ΤΟ ΗΘΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 77
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2008

Σταθερά στους δρόμους της αδέσποτης σύγκρουσης και της εξέγερσης, για την ανθρωπιά, την κοινωνική δικαιοσύνη και την Αναρχία

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Σάββατο 15 Νοέμβρη, 6.30μ.μ.

Ανάπλαση «κοινωνικών και ιστορικών χώρων» - Μετανάστες, Ρατσισμός, Ναρκωτικά, Καταστολή

Κυριακή 16 Νοέμβρη, 630 μ.μ.

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ, 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

Από τις σφαγές στο Μελιγαλά, στην Ούλεν και στα στρατόπεδα «αναμόρφωσης», στην εμπέδωση της εθνικής συμφιλίωσης ως την «κοινωνική συναίνεση στις μέρες μας

Προβολή βίντεο - Έκθεση φωτογραφίας από τις 11 π.μ.

Κυριακή 16 Νοέμβρη, 630 μ.μ.

ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΣ, 60 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ...

Από τις σφαγές στο Μελιγαλά, στην Ούλεν και στα στρατόπεδα «αναμόρφωσης», στην εμπέδωση της εθνικής συμφιλίωσης ως την «κοινωνική συναίνεση στις μέρες μας

Προβολή βίντεο - Έκθεση φωτογραφίας από τις 11 π.μ.

www.ANARCHY.GR

Στις 3 Νοέμβρη ξεκινούν
ΚΟΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΩΝ
με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών κράτησης

Εμείς, ως αναρχικοί εξακολουθούμε να θεωρούμε ότι:

- Το κράτος γεννά φυλακές, εκμετάλλευση, καταπίεση, βασανισμούς
- Ο εγκλεισμός, σε κάθε του μορφή, παραμένει βασανιστήριο
- Το γκρέμισμα κάθε φυλακής, είναι αρχή της πανανθρώπινης ελευθερίας

Αλληλεγγύη σ' όσους αγωνίζονται διατηρώντας τον αυτοσεβασμό τους

Χίλια χρόνια δίσεκτα...

Από μαύρη Δευτέρα σε μαύρη Παρασκευή σέρνεται το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αφήσαμε πίσω τον βροχερό και άραχλο Μαύρο Σεπτέμβρη, μας αποχαιρέτησε ο Μαύρος Οκτώβρης με μια γεύση από καλοκαίρι για να πάρει την σκυτάλη ο Νοέμβρης, που δεν θα είναι κατά τα φαινόμενα πιο ανοιχτόχρωμος.

Τρελάθηκε πάλι ο καιρός, (όχι και τόσο) πρωτοφανής ξηρασία ερημώνει το νότο, παγετοί και πλημμύρες δέρνουν τον βορρά αλλά κανείς δεν μπαίνει πια στον κόπο να ασχοληθεί με τις ξέφρενες κλιματολογικές εξάρσεις, το νόθο παιδί της «ανισομερούς ανάπτυξης» και της παγκοσμιοποίησης. Ο στροβιλισμός των διαφόρων «δεικτών», Dax, Nikkei, Dow-Jones από την άβυσσο στα ουράνια και τανάπαλιν έχει γίνει ο καθημερινός τρόμος των κατοίκων του «πλανητικού χωριού». Η μέρα ξεκινά αλαφιασμένα με τα αποτελέσματα από τις ασιατικές αγορές, που λόγω ώρας έχουν κιόλας συνεδριάσει και δεν είναι σωστό να κοιμηθεί κανείς την νύχτα προτού αποσυρθούν οι χρηματιστές της Γουόλ Στρήτ στα υπερπολυτελή διαμερίσματά τους στο Μανχάτταν.

«Ολοκληρωτική κρίση», «κατάρρευση του καπιταλισμού» και άλλα τέτοια ηχηρά χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν ένα απλούστατο, στην βάση του, φαινόμενο που συμβαίνει για εκατοστή εικοστή τέταρτη (124) φορά από την μεγάλη «κρίση» του νοίγοντας τον δρόμο για την επιβολή των νέων κυριαρχικών συσχετισμών.

Αποτελεί πάντως πραγματικότητα η «κατάρρευση» όλων των οικονομικών «θαυμάτων» στις χώρες της λεγόμενης περιφέρειας. Η Ιρλανδία, η Τουρκία, και όλες οι χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ μετά την ξέφρενη «ανάπτυξη» της τελευταίας δεκαπενταετίας, συνωστίζονται τώρα για μια θέση στη χωματερή της παγκόσμιας οικονομίας παρέα με τα κουφάρια από τις ασιατικές «τίγρεις». Το διάσημο «ιρλανδικό μοντέλο» που για χάρη του χύθηκαν τόνοι μελάνι, επενδύθηκε τόση προπαγάνδα και αποτέλεσε σημείο αναφοράς για κάθε κρατική εκσυγχρονιστική λεηλασία, αδυνατεί τώρα να πληρώσει τους μισθούς και τις συντάξεις, την ίδια ώρα που κάνουν την εμφάνισή τους οι ουρές των χιλιάδων απολυμένων και απλήρωτων στις χώρες της δυτικής Ευρώπης και αυξάνονται οι καταυλισμοί των αστέγων στις ΗΠΑ, λίγες μέρες πριν τις αμερικανικές εκλογές...

Την ίδια ώρα που οι κυβερνήσεις χαρίζουν πάνω από 2 ΤΡΙΣ ευρώ στις «μαύρες τρύπες» και τα «γκόλντεν μπόυς» σκαλίζουν τις μαρξιστικές μπροσούρες της νιότης τους μήπως βγάλουν άκρη, στην Ελλάδα παρακολουθούμε με αγωνία να ακρωτηριάζεται και να παραπαίει μια γνήσια μαρξιστική κυβέρνηση, ίσως η τελευταία της Ευρώπης. Σε μια κυβέρνηση που λεηλάτησε (με την καλή έννοια) όλη την αριστερίστικη συνθηματολογία για να εκλεγεί το 2004, που έδωσε χαρακτηριστικά εθνεγερσίας στην αποτίναξη του λαομίσητου πασοκικού ζυγού και της σημιτικής Κομαντατούρας, που στελέχη της απειλούσαν στα τηλεπαράθυρα ακόμα και «να πάρουν τα βουνά» αν εκλεγόταν ξανά το πασόκ, σίγουρα δεν αξίζει να χάσει την εξουσία για ένα κωλομοναστήρι, αν θέλουμε να παραφράσουμε την περίφημη ρήση του Ευάγγελου Γιαννόπουλου.

Όλα τα είχε ο ελληνικός μαύρος Οκτώβρης, παραιτήσεις κορυφαίων υπουργών και οπερετικές διαγραφές ανθρωπάριων σαν τον δαλάι-λαλάκη, εξεταστικές, κυβερνητικές προσπάθειες συγκάλυψης σκανδάλων, παραιτήσεις δικαστικών και μηνύσεις από την αντιπολίτευση κατά του Εισαγγελέως Σανιδά, εν μέσω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Δεν βρίσκεται πια εξ αριστερών του Πρωθυπουργού ο Ρουσόπουλος στις συνεδριάσεις του Πολιτμπυρό, η Μάρα δεν έχει άλλες «αποκλειστικές πληροφορίες από το Μαξίμου» εδώ και καιρό. Πάντως το υπόλοιπο «σύστημα Ρουσόπουλου» παραμένει ανέπαφο και συνεχίζει να τρομοκρατεί τους τίμιους δημοσιογράφους και καναλάρχες που κάνουν καλά την δουλειά τους όπως ο Γιώργος Βλάχος που κατήγγειλε ότι τον «παρακολουθούν μοτοσυκλετιστές», «να είστε καλά κύριε Ρουσόπουλε», συνέχισε ο λαϊκός ήρωας των οκτώ, «και σας εύχομαι να εξακολουθήσω να είμαι και εγώ καλά».

Η φαιδρή πλευρά της ελληνικής πολιτικής σκηνής δηλαδή το σκάνδαλο του Βατοπαιδίου και οι σχετικές πολιτικές πιρουέτες κυβέρνησης και αντιπολίτευσης για την εξεταστική και προανακριτική επιτροπή εξακολουθεί να αποτελεί σοβαρό πεδίο σύγκρουσης της πολιτικής, εκκλησιαστικής και οικονομικής εξουσίας . Η θέση του Πασόκ ήταν ναι στην προανακριτική και γιατί όχι στην εξεταστική της ΝΔ, ο Σύριζα είπε ναι στην εξεταστική της ΝΔ και γιατί όχι στην προανακριτική του Πασόκ, το ΚΚΕ είπε γιατί όχι και στις δύο επιτροπές της ΝΔ-Πασόκ. Το αποτέλεσμα το ξέρουμε ήδη: βγήκαν όλοι νικητές, η ΝΔ αποχώρησε από την προανακριτική και το Πασόκ την... ανέβαλε χάρη σε έναν αριστοτεχνικό ελιγμό του βαρύτερου αιλουροειδούς του βασιλείου της πολιτικής, του Βενιζέλου.

Δεν μπαίνουμε καν στον κόπο να σχολιάσουμε ενέργειες επιπέδου διαδήλωσης στην Ουρανούπολη από τον ρωμαίο διώκτη των χριστιανών επενδυτών Αλαβάνο με σύνθημα μάλιστα «μία-είναι-η-ουσία-δεν-υπάρχει-αθανασία». Όταν το πάθος για την τηλεθέαση και τα υψηλά δημοσκοπικά νούμερα συναντηθούν με τον πιο επιπόλαιο και νηπιακό μικρομεγαλισμό, το αποτέλεσμα δεν θα μπορεί να γίνει λιγότερο γελοίο. Στο κάτω-κάτω ποιος μίλησε για αθανασία, η Ιερά Μονή αντιγράφει το κράτος εις ό,τι αφορά την διαχείριση των ακτών, των δρυμών, των πάρκων, κάθε φυσικού πλούτου, καλύτερο είναι δηλαδή το κράτος, καλύτερα θα περάσει η Βιστωνίδα, τα ψάρια της, οι ψαράδες της και οι κάτοικοί της στα χέρια του κάθε Σουφλιά;

Ε, και λοιπόν, και καλά και τι έγινε;

Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι η επιτηδευμένη ελαφρότητα, που περιβάλλει το κόμμα της «Μεγάλης Αριστεράς» και τις θέσεις του, αποτελεί πλέον modus vivendi και σήμα κατατεθέν του μεταμοντέρνου αριστεροδεξιού τυχοδιωκτισμού. Δεν πάνε λίγες μέρες που ρώτησαν το «Γκόλντεν Μπόυ» της Αριστεράς, τον Τσίπρα, την άποψή του για το '89-90 και απάντησε αφοπλιστικά: *«Δεν έχω να πω τίποτα, ήμουνα τότε 15 χρονών!»* Δεν διευκρίνισε βέβαια σε αυτούς που τον άκουγαν τι έκανε ως μαθητής, διάβαζε σαν τον «αείμνηστο» Χριστόδουλο ή έσπαγε τις σχολικές καταλήψεις για να ξαναγυρίσουν όλα τα παιδάκια στα θρανία...

Στο καυτό θέμα —για να επιστρέψουμε στα σοβαρά— της οικονομικής κρίσης, η κυβέρνηση με το αλάνθαστο οικονομικό της αισθητήριο και τα μαρξιστικά θεωρητικά εργαλεία, στράφηκε νωρίς προς την σωστή κατεύθυνση, εκποιώντας την κρατική πε-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Το κράτος, όπως, έχει διαφανεί και στο παρελθόν, προτιμά καταρχήν να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις διαχωρισμού των αγωνιζόμενων ανάμεσα σε «σκληρούς» και σ' αυτούς που θεωρεί ή είναι πραγματικά διαλλακτικοί. Η ανάδειξη με κάθε τρόπο αυτού του διαχωρισμού συμπεριλαμβάνει, βέβαια, και όσους στέκονται ως αλ-

κού χωριού». Η μέρα ξεκινά αλαφιασμένα με τα αποτελέσματα από τις ασιατικές αγορές, που λόγω ώρας έχουν κιόλας συνεδριάσει και δεν είναι σωστό να κοιμηθεί κανείς την νύχτα προτού αποσυρθούν οι χρηματιστές της Γουόλ Στρήτ στα υπερπολυτελή διαμερίσματά τους στο Μανχάτταν.

«Ολοκληρωτική κρίση», «κατάρρευση του καπιταλισμού» και άλλα τέτοια ηχηρά χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν ένα απλούστατο, στην βάση του, φαινόμενο που συμβαίνει για εκατοστή εικοστή τέταρτη (124) φορά από την μεγάλη «κρίση» του 1971, σε ενενήντα τρεις (93) χώρες χωρίς να λογαριάσουμε τις κρίσεις του 1913-14, του 1920-22 και το Μεγάλο κράχ του 1929-33 αλλά και αυτές του 19ου αιώνα. Άλλοτε προσβάλλοντας ολόκληρες οικονομίες, άλλοτε ορισμένους κλάδους ή ως καθολικό φαινόμενο αποτελούν κατά κανόνα τον επίλογο μιας περισσότερο ή λιγότερο παγκόσμιας οικονομικής, πολιτικής και ισορροπίας, αζεται και να παραπαίει μια γνήσια μαρξιστική κυβέρνηση, ίσως η τελευταία της Ευρώπης. Σε μια κυβέρνηση που λεηλάτησε (με την καλή έννοια) όλη την αριστερίστικη συνθηματολογία για να εκλεγεί το 2004, που ἐλουθεί να αποτελεί σοβαρό πεδίο σύγκρουσης της πολιτικής, εκκλησιαστικής και οικονομικής εξουσίας . Η θέση του Πασόκ ήταν ναι στην προανακριτική και γιατί όχι στην εξεταστική της ΝΔ, ο Σύριζα είπε ναι στην ε-

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ... ...ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Το κράτος, όπως, έχει διαφανεί και στο παρελθόν, προτιμά καταρχήν να εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις διαχωρισμού των αγωνιζόμενων ανάμεσα σε «σκληρούς» και σ' αυτούς που θεωρεί ή είναι πραγματικά διαλλακτικοί. Η ανάδειξη με κάθε τρόπο αυτού του διαχωρισμού συμπεριλαμβάνει, βέβαια, και όσους στέκονται ως αλληλέγγυοι ή συμπαραστάτες. Βέβαια η πολιτική αναγνώριση και υιοθεσία μιας κινητοποίησης από την αριστερά δεν θα πρέπει να συνεκτιμούνται, απλά, με την στενή τους έννοια, αλλά κάθε φορά να λαμβάνονται υπ' όψη οι γενικότερες συνθήκες, που προσδιορίζουν την πολιτική διαπάλη ανάμεσα στους κομματικούς σχηματισμούς.

Έχουμε επισημάνει πρόσφατα, ότι όσο μεγαλύτερες θεωρούνται οι προοπτικές προσβασιμότητας στην εξουσία εκ μέρους της αριστεράς, τόσο αυξάνεται η διαθεσιμότητά της, να καλύπτει πολιτικά αιτήματα και διεκδικήσεις κινητοποιούμενων. Αυτήν ακριβώς την αναβαθμισμένη θέση στο εξουσιαστικό στερέωμα εξακολουθεί να παζαρεύει με ιδιαίτερο τρόπο ο ΣΥΡΙΖΑ την περίοδο που διανύουμε.

Σ' αυτή την κατεύθυνση καλεί σε πανστρατιά έναν αριστερίστικο γαλαξία, που καλείται να συμμετάσχει συνεισφέροντας τον «οβολό» του... Η πολιτική κάλυψη, όμως, διαφόρων αιτημάτων, όπως είναι φυσικό, όχι μόνο δεν αφήνει χαραμάδες ριζοσπαστικοποίησής τους, αλλά προϋποθέτει την απαρέγκλιτη συμμόρφωση στα προκαθορισμένα όρια που θέτει ο αριστερός πολιτικός πάτρωνας.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται και η ουσία των λεονταρισμών των Συνασπισμένων εν όψει κινητοποιήσεων που είναι δυνατόν να επαναληφθούν είτε στο χώρο της εκπαίδευσης, είτε εκείνων που δρομολογούνται στο χώρο των φυλακών: «δεν στηριζόμαστε όσο θέλουμε από τα ΜΜΕ, πέφτουν τα ποσοστά μας; Θα χαλαρώσουμε λίγο τα γκέμια σ' όποιους κινητοποιούμενους ελέγχουμε και βλέπουμε...»

Γιατί, πολύ απλά, είναι τελείως διαφορετικά πράγματα ο ανέλεγκτος χαρακτήρας κάποιων κοινωνικών αντιδράσεων και άλλο πράγμα η εκπροσώπησή τους και η μεγάλη προθυμία της αριστερής διαμεσολάβησης να εισηγείται για την καλύτερη κοστολόγηση τους στο εξουσιαστικό χρηματιστήριο. Γι' αυτούς, κυρίως, τους λόγους η αριστερή «αγωνιστικότητα» προβλέπεται στη συνέχεια να γίνεται περισσότερο λάστιχο από ποτέ. Με την δέουσα βέβαια προσοχή. Τα «κακά» παραδείγματα θα πρέπει να αποφευχθούν πάση θυσία τη στιγμή, μάλιστα, που η κοινωνική δυσαρέσκεια και ανασφάλεια μ' αφορμή το οικονομικό ζήτημα είναι έντονη, χωρίς όμως να βρίσκεται σε αντιστοιχία με έμπρακτες και ακηδεμόνευτες εκφράσεις τους και όχι μόνο στον ελλαδικό χώρο.

Την ίδια στιγμή οι κυρίαρχοι (πολιτικοί, τραπεζίτες, οικονομολόγοι) συνεχίζουν να συσκέπτονται, και να αναγγέλλουν τα κατάλληλα «παυσίπονα» από κοινού με τους αρμόδιους παγκόσμιους οικονομικούς οργανισμούς (ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα κλπ). Ισχυρίζονται ότι η «κρίση» θα κρατήσει. Κάτι θα ξέρουν. Άλλωστε είναι οι μόνοι υπεύθυνοι. Η περαιτέρω εξαθλίωση τεράστιων πληθυσμών σ' όλο τον πλανήτη επιταχύνεται με ραγδαίους ρυθμούς. Μικρή σημασία έχουν τα οικονομικά μοντέλα που αναλύουν και ξαναναλύουν οι ειδικοί.

Λέξεις και έννοιες, όπως κράτος πρόνοιας, φιλελευθερισμός και «ελεύθερη» αγορά, κρατικός παρεμβατισμός και χρηματιστηριακή ασυδοσία, ηχούν κούφιες στα εκατομμύρια των αστέγων και απόκληρων, των αποκαλούμενων νεοφτωχών, σ' ολόκληρους πληθυσμούς, που δεν έχουν καν πρόσβαση σε πόσιμο νερό και δεν μπορούν καν να διανοηθούν ότι κάπου άλλου επικρατούσαν μέχρι πρότινος προβληματισμοί για τον περιορισμό της καταναλωτικής μανίας και την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας.

Την ίδια στιγμή ο υπουργός εξωτερικών της Μ. Βρετανίας αρπάζει την ευκαιρία για να προτείνει να γίνει τουλάχιστον εκμεταλλεύσιμη η «ύφεση» για να σωθεί το περιβάλλον (!!!).

Είναι λοιπόν μια κρίσιμη «στιγμή» για την κυριαρχία και τις κοινωνίες και όχι μια «κρίση». Οι κοινωνικές εκρήξεις θα αποφευχθούν ή θα ξεσπάσουν ανεξέλεγκτες γιατί «δεν πάει άλλο» με τον στραγγαλισμό της ανθρωπινότητας, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τις ανθρωποσφαγές, το απίστευτο δουλεμπόριο ζωών, την αλλοτρίωση συνειδήσεων; Ευελπιστούμε, για μιαν ακόμα φορά ο ανθρώπινος παράγοντας να αποδειχτεί όσο το δυνατόν καταστροφικότερα απρόβλεπτος για τους κυρίαρχους όσο ποτέ...

Κύκλος Σύνταξης

για το '89-90 και απάντησε αφοπλιστικά: *«Δεν έχω να πω τίποτα, ήμουνα τότε 15 χρονών!»* Δεν διευκρίνισε βέβαια σε αυτούς που τον άκουγαν τι έκανε ως μαθητής, διάβαζε σαν τον «αείμνηστο» Χριστόδουλο ή έσπαγε τις σχολικές καταλήψεις για να ξαναγυρίσουν όλα τα παιδάκια στα θρανία...

Στο καυτό θέμα —για να επιστρέψουμε στα σοβαρά— της οικονομικής κρίσης, η κυβέρνηση με το αλάνθαστο οικονομικό της αισθητήριο και τα μαρξιστικά θεωρητικά εργαλεία, στράφηκε νωρίς προς την σωστή κατεύθυνση, εκποιώντας την κρατική περιουσία στους κατάλληλους ανθρώπους: τους ρώσους, τους κινέζους και δευτερευόντως τους γερμανούς. Οι «τεράστιας σημασίας» συμφωνίες για αγορά εξοπλισμού, φυσικού αερίου και κοπανιστού αέρα με την Ρώσικη Αρκούδα, η παραχώρηση των στρατηγικότερων οικονομικών οχυρών όπως τα λιμάνια, απευθείας στο κινέζικο κράτος και οι τηλεπικοινωνίες στον γερμανό τους, μόνο με τις συμφωνίες Νάσερ-ΕΣΣΔ για την κατασκευή του φράγματος του Ασσουάν μπορεί να συγκριθούν. Δεν υπάρχει υπουργός της κυβέρνησης του Καρα Μαν Λι που να μην έχει επισκεφθεί το Πεκίνο τουλάχιστον μία φορά, ενώ δεν είναι υπερβολή αν πούμε ότι είναι αδύνατον να υπάρξει πλήρης απαρτία στο κυβερνητικό στρατόπεδο γιατί τουλάχιστον δύο-τρεις λείπουν στην Κίνα. (Αυτές τις μέρες —1η Νοέμβρη— λείπει στο Πεκίνο ο Ζαγορίτης, ο Αζώρ του Καραμανλή, όπως τον χαρακτηρίζει το γνωστό Συγκρότημα, γι αυτό χάθηκε απότομα από τα τηλεπαράθυρα.) Παράλληλα προχωρά και η πολιτιστική

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Πάνω σ' αυτό θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε για την έμπρακτη αλληλεγγύη σας.
Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν –χωρίς αντίτιμο– προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο 69 73 79 92 07 ή μέσω του email: diadromi@revolution.gr

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης (Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 7ος•ΦΥΛΛΟ 77•
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2008
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης
Παναγιώτης Λιόλιος

Ίσως μετά από 35 χρόνια να φανεί άσκοπη ή τετριμμένη μια ακόμη αναφορά στην εξέγερση του Νοέμβρη του 1973. Παρ' όλα αυτά, είναι σημαντικό να υπάρχει επιμονή σε ό,τι είναι αληθινό. Αφού, αληθινό, πραγματικό και αξιομνημόνευτο είναι αυτό που αντιστέκεται στην κάθε εξουσία και αντιπαλεύει τη διαστρέβλωση με ακόμα μεγαλύτερο πείσμα.

Σε σχέση με τη Μεγάλη Εξέγερση του Νοέμβρη, είναι πανθομολογούμενο πωζ έχει δρομολογηθεί μια διαδικασία που ωθεί εδώ και δεκαετίες στην παράδοση, το συμβιβασμό, την «επιλογή» της απομάκρυνσης.

«Μικροαστικά κατάλοιπα», θα χαρακτήριζε κάποιος μαρξιστής αυτές τις κατά-«στάσεις». Όπως και να 'χει το ζήτημα, η επιμονή υπάρχει, όσο υπάρχουν τόσοι και τόσοι λόγοι που κάνουν τους ανθρώπους να εξεγείρονται. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που αφήνουν τα σημάδια τους ανάβοντας και διατηρώντας τις φωτιές και τις σπίθες των κοινωνικών απελευθερωτικών αγώνων. Αλλά και που σημαδεύονται το ίδιο βαθειά, από τα όσα εκείνες οι «στιγμές» προσφέρουν.

Είναι γεγονός, πως κάθε κοινωνική εξέγερση χρειάζεται την πολλαπλή προσπάθεια και την σύνθεση των ανθρώπινων διαθέσεων και επιθυμιών για να μπορέσει να πραγματοποιηθεί. Η διατήρηση της μνήμης, όμως, αρκεί να έχει ένα μικρό τόπο για να σταθεί. Ώσπου να έρθει η στιγμή που θα ξαναγίνει οικεία σε ευρύτερες κοινωνικές στρωματοποιήσεις. Αυτή η στιγμή είναι που σχετίζεται με μια σειρά από πράγματα που βρίσκονται σε διαρκή κίνηση. Κίνηση και εναλλαγή μέσα σε μια εκτεταμένη πραγματικότητα που λέγεται κοινωνικός χώρος.

Εκεί, βρίσκονται και οι συνασπισμένες δυνάμεις της εξουσίας, των οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων που προσπαθούν να αντικαταστήσουν και να εξαφανίσουν τη μνήμη, να προβάλλουν και να καθιερώσουν τη δική τους «άποψη», που θα προσπαθήσει να γίνει γεγονός αδιαμφισβήτητο.

Γι' αυτό το λόγο κάθε είδους αποστασιοποίηση αφήνει έδαφος σ' αυτήν την «άλλη άποψη». Αυτό είναι ένα γεγονός που εύκολα γίνεται αντιληπτό μέσα από την πορεία των χρόνων ανάμνησης και δράσης με αφορμή την Μεγάλη Εξέγερση.

Έχει μεγάλη βαρύτητα αυτό που συνήθως λέγεται πως «όποιος αρνείται την ιστορία του σκάβει το λάκκο για ολάκερες γενιές». Πρόκειται για ένα λάκκο που βαθαίνει με τον καιρό προσπαθώντας να καταπιεί όλο και περισσότερες μνήμες.

Κάτι περισσότερο. Είναι ένας λάκκος που μπαίνει σαν χώρισμα στη συνέχεια των προσπαθειών των ανθρώπων, αφήνοντας όλο και μεγαλύτερο χώρο σ' όλες εκείνες τις ιδεολογίες, θεωρίες και πολιτικές, που βρίσκονται σε μια

μένει επιθυμητό και ζητούμενο παντοτινά: της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Για τους κάθε είδους βολεμένους, όμως, όλα είναι διαπραγματεύσιμα. Εδώ, ακριβώς, είναι που βρίσκει τόπο να σταθεί αυτό που χαρακτηρίστηκε πιο πάνω σαν μικροαστισμός.

Η πονηρή αυτή συμπεριφορά βρίσκει διάφορα ευφυολογήματα προκειμένου να δικαιολογηθεί και να ντυθεί με κάποια ιδεολογήματα.

Θα σταθεί μάλιστα σε κάποια πραγματικά στοιχεία, ώστε να γίνει πειστική, όπως «το ζήτημα της επιστροφής

συγκεκριμένη έκφραση διαχείρισης της οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

Είναι επίσης γεγονός πως σε μια εξέγερση δεν υπάρχει ισοπεδωτισμός και ομοιομορφία. Η πολυμορφία αυτή των απόψεων και πρακτικών είναι που της δίνει και την δυναμική. Από την άλλη όλες οι απόψεις και στάσεις μπορεί μεν να ενοποιούνται και να συντίθενται, αλλά δεν ομογενοποιούνται. Συνεπώς η εξέγερση έχει τις πραγματικές (αντικειμενικές) αλλά και τις υποκειμενικές της διαστάσεις. Όλες αυτές οι συνιστώσες είναι που αλληλοπλέκονται και αλληλοαναιρούνται ή συνθέτονται.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2008

Σταθερά στους δρόμους της αδέσποτης σύγκρουσης και της εξέγερσης για την ανθρωπιά, την κοινωνική δικαιοσύνη και την Αναρχία

στην κανονικότητα» ή το ότι πολλοί χρησιμοποίησαν την εξέγερση για να ενταχθούν στο σύστημα και πως οι επέτειοι είναι ένα πανηγύρι. Πρόκειται, περισσότερο, για επιχειρήματα προπαγανδιστικού χαρακτήρα, που προσπα-

Πως λοιπόν θα φτάσει κάποιος στο σημείο της απαξίωσης ενός αδιαμφισβήτητα κοινωνικού και συνταρακτικού συμβάντος, επειδή υπήρξαν κάποιοι (ανεξάρτητα από τον αριθμό τους) που επιδίωξαν και επιδιώκουν τον επανα-

Γι' αυτό το λόγο κάθε είδους αποστασιοποίηση αφήνει έδαφος σ' αυτήν την «άλλη άποψη». Αυτό είναι ένα γεγονός που εύκολα γίνεται αντιληπτό μέσα από την πορεία των χρόνων ανάμνησης και δράσης με αφορμή την Μεγάλη Εξέγερση.

Έχει μεγάλη βαρύτητα αυτό που συνήθως λέγεται πως «όποιος αρνείται την ιστορία του σκάβει το λάκκο για ολάκερες γενιές». Πρόκειται για ένα λάκκο που βαθαίνει με τον καιρό προσπαθώντας να καταπιεί όλο και περισσότερες μνήμες.

Κάτι περισσότερο. Είναι ένας λάκκος που μπαίνει σαν χώρισμα στη συνέχεια των προσπαθειών των ανθρώπων, αφήνοντας όλο και μεγαλύτερο χώρο σ' όλες εκείνες τις ιδεολογίες, θεωρίες και πολιτικές, που βρίσκονται σε μια διαρκή κινητικότητα. Είναι όλο αυτό το σύνολο των προσπαθειών που γίνονται προκειμένου να αλώσουν τη σύμφυτη με το άνθρωπο διάσταση, αίσθηση και διαρκή απαίτηση της ελευθερίας.

Έχουμε αναφερθεί και στο παρελθόν για την δυναμική της εξέγερσης. Που θέλει να απλωθεί και να πλημμυρίσει τα πάντα. Να γίνει επανάσταση κοινωνική, να αναδείξει την ανθρωπινότητα, να φέρει στην επιφάνεια την αναρχία. Εννοείται πως η δυναμική αυτή δεν έχει σχέση και δεν ταυτίζεται πάντα με το πολυπληθές, αλλά με την δυνατότητα σύνθεσης. Μια σύνθεση με τον υπόλοιπο κόσμο σε απόψεις, στάσεις και πρακτικές που να αντιπαρατίθενται με άμεσο και καθοριστικό τρόπο απέναντι στο κράτος, συνολικά και τις επιλογές του, ειδικότερα.

Εκεί είναι που έρχεται η αυταπάρνηση. Η αψηφισιά της τυραννίας με κίνδυνο ζωής δεν είναι αποκοτιά, όπως εύκολα μπορούν να λένε όσοι επαναπαύονται στο βόλεμα του εαυτούλη τους. Είναι ακριβώς αυτή η βαθειά γνώση της σημασίας του υπέρτατου αγαθού, αυτού που παραστην κανονικότητα» ή το ότι πολλοί χρησιμοποίησαν την εξέγερση για να ενταχθούν στο σύστημα και πως οι επέτειοι είναι ένα πανηγύρι. Πρόκειται, περισσότερο, για επιχειρήματα προπαγανδιστικού χαρακτήρα, που προσπαθούν να δικαιολογήσουν την απομάκρυνση από τη ουσιαστική προσέγγιση ενός κοινωνικού γεγονότος.

Αυτή η απομάκρυνση, που κατασκευάζει έωλα επιχειρήματα και ιδεολογήματα, επιδιώκει και έχει το προνόμιο να διαπραγματεύεται αυτή τη συμπεριφορά της. Και να αξιώνει ανάλογες αναγνωρίσεις, ανάλογα με το προς τα πού κινείται κάθε φορά το «ρεύμα» ή με αυτό που οι φορείς της νομίζουν πως είναι πιο ωφέλιμο για αυτούς.

Όλοι γνωρίζουμε πως είναι πολλοί αυτοί που συμμετείχαν στη Μεγάλη Εξέγερση του Νοέμβρη το 1973. Η αλήθεια μάλιστα είναι πως ακόμα πιο πολλοί είναι όσοι την εκμεταλλεύτηκαν για να ενσωματωθούν μέσα στο σύστημα, που ενίσχυσαν και του οποίου τους δημοκρατικούς όρους διατήρησής του, εξακολουθούν να συντηρούν.

Αυτή όμως είναι όλη η υπόσταση μιας εξέγερσης; Όχι βέβαια. **Μια εξέγερση είναι κατά βάση ένα κοινωνικό γεγονός ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση.** Από κει και πέρα μένει να διευκρινιστεί το κατά πόσο αυτή παίρνει καθολικές διαστάσεις ή περιορίζεται σε μια

Πως λοιπόν θα φτάσει κάποιος στο σημείο της απαξίωσης ενός αδιαμφισβήτητα κοινωνικού και συνταρακτικού συμβάντος, επειδή υπήρξαν κάποιοι (ανεξάρτητα από τον αριθμό τους) που επιδίωξαν και επιδιώκουν τον επαναπροσδιορισμό των μορφών και των σχέσεων κυριαρχίας;

Θα ήταν σαν να απαξίωναν κάποιοι την αναρχία επειδή κάποιοι (κρατιστές και μη) της αποδίδουν ελεεινές απόψεις και άθλιες πρακτικές.

Θα ήταν σαν κάποιοι να προσπαθούν **να αναγορεύσουν τις παρδαλές συγκρούσεις διαφημιστικού χαρακτήρα και πολιτικής κερδοσκοπίας σε κοινωνικές συγκρούσεις** και τις δυναμικές και αδιάλλακτες αντιπαραθέσεις σε «άσκοπες» πρακτικές.

Αν έχει κάποια σημασία η διαπίστωση της αφομοίωσης όσων ξεσηκώνονται, **πολύ μεγαλύτερη βαρύτητα έχει το γεγονός ότι εξεγέρθηκαν**.

Ο δρόμος που έχει ανοιχτεί ή περπατήθηκε ακόμα κι αν πρόσκαιρα σκεπαστεί από τα άρματα της υποταγής και του συμβιβασμού, που αυτή τη φορά οδηγούνται από επαναστατημένους και «επαναστάτες», θα χαραχτεί και πάλι. Πιο επίμονα και πιο βαθειά. Επειδή όχι μόνο εξακολουθεί να υπάρχει το έδαφος, αλλά και αυτοί που το χα-

συνέχεια στη σελίδα 4

συνεργασία μεταξύ των σοσιαλιστικών χωρών, όπως δείχνει η ιστορική επίσκεψη του Παπούλια στην ΛΔ του Βιετ-Ναμ.

Όχι μικρότερης σημασίας είναι η φιλότιμη προσπάθεια του Πρωθυπουργού να συνεταιριστεί με τους εμίρηδες για μια χούφτα πετροδολλάρια, όπως έχουμε γράψει στο προηγούμενο άρθρο. Η συνάντηση Καραμάν Αλή με τον εμίρη Χαμάντ Μπιν Τζάσεμ Μπιν Τζαμπρ Αλ Θάνι έγινε με επίκεντρο την εκποίηση της Ολυμπιακής αλλά και την σύναψη δανείων για την πληρωμή των μισθών και των συντάξεων... Γιατί παρά τις αρχικές αρλούμπες ότι «η ελληνική οικονομία θα βγει κερδισμένη από την κρίση» —να γελάνε και τα κοτσύφια—, την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές ανακοινώνεται επισήμως ότι αδυνατεί το δημόσιο να πληρώσει τα εφάπαξ και τις συντάξεις 15.000 δημοσίων υπαλλήλων...

Έτσι εξηγούνται αυτά τα κωμικοτραγικά φορομπηχτικά μέτρα που σχεδιάζονται μεσάνυχτα από τα επιτελεία των κρατικών πορτοφολάδων. Μέχρι που θα αποσυρθούν το πρωί κάτω από την γιούχα. Την αποτυχία τους χρεώνεται αποκλειστικά και με νεοφιλελεύθερες μεθοδεύσεις (βλέπε και: «Η Κατήχηση του Πρωθυπουργού») ο στενός συνεργάτης του πρωθυπουργού και ο τελευταίος νεοφιλελεύθερος αγωνιστής σε αυτή την χώρα, ο χερ Αλογοσκούφης μόνο και μόνο για να μην πληγεί το σεπτό πρόσωπο του Καραμανλή - Κιμ Γιονγκ΄Ιλ.

Πάντως, οι ρυθμίσεις που φέρουν την υπογραφή του για την επιστροφή —με το ζόρι— των προεκλογικών τριχιλιαρων από τους πυρόπληκτους της Ηλείας, και η τελευταία κασκαρίκα με τον ΕΤΑΚ πρώτης κατοικίας, καταχωρούνται ήδη στην διεθνή βιβλιογραφία ως «Alogo-nomics».

Ως εκ τούτου αντιμετωπίζεται από την κυβέρνηση ως καθαρή τρέλα, λαϊκισμός και ασυγχώρητη παρέκκλιση από τις επιταγές του σοσιαλιστών και φιλελεύθερων —και όχι τελείως άδικα— να μοιραστούν τα περίφημα 28 ΔΙΣ ευρώ για τις τράπεζες, σχεδόν δύο πλήρως εξοπλισμένες Ολυμπιάδες, απευθείας στο λαό. Με μία απλή διαίρεση, δεν αναλογούν παρά ένα φιλοδώρημα των 2200 ευρώ στον καθένα —με τον απαραίτητο ΦΠΑ— που θα εξανεμιστεί σε δύο μήνες το πολύ, ενώ αν το χάψουν οι τράπεζες θα μπορέσουν να δώσουν δάνεια και να θησαυρίσουν για κόμα μια φορά από τα νέα χρέη ενώ θα τονωθεί σημαντικά η κατανάλωση την κρίσιμη περίοδο των Χριστουγέννων.

Αν βέβαια γίνουν φέτος Χριστούγεννα...

Λεόν

συνέχεια από τη σελίδα 3

ράζουν. Οι συνθήκες επιβολής δεν άλλαξαν στην ουσία. Αναλογικά, μάλιστα, αν συγκριθούν με το «τότε», είναι πιο διευρυμένες. Εκείνο που τις κάνει πιο δυσδιάκριτες με την πρώτη ματιά είναι τα διάφορα πέπλα που απλώνονται για να τις ντύσουν ή να τις κρύψουν. δεν ξεχνούν τις δικτατορίες τις αντιστάσεις και τις εξεγέρσεις. **Είναι πολλά**, και μια καλή ευκαιρία, για όσους θέλουν να προλάβουν τα μίζερα μονοπάτια της επαναδιαπραγμάτευσης και του παζαριού μέσα από ετερόφωτους εξουσιαστικούς «αστέρες». Γιατί τέτοιοι υπήρξαν, υπάρχουν και θα προβάλλονται πάντα, άλλοτε με απροκάλυπτο κι άλλες φορές με συγκα-

Το έχουμε πει και το επαναλαμβάνουμε: η εξέγερση του Νοέμβρη του 1973 δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός και δεν μπορεί να περάσει στα αζήτητα.

Έκφρασε μια συγκεκριμένη δυναμική που όσο κι αν προσπαθούν να την συγκαλύψουν αποκρύβοντας συγκεκριμένα περιστατικά που συνδέονται με τα προηγούμενα ή τα επόμενα της εξέγερσης στο τέλος δεν μπορούν να αποφύγουν την παραδοχή τους.

Χρειάστηκαν, για παράδειγμα, τριάντα ολόκληρα χρόνια για να παραδεχτούν πως η κατάληψη του Πολυτεχνείου διευκολύνθηκε με τη χρήση ενός τεχνάλυμμένο τρόπο, από κέντρα και παράκεντρα της κυριαρχίας.

Είναι πολύ λίγα, όμως, για όσους αγωνίζονται για την αναρχική κοινωνική απελευθέρωση. Για όλους εμάς το χθες και το σήμερα βρίσκονται πολύ κοντά και παραμένουν αδιαχώριστα. Παραμένουν στη μνήμη και τη δράση. Όχι σαν αποστεωμένα δείγματα, αλλά σαν ζωντανή εμπειρία. Γι' αυτό και θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε μαζί με τους ανυπότακτους. Μ' αυτούς που με την εσωτερική τους ορμή αλλά και την ουσιαστική γνώση αποδείχνουν με κάθε τρόπο πως οι άν-

«Ως ένα άλλο, επιτακτικό σήμερα, γνώρισμα, παρουσιάζεται η έντονη πολιτική δέσμευση, η οποία χαρακτηρίζει τον αντάρτη σε σχέση μ' άλλους μαχητές. Πρέπει να εμμείνει κανείς στην αυστηρά πολιτική φύση του αντάρτη, ακριβώς επειδή αυτός πρέπει να διακριθεί από τον κοινό ληστή και τον στυγνό εγκληματία, τα κίνητρα του οποίου αποσκοπούν στον προσωπικό πλουτισμό […] Η ουσία του Πολιτικού δεν είναι αποκλειστικά η εχθρότητα, αυτή καθαυτή, αλλά η διάκριση φίλου και εχθρού, προϋποθέτει δε και τα δύο στοιχεία, τον Φίλο και τον Εχθρό. Ο ενδιαφερόμενος για τον αντάρτη ισχυρός τρίτος, μπορεί ακόμα να σκέφτεται και να ενεργεί τελείως εγωιστικά· θέτει το πολιτικό του συμφέρον με το μέρος του αντάρτη. Αυτό δίνει την εντύπωση πολιτικής φιλίας και αποτελεί ένα είδος πολιτικής αναγνώρισης, ακόμα και όταν δεν φτάνει στο σημείο δημοσίων και επισήμων αναγνωρίσεων ως εμπόλεμου κόμματος ή ως κυβέρνησης».

Carl Schmitt, *Η Θεωρία του Αντάρτη, Παρεμβολή στην Έννοια του Πολιτικού*

Την ευρύτερη περίοδο που διανύουμε είναι κάτι παραπάνω από συχνή η προβολή συγκεκριμένων κυβερνητικών ή κομματικών στελεχών ως «ανταρτών». Οι «αντάρτες» βουλευτές εμφανίζονται να ρυθμίζουν την λεγόμενη πολιτική επικαιρότητα, να συντονίζουν και να συντονίζονται σε μια δια-κομματική αντιπολίτευση, αλλά και να ενισχύουν το «αξιακό» ιδεολογικό περίβλημα της περιβόητης επανίδρυσης του κράτους.

Παρουσιάζονται, ακόμα, οι κομματικοί «αντάρτες», ξεκομμένοι από το τακτικό κομματικό στράτευμα, υιοθετώντας τακτικές «ανορθόδοξου πολέμου»: αντί να δώσουν την «μάχη» μέσα στα κομματικά όργανα, καταφεύγουν στο «κλαρί» των ΜΜΕ, ή ακόμα και των «σατιρικών» εκπομπών του Λαζόπουλου, δημοσιεύουν μανιφέστα αμφισβήτησης της επίσημης κομματικής ή κυβερνητικής γραμμής, εναρμονιζόμενοι δήθεν με τη διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια.

Δεν αμελούν, επίσης, να υπερασπίζονται τα «άδολα» κίνητρά τους, ισχυριζόμενοι ότι αδιαφορούν για την κατάκτηση αξιωμάτων, κινούμενοι αποκλειστικά από «συνειδησιακούς λόγους», το «*καλό της παράταξης τους*» και τα «*συμφέροντα του τόπου*», που λυμαίνονται οι κάθε λογής «*διεφθαρμένοι και διαπλεκόμενοι*».

Είναι, βέβαια, κάτι παραπάνω από φανερό ότι η πολιτική πίεση που ασκείται, στοχεύει στην πολιτική σταθερότητα και όχι στην αποσταθεροποίηση και στην πολιτική αβεβαιότητα, καθώς τείνει να αφομοιώσει την ευρύτερη κοινωνική δυσαρέσκεια, να μειώσει τις συνέπειες μιας πολιτικής ρευστότητας λόγω της ύ-

χρόνια για να παραδεχτούν πως η κατάληψη του Πολυτεχνείου διευκολύνθηκε με τη χρήση ενός τεχνάσματος. Τα πραγματικά γεγονότα βγαίνουν με το σταγονόμετρο και μόνο όταν δεν έχουν πλέον άμεση επίδραση στην κοινωνική δράση. Όχι πως τα τεχνάσματα δημιουργούν κοινωνικούς αγώνες. Κάθε άλλο. Απλά είναι σε μερικές περιπτώσεις επιβοηθητικά μιας γενικής τάσης που υπάρχει μέσα στον κοινωνικό χώρο. Μιας τάσης που έχει επιβεβαιωθεί μέσα από γεγονότα που προηγήθηκαν.

Υπάρχουν τόσα και τόσα σημαντικά γεγονότα που συνδέονται με την Μεγάλη Εξέγερση του Νοέμβρη 1973. Κάποια, μετά από τόσα χρόνια παραμένουν επτασφράγιστα όπως ο λεγόμενος «φάκελος της Κύπρου». Εκεί είναι που οι εξουσιαστές περιμένουν τον πανδαμάτορα χρόνο για να κρύψουν τις πομπές τους. Εκεί είναι που θα γελάσει και το παρδαλό κατσίκι, όταν επιβεβαιωθεί πως αυτοί που άνοιξαν το δρόμο για την κατοχή, τις σφαγές και τον εξανδραποδισμό τόσων ανθρώπων από τα τουρκικά στρατεύματα είναι όσοι προπαρασκεύασαν και λιβάνισαν την μεταπολίτευση. Συνωμοτώντας, υπονομεύοντας και ξεπουλώντας τα «όσια και τα ιερά» τους. Πανικόβλητοι μπροστά στο ενδεχόμενο μιας επόμενης εξέγερσης πλειοδότησαν στην παράδοση «πάτριων εδαφών», προκειμένου να αρπάξουν την εξουσία από τους δικτάτορες και να εξασφαλίσουν την πολιτική τους.

Τριάντα πέντε χρόνια είναι πάρα πολλά αλλά και πολύ λίγα. **Είναι αρκετά** για να μην ξεχνά κάποιος, όπως οι σύντροφοι στη Χιλή και σ' άλλα μέρη της γης που με την εσωτερική τους ορμή αλλά και την ουσιαστική γνώση αποδείχνουν με κάθε τρόπο πως οι άνθρωποι δεν χρειάζονται κράτη κι εξουσίες καταπιεστές κι εκμεταλλευτές. Μ' όσους δεν θα ταχθούν ούτε με τους αριστερούς «σωτήρες», κρυμμένοι (αλλά και τόσο φανεροί!) μέσα στα εξουσιαστικά μπλοκ. Μ' όσους δεν επιδεικνύουν μια φαιδρή επαναστατικότητα αλλά εκφράζουν με πηγαίο τρόπο την αντίθεση τους στην καταπίεση και την εκμετάλλευση. Σ' όσους τέλος εδώ και τριάντα πέντε χρόνια επιμένουν να μην χαρίζουν ούτε μια εικόνα μνήμης, ούτε μια σπιθαμή του δρόμου, ούτε ίχνος από το πάθος για την λευτεριά.

Το κάλεσμα από τη μεριά μας εξακολουθεί να παραμένει επίκαιρο και ανοιχτό προς όσους και όσες δεν αντιλαμβάνονται την αντικρατική δράση σαν μια ενασχόληση για τον «ελέυθερο» χρόνο τους, για γνωριμίες, υλικά οφέλη και προσωπική ανάδειξη που θα τους δώσει μετά μια θέση στο εξουσιαστικό «στερέωμα». Προς όσους, τέλος, δεν σκορπούν τη δημιουργικότητα τους σε χώρους εφήμερης διασκέδασης και προβολής ενός ανερμάτιστου εγώ. Προς εκείνους που δεν υποκύπτουν στις σειρήνες της λάσπης και της συκοφαντίας που συνεχίζουν να μπουσουλούν οι α-χοιρ-άνθρωποι της κάθε εξουσίας

Μακριά από τους αποστασιοποιημένους της ιδεολογικοποιημένης εγκατάλειψης και της ρεφορμιστικής «επιλογής» **βαδίζουμε σταθερά τους δρόμους της αδέσποτης σύγκρουσης, της εξέγερσης για την αναρχία.**

ουν μανιφέστα αμφισβήτησης της επίσημης κομματικής ή κυβερνητικής γραμμής, εναρμονιζόμενοι δήθεν με τη διάχυτη κοινωνική δυσαρέσκεια.

Δεν αμελούν, επίσης, να υπερασπίζονται τα «άδολα» κίνητρά τους, ισχυριζόμενοι ότι αδιαφορούν για την κατάκτηση αξιωμάτων, κινούμενοι αποκλειστικά από «συνειδησιακούς λόγους», το *«καλό της παράταξης τους»* και τα *«συμφέροντα του τόπου»*, που λυμαίνονται οι κάθε λογής *«διεφθαρμένοι και διαπλεκόμενοι»*.

Είναι, βέβαια, κάτι παραπάνω από φανερό ότι η πολιτική πίεση που ασκείται, στοχεύει στην πολιτική σταθερότητα και όχι στην αποσταθεροποίηση και στην πολιτική αβεβαιότητα, καθώς τείνει να αφομοιώσει την ευρύτερη κοινωνική δυσαρέσκεια, να μειώσει τις συνέπειες μιας πολιτικής ρευστότητας λόγω της ύπαρξης φυγόκεντρων διαθέσεων της κομματικής πελατείας του λεγόμενου κέντρου.

Σύντροφοι/σσες και Φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα, θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος, Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
και το τηλέφωνο επικοινωνίας 69 73 79 92 07

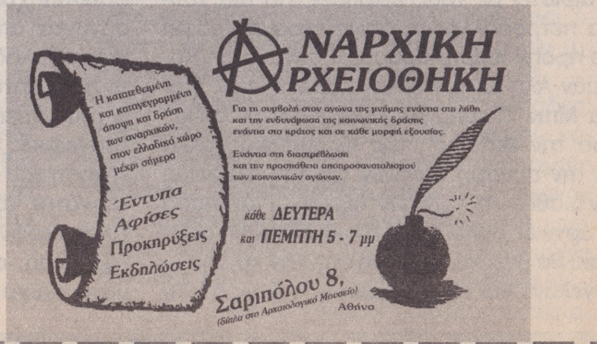
***

η Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσ/νίκης
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
είναι ανοικτά Τετάρτη 5.30 - 8 το απόγευμα και Σάββατο από 10.30πμ - 2.00μμ
τηλέφωνο επικοινωνίας 6992231286

***

Η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΚΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ και ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ

Ο Κύκλος Σύνταξης της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ συναντιέται κάθε Τρίτη απόγευμα στις 7, στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας
(Σαριπόλου 8, δίπλα στο Μουσείο)

Η τεχνική των «διαφωνούντων» δεν είναι και τόσο περίπλοκη.

Μάλλον απλή θα την χαρακτήριζε κάποιος. Ιδιαίτερα αν αναλογιστεί το πολιτικό προφίλ τόσο του προβεβλημένου ως αρχιαντάρτη Τατούλη, πάλαι ποτέ αριστεριστή (και τέως συναγωνιστή εκατοντάδων στελεχών του ΕΚΚΕ, που πύκνωσαν μεταπολιτευτικά τις γραμμές του ΠΑΣΟΚ), του «σκληρού δεξιού» Πολύδωρα, του βουλευτή πρώην συνδικαλιστή Μανώλη, αλλά και του Μιχαλολιάκου, θα βγάλει ορισμένα χρήσιμα συμπεράσματα. Τόσο για τις ανάγκες που έρχεται να καλύψει η «κοινωνική» απεύθυνση του λόγου των «ανταρτών», όσο και για την αλληλεξαρτώμενη θέση των πολιτικών σχηματισμών, έτσι όπως αυτή προσδιορίζεται από την απουσία των «διαχωριστικών» γραμμών του παρελθόντος.

Χαρακτηριστική είναι και η εργαλειακή χρήση του «ανταρτισμού» μέσω της ελεγχόμενης κινητικότητάς του. Οι «σιωπές» και οι «οξύνσεις» του δεν σηματοδοτούν μόνο την κατά το δοκούν «είσοδο» και «έξοδο» από την κομματική νομιμότητα και πειθαρχία, αλλά προσδιορίζουν και την κλιμακούμενη ένταση της έκφρασης σημαντικών οικονομικών, εκδοτικών και πολιτικών συμφερόντων που διαγκωνίζονται συνεχώς για τη διεκδίκηση μιας καλύτερης τύχης στο εξουσιαστικό στερέωμα.

Η προσπάθεια, όμως, κατοχύρωσης του κοινοβουλευτικού «ανταρτισμού» ως αναπόσπαστο μέρος του κομματικού σκηνικού και της πολιτικής ευρύτερα, δεν θα μπορούσε να μην έχει λάβει υπόψη της την αίγλη που απολαμβάνει η έννοια αντάρτης σε ένα κοινωνικό χώρο, που ιστορικά έχει επιδείξει την τάση να γοητεύεται, να στηρίζει και να συμμετάσχει σε πράξεις ανυποταξίας και απειθαρχίας ενάντια στην εξουσία.

Έστω και αν αυτό πολλές φορές αποτελούσε προϊόν ιδεολογικής σύγχυσης, που διευκόλυνε, σε κάθε περίπτωση, τις δυνατότητες επαναφομοίωσης των κοινωνικών αντιδράσεων, α-

λεμο του 1808 ενάντια στον τακτικό στρατό του Ναπολέοντα, που μόλις είχε συντρίψει τον τακτικό ισπανικό στρατό.

Μια ακόμη απαραίτητη υπόμνηση της ιστορικής εμπειρίας θα θύμιζε ότι η συνεργασία τακτικού στρατού και άτακτων δυνάμεων όχι μόνο δεν αποτέλεσε μια ιδιαίτερη περίπτωση, αλλά και ζητούμενο στο απώτερο αλλά και στο πρόσφατο παρελθόν σύμφωνα και με τον ίδιο τον Che Guevara, που τόνιζε την σημασία συνεργασίας των ατάκτων με την τακτική οργάνωση.

Εύκολα, λοιπόν, κατανοεί κανείς ότι σε πολλές περιπτώσεις προκύπτουν ενδιάμεσες καταστάσεις ή βαθμίδες, όπως όταν λόγου χάρη μια επαναστατική κυβέρνηση καλεί τον λαό να πάρει τα όπλα για την υπεράσπιση του εθνικού εδάφους απέναντι στους ξένους κατακτητές.

Θα πρέπει να επισημάνουμε σ' αυτό το σημείο ότι το «ανορθόδοξο» το ορίζει η κατά περίπτωση αποδοχή ενός ορισμού για το «συμβατικό». Άλλοτε, λοιπόν, μπορεί να ορίζεται ως «συμβατικό» το Κράτος, άλλοτε ένα κόμμα, άλλοτε μεμονωμένοι θεσμοί ή κομματικές διαδικασίες.

Partisan, Κολωνία 1961) για τον αντάρτη, προσφεύγει ακριβώς σ' αυτήν την διατύπωση για να χαρακτηρίσει εκείνον ή εκείνους που βγαίνουν κερδισμένοι από την διένεξη δύο άλλων. **Η βοήθεια, βέβαια, του «ισχυρού ή ενδιαφερόμενου Τρίτου» δεν συνίσταται μόνο, λόγου χάρη, στην παροχή οπλισμού, χρημάτων, ή οποιασδήποτε υλικής βοήθειας, αλλά στην εξασφάλιση της πολιτικής αναγνώρισης στην προοπτική της νομιμοποίησης και της εξόδου από την σφαίρα του «αντι-κανονικού».**

Γι' αυτόν, ακριβώς, τον λόγο, ιστορικά, οι ηγεσίες επαναστατικών κομμάτων, που προσφεύγουν στην αντάρτικη δράση, εξασφαλίζουν, όσο τον δυνατόν νωρίτερα, την στήριξη των κατάλληλων «ενδιαφερόμενων Τρίτων», που σπεύδουν να καλύψουν το κενό που γεννά κατ' αρχήν η αντάρτικη δράση, εκείνο δηλαδή της πολιτικής αναγνώρισης.

Και όπως, πολύ σωστά, επισημαίνουν πολλοί (βλ. Carl Schmitt, ό.π.) το να ανήκει κανείς σ' ένα επαναστατικό κόμμα δεν δεσμεύει λιγό-

Η ΤΡΥΠΙΑ ΠΑΝΤΙΕΡΑ ΤΩΝ «ΑΝΤΑΡΤΩΝ» ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ ΦΑΙΔΡΑ...

Σύμφωνα, βέβαια, με τον Λένιν ο αντάρτοπόλεμος είναι μια αναπόφευκτη μορφή πολέμου και εφ' ό-

σμού» ως αναπόσπαστο μέρος του κομματικού σκηνικού και της πολιτικής ευρύτερα, δεν θα μπορούσε να μην έχει λάβει υπόψη της την αίγλη που απολαμβάνει η έννοια αντάρτης σε ένα κοινωνικό χώρο, που ιστορικά έχει επιδείξει την τάση να γοητεύεται, να στηρίζει και να συμμετάσχει σε πράξεις ανυποταξίας και απειθαρχίας ενάντια στην εξουσία.

Έστω και αν αυτό πολλές φορές αποτελούσε προϊόν ιδεολογικής σύγχυσης, που διευκόλυνε, σε κάθε περίπτωση, τις δυνατότητες επαναφομοίωσης των κοινωνικών αντιδράσεων, από τους ποικιλώνυμους εξουσιαστές.

Εκτός αυτού, όμως, σαφώς έχουν ληφθεί υπ' όψιν τα όποια εξουσιαστικά κεκτημένα, όσον αφορά την απαξίωση του αντάρτικου ως μορφή κοινωνικής δράσης, που σημάδεψαν την επιχείρηση «εξάρθρωσης της τρομοκρατίας», έτσι όπως αυτή σηματοδοτήθηκε τον Ιούνιο του 2002. **Αξιοποιήσιμη φυσικά και καλοδεχούμενη για την εξουσία παραμένει και κάθε λογική που αναπτύσσεται έχοντας ως αφετηρία τον αυτοπεριορισμό στην κοινωνική δράση, που κατοχυρώνει η ιδεολογική επίθεση στη «σάπια κοινωνία», που αναγορεύεται συλλήβδην συνοδοιπόρος της κυριαρχίας.**

Φαίνεται, λοιπόν, ότι οι κάθε λογής εξουσιαστές δεν έχουν ξεχάσει μια παλιά φράση που αποδίδεται ως εντολή του Ναπολέοντα προς τον στρατηγό Lefèvre: «Με τους αντάρτες πρέπει να μάθει κανείς να μάχεται σαν αντάρτης».

Αλλά ας δούμε πιο συγκεκριμένα ορισμένα ζητήματα.

Η λέξη παρτιζάνος προέρχεται από το Partei που σημαίνει κόμμα, μέρος, παράταξη. Στα γερμανικά ο Parteigänger είναι ο οπαδός κόμματος, εκείνος που προσχωρεί σε ένα κόμμα, ενώ στα γαλλικά η λέξη partisant μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον οπαδό κάποιας άποψης.

Ο χαρακτηρισμός αντάρτης, που απαντάται ήδη από τον 16ο αιώνα, προσέδωσε θρυλική μορφή στον ισπανικό κλεφτοπό-

ΤΩΝ «ΑΝΤΑΡΤΩΝ» ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΤΙΝΑ ΦΑΙΔΡΑ...

Ως «συμβατικό», όμως, μπορεί να θεωρηθεί και ένα επαναστατικό κόμμα από εκείνους που θα ορίσουν ως «ανορθόδοξη» και αντάρτικη κοινωνική δράση αποκλειστικά αυτή που δεν κηδεμονεύεται από τους λεγόμενους ισχυρούς τρίτους ή «ενδιαφερόμενους Τρίτους».

Ο Rolf Schroers σ' ένα βιβλίο του (Der

τερο από μια ολοκληρωμένη ένταξη, αφού ακόμα και το ίδιο το κράτος δεν κατορθώνει πλέον να εντάξει ολοκληρωτικά οπαδούς και μέλη, όσο δεσμεύει ένα επαναστατικό μαχόμενο κόμμα τους ενεργούς μαχητές του με την έννοια της αυστηρής εκτέλεσης, διαταγής και υπακοής.

Σύμφωνα, βέβαια, με τον Λένιν ο ανταρτοπόλεμος είναι μια αναπόφευκτη μορφή πολέμου και εφ' όσον ο στόχος είναι η κομμουνιστική επανάσταση σε όλα τα κράτη του κόσμου, ό,τι υπηρετεί το στόχο αυτό είναι καλό και δίκαιο. Έτσι οι αντάρτες που καθοδηγούνται από το κομμουνιστικό επιτελείο είναι υπέρμαχοι της ειρήνης και ένδοξοι ήρωες, ενώ εκείνοι που ξεφεύγουν από αυτήν την καθοδήγηση είναι συρφετός αναρχικών και εχθροί της ανθρωπότητας.

Είναι λοιπόν εκ του πονηρού κάθε εξύψωση γενικά της αντάρτικης δράσης, ή του επαναστατικού πολέμου και της επαναστατικής βίας. Γιατί η λενινιστική επίγνωση του «απόλυτου εχθρού» δεν είναι το φάντασμα μιας ιστορίας παλιάς και ξεχασμένης, τουλάχιστον για τους αναρχικούς και για όσους αγωνίζονται έξω από κάθε είδους κομματικές γραμμές, για τον απλό λόγο ότι την ένιωσαν στο πετσί τους και δεν είναι διατεθειμένοι να πάψουν να την διακρίνουν.

Μπορούν να την διαφημίζουν, να την εκφράζουν και να την υπηρετούν κατά καιρούς οι διάφορες «δοσμένες» επαναστατικές πρωτοπορίες και οι λεγόμενοι επαγγελματίες της επανάστασης. Όμως δεν μπορούν να επικαλούνται ότι βαδίζουν στους δρόμους της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Όποιον μανδύα και αν φορούν...

Συσπείρωση Αναρχικών

Η ιατρικοποίηση του τοκετού

Σε κάθε πολιτισμό και σε κάθε ιστορική στιγμή η γέννα αντιμετωπιζόταν ως ένα εξαιρετικό και ιδιαίτερο γεγονός. Οι πρώτες ιστορικές μαρτυρίες πιστοποιούν ότι η φροντίδα της επιτόκου επαφίεται σε άλλες γυναίκες. Η φιγούρα της μαίας είναι παρούσα στον αρχαίο αιγυπτιακό, βαβυλωνιακό, ελληνικό και ρωμαϊκό χώρο καθώς και στους Ίνκας και τους Κινέζους. Αρχικά, η μαία είναι η γυναίκα η οποία βοηθά στη γέννα, κάποια συγγενής ή μέλος της κοινότητας, που χαίρει κοινής αποδοχής και εκτίμησης και είναι σε θέση να ασχοληθεί με την πρακτική και πνευματική πλευρά της γέννησης.

Σταδιακά, κυρίως στη διάρκεια του 18ου αιώνα, ο ρόλος της μαίας υποβαθμίζεται, αφού εκείνη την περίοδο η μαιευτική οργανώνεται σε επιστήμη, δίνοντας χώρο, για την κυριαρχία της ιατρικής. Ιδρύονται μαιευτικές σχολές, όπου για πρώτη φορά διδάσκουν άνδρες, αλλά παρ' όλα αυτά μέχρι τα μέσα περίπου του εικοστού αιώνα, η μαία είναι το πρόσωπο που εμφανίζεστησε, λοιπόν, την μαιευτική στο δυτικό κόσμο, κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, το γυναικείο σώμα και οι αναπαραγωγικές του λειτουργίες τίθενται υπό τον έλεγχο της επιστήμης και της τεχνολογίας. Οι οποίες εκφράζονται κυρίως από τους άνδρες γιατρούς, που αντιπροσωπεύουν την συντριπτική πλειοψηφία των μαιευτήρων, αφού οι γυναίκες λόγω του σεξισμού που επικρατούσε, είχαν περιορισμένη πρόσβαση στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Η διαμάχη ανάμεσα στις μαίες και τους γιατρούς, αρχικά, εστιάζεται στη χρήση ή όχι αναισθησίας στον τοκετό. Η τεχνολογία αυτή ήταν που διαχώριζε τους «επιστήμονες» γυναικολόγους από τις ανειδίκευτες μαίες στη Βικτωριανή Αγγλία.

Σήμερα, στον ελλαδικό χώρο ο τοκετός είναι απολύτως ιατρικοποιημένος και ο ρόλος της μαίας είναι συμπληρωματικός - βοηθητικός ενώ σπανίζουν οι περιπτώσεις όπου συνειδητά οι γέννες λαμβάνουν χώρα μακριά από τα ψυχρά και απρόσωπα περιβάλλοντα των χειρουργείων δημόσιων ή ιδιωτικών νοσοκομείων - μαιευτηρίων. Η

Η γενικότερη διάχυση της ιατρικοποίησης στη ζωή των ανθρώπων και η παράλληλη ίδρυση ιδιωτικών μαιευτικών κλινικών στις πρωτεύουσες των νομών και μεγάλων μαιευτηρίων - ξενοδοχείων στην Αθήνα οδηγεί σταθερά στην εκχώρηση όλης της διαδικασίας του τοκετού στον γιατρό, όπου η έγκυος απαρέγκλιτα υπακούει.

Αυτή η διαμορφωμένη σχέση εξουσίας ή κανονικοποίησης (όπως συνήθιζε να την ορίζει ο Φουκώ ως προς τις σχέσεις βιο-εξουσίας και βιο-πολιτικής) οδήγησε σταδιακά στο «πρωτότυπο» φαινόμενο της πρόκλησης τοκετού και χρήσης καισαρικών τομών κατά παράβαση της φυσιολογίας και ανατρέποντας τα διεθνή δεδομένα για την αναλογία φυσιολογικής/παθολογικής κύησης.

Είμαστε στην εποχή όπου το σύνηθες είναι το τεχνητό, και το φυσιολογικό οδεύει στο απίθανο. Έτσι, ένας στους δύο τοκετούς στα ιδιωτικά μαιευτήρια της χώρας γίνεται με καισαρική τομή. Στην Ελλάδα καταγράφεται το υψηλότερο ποσοστό καισαρικών τομών στην Ευρώπη, ορισμένες

εκ των οποίων είναι «αχρείαστες» και γίνο-

Οι συχνότερες αιτίες που επικαλούνται οι μαιευτήρες για να πείσουν, ώστε να εφαρμόσουν καισαρική τομή είναι του τύπου: «έχει μπλεχτεί ο λώρος», υπέρβαση καταληκτικής πιθανής ημερομηνίας τοκετού (που συνήθως είναι προσδιορισμένη, εσκεμμένα, αρκετά νωρίτερα από τη συμπλήρωση των 40 εβδομάδων κύησης).

Στατιστικά, μόνο 5 στα 100 παιδιά γεννιούνται ακριβώς την προβλεπόμενη ημερομηνία, περίπου 30 στα 100 γεννιούνται πριν την προβλεπόμενη ημερομηνία και 65 στα 100 με καθυστέρηση, («κατεβαίνει ανάποδα», «ίσως γεννηθεί πολύ μεγάλο») κλπ. Τώρα, γιατί τα παιδιά που γεννιούνται στην ελλάδα «κατεβαίνουν ανάποδα» και με «μπερδεμένο λώρο» σημαντικά συχνότερα σε σχέση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες είναι κάτι που δύσκολα μπορεί να ερμηνεύσει η στατιστική... Όπως οξύμωρο είναι ότι η Κυριακή στα ιδιωτικά μαιευτήρια θεωρείται «νεκρή» μέρα... ενώ στα δημόσια, που εφημερεύουν κυρίως ειδικευόμενοι, αυξάνονται οι φυσιολογικοί τοκετοί...

γέννα, κάποια συγγενής ή μέλος της κοινότητας, που χαίρει κοινής αποδοχής και εκτίμησης και είναι σε θέση να ασχοληθεί με την πρακτική και πνευματική πλευρά της γέννησης.

Σταδιακά, κυρίως στη διάρκεια του 18ου αιώνα, ο ρόλος της μαίας υποβαθμίζεται, αφού εκείνη την περίοδο η μαιευτική οργανώνεται σε επιστήμη, δίνοντας χώρο, για την κυριαρχία της ιατρικής. Ιδρύονται μαιευτικές σχολές, όπου για πρώτη φορά διδάσκουν άνδρες, αλλά παρ' όλα αυτά μέχρι τα μέσα περίπου του εικοστού αιώνα, η μαία είναι το πρόσωπο που εμφανίζεται συχνότερα κατά τον τοκετό και το σπίτι θεωρείται ως ο καταλληλότερος χώρος γι' αυτόν.

Η διαμάχη ανάμεσα στις μαίες και τους γιατρούς, αρχικά, εστιάζεται στη χρήση ή όχι αναισθησίας στον τοκετό. Η τεχνολογία αυτή ήταν που διαχώριζε τους «επιστήμονες» γυναικολόγους από τις ανειδίκευτες μαίες στη Βικτωριανή Αγγλία.

Σήμερα, στον ελλαδικό χώρο ο τοκετός είναι απολύτως ιατρικοποιημένος και ο ρόλος της μαίας είναι συμπληρωματικός - βοηθητικός ενώ σπανίζουν οι περιπτώσεις όπου συνειδητά οι γέννες λαμβάνουν χώρα μακριά από τα ψυχρά και απρόσωπα περιβάλλοντα των χειρουργείων δημόσιων ή ιδιωτικών νοσοκομείων - μαιευτηρίων. Η τακτική αυτή δεν συναντιέται παντού, αφού για παράδειγμα στην Ολλανδία ή την Μ. Βρετανία μεγάλο ποσοστό γεννήσεων εκ των οποίων είναι «αχρείαστες» και γίνονται κυρίως για την «ευκολία» των γιατρών.

Ειδικότερα, σύμφωνα με στοιχεία της Ένωσης Μαιευτήρων - Γυναικολόγων, το ποσοστό των καισαρικών τομών επί του συνόλου των τοκετών στην Ελλάδα υπολογίζεται στο 40% και η συχνότητα με την οποία διενεργούνται οι καισαρικές τομές στα ιδιωτικά μαιευτήρια είναι μεγαλύτερη και το σχετικό ποσοστό πλησιάζει το 50%, ενώ στα δημόσια νοσοκομεία είναι περίπου 30%-35%. Χαρακτηριστικό είναι ότι στην περιοχή της Αττικής οι γεννήσεις είναι 37% στο δημόσιο τομέα και 63% στον ιδιωτικό, ενώ στην υπόλοιπη χώρα τα ποσοστά είναι 45% και 55% αντίστοιχα. Ο ευρωπαϊκός μέσος όρος τοκετών με καισαρική κυμαίνεται στο 15% επί του συνόλου των γεννήσεων, αρκετά μικρότερος απ' τον ελληνικό. Το υψηλότερο κόστος μίας καισαρικής τομής έναντι ενός φυσιολογικού τοκετού και της αμοιβής του γυναικολόγου έχει ενοχοποιηθεί για την αύξηση των καισαρικών. Επί πλέον με την χρήση καισαρικών τομών οι γιατροί επιτυγχάνουν τον προγραμματισμό τους, ασκώντας ταυτόχρονα αυτό που ονομάζεται «αμυντική ιατρική», δηλαδή την αποφυγή ενδεχόμενου προβλήματος κατά τη διάρκεια ενός δύσκολου τοκετού.

Σε μία ημέρα ένας μαιευτήρας μπορεί να «κλείσει» έως και πέντε καισαρικές. Δύσκολα θα μπορούσε να κάνει το ίδιο με φυσιολογικούς τοκετούς. Φυσικά δεν απουσιάζουν και οι περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι έγκυες επιζητούν την καισαρική, είτε για λόγους προγραμματισμού, είτε για λόγους αποφυγής των οδυνών.

Στη Μ. Βρετανία ο τοκετός με καισαρική τελευταία έχει γίνει της μόδας αφού γυναίκες του «σταρ σύστεμ», όπως η Βικτώρια Μπέκαμ, τον υποστηρίζουν. Τα τελευταία 20 χρόνια το ποσοστό των καισαρικών αυξήθηκε από 5% σε 21,5%, συχνά λόγω επιθυμίας της εγκύου, κάτι συνηθισμένο στην Βραζιλία, όπου έχει επικρατήσει η λογική των «κατά παραγγελία» καισαρικών και τα ποσοστά συναγωνίζονται εκείνα της Ελλάδας. Το lifestyle πολλές φορές προβάλει την καισαρική ως την ενδεδειγμένη λύση - απόφαση για πολλούς και διάφορους λόγους, όπως π.χ. σωματικούς.

Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η ορθολογική χρήση της καισαρικής δεν εφαρμόζεται στον ελλαδικό χώρο γιατί το κυνήγι του χρήματος και της διευκόλυνσης από τη πλευρά των γιατρών βρίσκεται σε ανώτερο επίπεδο από μια φυσιολογική γέννα. Άλλωστε η αδιαφορία τους αποτυπώνεται άμεσα, όταν «ελαφρά τη καρδία» πείθουν τις γυναίκες να διακόψουν τον θηλασμό προς χάρη της τεχνητής τροφής γάλακτος, λόγω των bonus που λαμβάνουν από τις φαρμακευτικές εταιρείες. Εκμεταλλεύονται, έτσι, την απραξία και τον μη ενεργό ρόλο των ενδιαφερομένων, στην προκειμένη περίπτωση των εγκύων, στις αποφάσεις και αιτιάσεις των γιατρών.

Όσο το δίπολο υγεία - ασθένεια είναι εκχωρημένο a priori στους «ημίθεους» γιατρούς, τόσο οι έγκυες θα οδεύουν «σαν πρόβατα στη σφαγή», εκχωρώντας ουσιαστικά μια δική τους σημαντική στιγμή.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

Πολλοί ιστορικοί της ιατρικής υποστηρίζουν πως η πλειονότητα των γεννήσεων, στις προ-βιομηχανικές κοινωνίες, παρουσίαζε «ομαλή» εξέλιξη και οι ωδίνες διαρκούσαν λιγότερο απ' ότι στις μέρες μας. Και αυτό γιατί οι γυναίκες είχαν συνεχή σωματική δραστηριότητα και λιγότερη κατανάλωση επεξεργασμένων τροφών.

Από τότε που η γυναικολογία αντικατέ-

πραγματοποιούνται στο σπίτι παρουσία μαίας. Αλλά η ιατρικοποίηση του τοκετού ταυτίστηκε με μια δόση μικροαστισμού, εξέλιξης και προόδου. Έτσι, μετεμφυλιακά οι γεννήσεις, κυρίως στις αστικές περιοχές γίνονταν σε μαιευτήρια, ενώ στις αγροτικές περιοχές μέχρι και την δεκαετία του '60 πραγματοποιούνταν στα σπίτια με τη βοήθεια της μαμής.

...επανοικειοποίηση της πλατείας Εξαρχείων

*«Οι πολίτες των Εξαρχείων ζήτησαν προστασία. Έξω η πρέζα από την πλατεία Εξαρχείων βροντοφώναζαν χθες κάτοικοι και καταστηματάρχες της περιοχής, οι οποίοι πραγματοποίησαν πορεία και έκλεισαν συμβολικά την Πατησίων για περίπου δεκαπέντε λεπτά. Νωρίτερα, εκατοντάδες Εξαρχειώτες είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία διαμαρτυρόμενοι για την **έλλειψη αστυνόμευσης στη γειτονιά τους**. Στον ίδιο χώρο βρίσκονταν και άτομα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο, που διαχώρισαν τη θέση τους από τους υπόλοιπους διαδηλωτές, αφού αντίθετα **δεν επιθυμούν ασφυκτική αστυνόμευση**, αν και ζητούν την προστασία των Εξαρχείων από τα κυκλώματα διακίνησης ναρκωτικών. **Η παρουσία της αστυνομίας υπήρξε διακριτική**»*

Καθημερινή 17 Οκτωβρίου 2008, κύρια είδηση της πρώτης σελίδας (!!!) συνοδευόμενη με αντίστοιχα ...σεβαστά μεγάλη φωτογραφία της κινητοποίησης.

Το καλοκαίρι ξεκινά επιχείρηση εκδίωξης των τοξικοεξαρτημένων που έχουν καταφύγει στην Τοσίτσα. Οι τελευταίοι οδηγούνται κυριολεκτικά ορισμένες φορές με την συνοδεία ΜΑΤ στην πλατεία Εξαρχείων.

Θ' ακολουθήσουν τα γεγονότα της αιματηρής συμπλοκής μεταξύ ομάδων αφρικανών μεταναστών στην Γερανίου, η φιλολογία περί ανάγκης κάθαρσης και ανάπλασης του «ιστορικού κέντρου» της Αθήνας με εκπομπές, έρευνες για τα ναρκωτικά, την πορνεία, την «εγκληματικότητα», την γκετοποίηση.

Αρχές Φθινοπώρου και κάτοικοι και καταστηματάρχες των Εξαρχείων πιέζουν για «περισσότερη ευνομία» στην περιοχή και αντιμετώπιση των εκατοντάδων τοξικοεξαρτημένων που μετακινήθηκαν ύστερα από κατασταλτικές επιχειρήσεις στην πλ. Βάθης και στο λεγόμενο «ιστορικό κέντρο». Τις ίδιες μέρες επέλαση οπαδών της ΑΕΚ στην Μεσολογγίου, όπου ξυλοκοπούνται και τρέπονται σε φυγή οι θαμώνες μαγα-

ζοντας έναν, δηλαδή αυτόν που σε ενδιαφέρει, αναγνωρίζεις και το δικαίωμα της κατοχής και της διεκδίκησης γενικότερα «ζωτικών χώρων». Το αντίθετο θα αποτελούσε, απλά, μια ακόμη άσκηση υποκρισίας. Όπως άσκηση υποκρισίας αποτελεί ο εξωραϊσμός ασκήσεων ισχύος σε «ζωτικούς» χώρους, επειδή τάχα επιλέγεται πλέον η αλλαγή «ύφους» και η μη προσφυγή στην φανερή βία.

Η αλήθεια, βέβαια, βρίσκεται πολύ μακριά. Βρίσκεται στην κοινωνική κατακραυγή παρόμοιων κινήσεων το καλοκαίρι του 2007, που οδήγησε τελευταία στην αδυναμία διωγμού των ανεπιθύμητων στην περίπτωση της πλατείας Εξαρχείων, τοξικοεξαρτημένων, με τη μέθοδο της ράβδου. Ειπώθηκε από ορισμένους ότι αυτή τη φορά δεν χτυπήθηκαν «άρρωστοι» άνθρωποι, δεν διαπομπεύθηκαν τα «μιάσματα», δεν εξευτελίστηκαν τοξικοεξαρτημένοι κατά την επιχείρηση εκδίωξης τους, όπως είχε γίνει πριν από περίπου ενάμισι χρόνο. Οι «υπερβολές», λοιπόν, παραλείφθηκαν αυτή τη φορά και όλα περασμένα ξεχασμένα.

Μάλλον όμως δεν μπορεί να κρυφθεί τίποτα. Ούτε να ξεχαστεί τίποτα.

Γιατί κανείς δεν μπορεί να κρύψει τη συνέχεια. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί ότι η ανάμνηση και μόνο των προηγούμενων ασκήσεων ισχύος και επιβολής στον ονομαζόμενο και

την πλατεία Εξαρχείων με προσαγωγές και εξακριβώσεις.

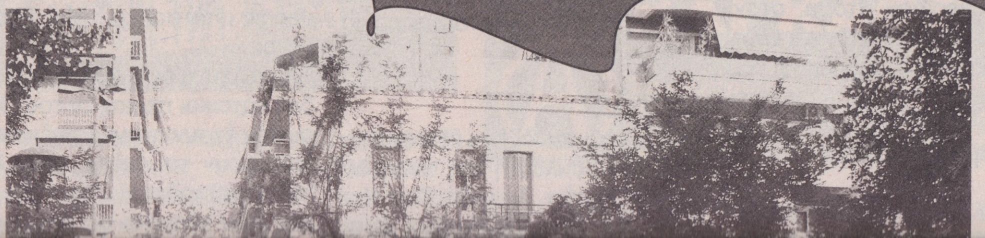
Και όμως κάποιοι τολμούν να επιχαίρουν, επειδή, λέει, συνέχισαν μια ημέρα μετά τον διωγμό χωρίς και αυτοί να διώχνουν όσους ακόμα συνέχιζαν να καταφθάνουν στη πλατεία για να πάρουν τη δόση τους.

Και όχι, δεν είναι επίδειξη αυτισμού. Η επίγνωση δεν μπορεί παρά να είναι πλήρης και η ευθύνη το ίδιο, τόσο των συμμετεχόντων όσο και εκείνων που συστηματικά σιωπούν.

Δεν μας ενδιαφέρει ποσώς να αναπτύξουμε σ' αυτό το σημείο γιατί η περιοχή των Εξαρχείων έχει πλέον εδώ και καιρό μια περίοπτη θέση στις επιλογές «διασκέδασης», όπως άλλωστε εδώ και χρόνια το Γκάζι, του Ψυρρή, το Θησείο. Όλοι άλλωστε γνωρίζουν περί των οικονομικών συμφερόντων που αναπτύσσονται ραγδαία στην περιοχή, που

είναι παράγωγα της πρέζας», δεν θα προσφύγουμε καν σε επιχειρήματα ή διαπιστώσεις για την εξάρτηση από ναρκωτικές ουσίες, ούτε για τον χαρακτήρα που μπορεί να έχει η αναρχική δράση ενάντια σε κάθε είδους νάρκωση. Είναι φανερό ότι ενδιαφέρονται πολύ λίγοι για κάτι τέτοιο, ενώ ακόμα περισσότεροι έχουν πεισθεί ότι δεν πρέπει να δραστηριοποιούνται κοινωνικά ενάντια στην νάρκωση παρ' ότι έχουν νιώσει στο πετσί τους τις συνέπειες της και παρ' ότι γνωρίζουν ότι ο μοναδικός τρόπος συμβολής στην κατεύθυνση αυτή είναι η κοινωνική δράση.

Η εκδίωξη των τοξικοεξαρτημένων έχει για εμάς μια επιπλέον ιδιαίτερη σημασία: τη δυνατότητα ορισμένων να μπορούν να διώξουν κάποιους από την περιοχή, να επιβάλλουν και να ορίσουν ποιοι είναι οι ανεπιθύμητοι, με τη δικαιολογία στην προκειμένη περίπτωση ότι δήθεν πολεμούν την πρέζα, και αντιμετωπίζουν τη δυσφήμηση (sic!!!) της ιστορίας της περιοχής. Όταν μάλιστα κάτι τέτοιο γίνεται στο όνομα της «αντιεξουσίας» είναι φανερό ότι τα ΜΜΕ έχουν κάθε λόγο να το προβάλλουν. Ως παράδειγμα προς μίμηση βέβαια. Ως αγωνιστικό πρότυπο και ως κοινωνική λύση διαφόρων παρόμοιων προβλημάτων. Μόνο που **δεν ήταν, δεν είναι και δεν πρό-**

Εξαρχείων

του «ιστορικού κέντρου» της Αθήνας με εκπομπές, έρευνες για τα ναρκωτικά, την πορνεία, την «εγκληματικότητα», την γκετοποίηση.

Αρχές Φθινοπώρου και κάτοικοι και καταστηματάρχες των Εξαρχείων πιέζουν για «περισσότερη ευνομία» στην περιοχή και αντιμετώπιση των εκατοντάδων τοξικοεξαρτημένων που μετακινήθηκαν ύστερα από κατασταλτικές επιχειρήσεις στην πλ. Βάθης και στο λεγόμενο «ιστορικό κέντρο». Τις ίδιες μέρες επέλαση οπαδών της ΑΕΚ στην Μεσολογγίου, όπου ξυλοκοπούνται και τρέπονται σε φυγή οι θαμώνες μαγαζιών και πεζοδρομιών ενώ σπάζονται και συγκεκριμένα μαγαζιά.

10 Οκτωβρίου και οι μπάτσοι προσάγουν και κάνουν εξακριβώσεις σε δεκάδες τοξικοεξαρτημένους στην πλατεία Εξαρχείων.

14 Οκτωβρίου συνεχίζονται οι επιχειρήσεις των μπάτσων στην πλατεία Εξαρχείων για την εκδίωξη των εξαρτημένων με προσαγωγές και εξακριβώσεις στοιχείων.

15 Οκτωβρίου ο διωγμός των τοξικοεξαρτημένων από την πλατεία Εξαρχείων ολοκληρώνεται με «παρέμβαση» στο όνομα της αντιεξουσίας και της επανοικιοποίησης της πλατείας…

16 Οκτωβρίου και η αυλαία δείχνει να πέφτει με προαναφερθείσα κινητοποίηση των κατοίκων της περιοχής.

Όσοι νομίζουν ότι οι εξουσιαστές δεν γνωρίζουν καλά την τεχνική της διαπραγμάτευσης απατώνται οικτρά. Και την γνωρίζουν και έχουν την κατάλληλη ισχύ να διαπραγματεύονται με τους ευνοϊκούς όρους που τους εξασφαλίζει αυτή ακριβώς η ισχύς τους.

Εξ ίσου βαθιά νυχτωμένοι είναι και όσοι θεωρούν ότι οι λογικές υπεράσπισης ζωτικών χώρων δεν αποτελούν ένα σίγουρο πασσαπόρτι για όσους τις ενστερνίζονται για την πολιτική αναγνώριση της διάθεσής τους να διεκδικήσουν πολιτική **ισχύ**. Γιατί **η διεκδίκηση ή η διατήρηση της κατοχής** κάθε «χώρου» που αναγορεύεται σε ζωτικό, επιδεικνύει διάθεση για ισχύ, προϋποθέτει **ασκήσεις ισχύος**, αναμετριέται και συνδιαμορφώνεται με άλλους τυχόν συνιδιοκτήτες, μοιράζει μερίδια, αλλά και «ευθύνες»…

Δεν μπορεί, βέβαια, να αναγνωρίζονται απομονωμένοι «ζωτικοί χώροι». Αναγνωρί-

μπορεί να αρνηθεί ότι η ανάμνηση και μόνο των προηγούμενων ασκήσεων ισχύος και επιβολής στον ονομαζόμενο και

προσδιοριζόμενο ως ζωτικό χώρο (πλατεία Εξαρχείων) για τους τοξικοεξαρτημένους ήταν αρκετή αυτή τη φορά ώστε να απομακρυνθούν χωρίς «πολλά πολλά»… Κανείς ακόμη δεν μπορεί κρύψει ότι ύστερα από το πογκρόμ οπαδών της ΑΕΚ στην Μεσολογγίου το κλίμα για παρόμοιες μεθόδους ήταν …λίγο βαρύ.

Κανείς δεν μπορεί να προσποιείται ότι ξέχασε πως μόλις τις δύο προηγούμενες μέρες (!!!) οι ίδιοι **οι μπάτσοι**, χωρίς ξύλο, τουλάχιστον σε δημόσια θέα, ξεκίνησαν να διώχνουν τους τοξικοεξαρτημένους από

ετοιμάζεται άλλωστε να υποδεχθεί –όπως είναι γνωστό– και σταθμό του μετρό.

Δεν μας ενδιαφέρει για μιαν ακόμα φορά να επαναλάβουμε ότι η συνεχής εκδίωξη και επαναφορά των τοξικοεξαρτημένων στην ευρύτερη περιοχή των Εξαρχείων δεν θα σταματήσει, αλλά θα ακολουθεί γενικότερες εξελίξεις από την πλευρά οικονομικών, πολιτικών αλλά και «αγωνιστικών» συμφερόντων (έτσι όπως τα τελευταία προσδιορίζονται από την διεκδίκηση ζωτικών χώρων). Δεν θα σχολιάσουμε καν ρατσιστικές απόψεις του είδους «τα πρεζόνια

ταν μάλιστα κάτι τέτοιο γίνεται στο όνομα της «αντιεξουσίας» είναι φανερό ότι τα ΜΜΕ έχουν κάθε λόγο να το προβάλλουν. Ως παράδειγμα προς μίμηση βέβαια. Ως αγωνιστικό πρότυπο και ως κοινωνική λύση διαφόρων παρόμοιων προβλημάτων. Μόνο που **δεν ήταν, δεν είναι και δεν πρόκειται να είναι ποτέ συνώνυμη καμίας αναρχικής άποψης, καμίας πρακτικής**…

Η επιβολή αυτής της συνθήκης, με συστηματικό τρόπο πλέον εδώ και έναν χρόνο, είναι φανερό ότι **είναι εκείνη που πραγματικά αλλάζει «σελίδα» στην ιστορία της πλατείας**. Στην ιστορία μιας περιοχής στην οποία κατέφευγαν κατατρεγμένοι και αμφισβητίες, «παράνομοι» και κοινωνικοί αγωνιστές, «μιάσματα», χρήστες και εξαρτημένοι από ουσίες (και όλοι γνωρίζουν ότι δεν μιλάμε μόνο για ηρωίνη). **Η ανοχή στο διαφορετικό και η διάθεση σύνθεσης, όσο παρέμεινε ζωντανή, ήταν η κερκόπορτα που δεν μπορούσε να διαβεί η εξουσία, στην όποια της μορφή**. Και οι αναρχικοί συνέβαλαν, παρ' όλα τα λάθη τους, σ' αυτήν την προσπάθεια.

Ας γνωρίζουν λοιπόν πολύ καλά, και το γνωρίζουν, όσοι στηρίζουν κάθε προσπάθεια κάθαρσης από τα «μιάσματα του περιθωρίου της ηρωίνης», όσοι με τα απορρυπαντικά στο χέρι και μια μάνικα νερό «απολυμαίνουν» την «αγία πλατεία», **ότι την κερκόπορτα αυτή την άνοιξαν** για τα καλά. Και θα είναι δύσκολο στη συνέχεια, μακροπρόθεσμα ή βραχυπρόθεσμα να την κλείσουν όταν θα καταλάβουν ή θα αναγκαστούν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες και οι ίδιοι.

Και η εξουσία το γνωρίζει. Όπως άλλωστε γνωρίζει την αναγκαιότητα για την ίδια να την διατηρήσει ανοικτή. Και έχει πολλούς τρόπους. Και ξέρει να μην κάνει διακρίσεις. Τουλάχιστον αυτή το ξέρει καλά…

Συσπείρωση Αναρχικών

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο.
Έτσι, σύντροφοι/σες και φίλοι/ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτό το φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από το

Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου
Πυρπολούνται αυτοκίνητα που ανήκουν σε στριπτιζάδικα στο κέντρο της Αθήνας Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς».

Εμπρηστική επίθεση σημειώνεται τα ξημερώματα, σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας, στο 17ο χλμ. της εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας, στην Κηφισιά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συζήτηση με θέμα «Ελευθεριακή εκπαίδευση και αντίσταση» καλεί η ΕΣΕ.

Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου
Γίνεται εμπρησμός σε αυτοκίνητο σεκιούριτι της Group-4 στα Εξάρ-

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
Τετάρτη 1 Οκτωβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Εκτελείται στην πόλη Βλαδικαβκάζ ο Τσελντίεβ, αξιωματικός του Τμήματος Εγκληματικών Ερευνών του Υπουργείου Εσωτερικών της Ν. Οσετίας, συνένοχος σε πολλές απαγωγές και δολοφονίες αγωνιστών από τα «τάγματα θανάτου» στην Ινγκουσετία.

Πέμπτη 2 Οκτωβρίου
Καίγονται δυο ΚΑΦΑΟ καμερών, από 20-30 περίπου άτομα, στον Πειραιά, ενώ πετάγονται και τρυκάκια ενάντια στις κάμερες και στην επιτήρηση.

Παρασκευή 3 Οκτωβρίου
ΜΕΞΙΚΟ
Οι μπάτσοι **δολοφονούν** 4 έως 6

Δευτέρα 6 Οκτωβρίου
ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Τουλάχιστον 22 άνθρωποι σκοτώνονται και 80 τραυματίζονται μετά από επίθεση αυτοκτονίας στην βόρεια πόλη Ανουρανταπούρα. Η έκρηξη σημειώνεται στα γραφεία του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης, του Εθνικού Ενωτικού Κόμματος, και ανάμεσα στους νεκρούς συγκαταλέγεται ο επικεφαλής του Κόμματος στην περιοχή, Τζανάκα Παρέρα.
Ο Περέρα ήταν υπεύθυνος για πολλές δολοφονίες και βασανιστήρια στη δεκαετία του '90, όταν ήταν αρχηγός των στρατιωτικών δυνάμεων στη χερσόνησο Jaffna, όπου δρουν οι αντάρτες Ταμίλ.

Δευτέρα 6 Οκτωβρίου
Επτά μετανάστες βρίσκονται νεκροί από πνιγμό στις ακτές της Αλεξανδρούπολης.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Βόμβα εκρήγνυται στην άκρη δρόμου στην πόλη Μέρκα, την ώρα που περνάει όχημα του ΟΗΕ, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ο Ιταλός οδηγός και να τραυματιστεί ένα άλλο μέλος της αποστολής του ΟΗΕ.

ΒΟΣΝΙΑ
Συλλαμβάνεται ο Βόσνιος Ιμαμ Αλ Χουσινί (Αμπού Χάμζα), συριακής καταγωγής, κατηγορούμενος για διασυνδέσεις με την Αλ-Κάιντα. Μεταφέρεται σε προάστιο του Σαράγεβο, όπου ξεκινάει απεργία πείνας.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Μαχητής ανατινάζεται έξω από το σπίτι του βουλευτή της αντιπολίτευσης Ρασίντ Ακμπαρ Χαν Ναουάνι στην επαρχία Punjab, με α-

ΤΟΥΡΚΙΑ
Αντάρτες επιτίθενται εναντίον αστυνομικού οχήματος στο Ντιγιάρμπακιρ και σκοτώνουν 3 δόκιμους μπάτσους και ένα ακόμη άτομο.

Πέμπτη 9 Οκτωβρίου
«Ελαστικότητες»
Είδες κομματική ελαστικότητα η νουδούλα; Είδες large απ' όλες τις απόψεις ο χοντρούλης; Τον πρόγκηξε το Δαϊλάκη, αυτός ξεθύμανε, τούπαν πάρτο αλλοιώς, είπε ήμαρτον αρχηγάρα και, πριν «αλέκτωρ φωνήσει τρις», τον μάζεψε πάλι πίσω. Αυτό θα πει αντιεξουσία ρεεε!!!...

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Δημοσιεύματα εφημερίδων αναφέρουν ότι οι επαρχίες Σουάτ και Σάνγκλα βρίσκονται υπό τον έλεγχο των Ταλιμπάν. Εν τω μεταξύ, μαχητής ανατινάζεται έξω από την έδρα της Αντιτρομοκρατικής στην πρωτεύουσα Ισλαμαμπάντ, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 8 άτομα και να τραυματιστούν πολλά άλλα. Άλλες πληροφορίες κάνουν λόγο μόνο για τραυματίες.
Η έκρηξη γίνεται τη στιγμή που ο μαχητής προσποιούμενος ότι πηγαίνει γλυκά στους μπάτσους ανατινάζεται.
Σε δρόμο κοντά στο Ντιρ Μπαλά, εκρήγνυται βόμβα την ώρα που περνάει φορτηγό της αστυνομίας που μεταφέρει κρατούμενους, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερεις μπάτσοι και τρεις κρατούμενοι.
Τις τελευταίες μέρες εκατοντάδες κάτοικοι περιοχών του Ουαζιριστάν έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους λόγω των βομβαρδισμών των αμερικανών που γίνονται σε συνεργασία

τες επιτίθενται σε ρώσους εισβολείς και σκοτώνουν 5 απ' αυτούς και τραυματίζουν πολλούς άλλους.

Παρασκευή 10 Οκτωβρίου
Αποφυλακίζεται ο αναρχικός Β. Μποτζατζής.

Σάββατο 11 Οκτωβρίου
Συζήτηση για τη δημιουργία «συνέλευσης αναρχικών-αντιεξουσιαστών από σχολεία και σχολές» γίνεται στο Πολυτεχνείο της Αθήνας (Πατησίων), ύστερα από κάλεσμα Πρωτοβουλίας αναρχικών-αντιεξουσιαστών/στριών .

ΣΕΡΒΙΑ
Αντιφασιστική συγκέντρωση γίνεται στο κέντρο του Βελιγραδίου, την ώρα που είναι προγραμματισμένη συγκέντρωση ακροδεξιών. Η συγκέντρωση των ναζί απαγορεύεται τελικά από τις αρχές. Συλλαμβάνονται 34 άτομα από Σερβία, Βοσνία, Ρουμανία, επειδή φορούν νεοναζιστικά σύμβολα.

Κυριακή 12 Οκτωβρίου
Πυρπολείται όχημα της ιδιωτικής εταιρίας Φύλαξ Security που βρίσκεται σταθμευμένο στην οδό Αισχύλου στη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για πράξη αλληλεγγύης στο Β.Μποτζατζή και στους τρεις καταδιωκόμενους.

Δευτέρα 13 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση αλληλεγγύης στους μετανάστες γίνεται στην Περιφέρεια Δ. Μακεδονίας.

Τρίτη 14 Οκτωβρίου
Δέκα περίπου άτομα, με καλυμμένα πρόσωπα, εξαπολύουν επίθεση σε παράρτημα του ΥΠΕΧΩΔΕ,

Εμπρηστική επίθεση σημειώνεται τα ξημερώματα, σε υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας, στο 17ο χλμ. της εθνικής οδού Αθηνών-Λαμίας, στην Κηφισιά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Συζήτηση με θέμα «Ελευθεριακή εκπαίδευση και αντίσταση» καλεί η ΕΣΕ.

Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου
Γίνεται εμπρησμός σε αυτοκίνητο σεκιούριτι της Group-4 στα Εξάρχεια.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Επίθεση αυτοκτονίας με στόχο στρατιωτική θέση στην πόλη Boumerdes σκοτώνει 4 άτομα. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Αλ-Κάιντα στο Μαγκρέμπ.

Δευτέρα 29 Σεπτεμβρίου
Κρατούμενοι στις φυλακές Μπουργκανίγιε στην επαρχία Μπαλικεσίρ της Τουρκίας εξεγείρονται και κρατούν ομήρους 5 φύλακες, ζητώντας τη βελτίωση των άθλιων συνθηκών διαβίωσης. Φωτιά μπαίνει σε μια πτέρυγα των φυλακών.

Τρίτη 30 Σεπτεμβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Γίνεται επίθεση αυτοκτονίας στην πόλη Nazran με στόχο τον υπουργό εσωτερικών της Ινγκουσετίας Μεντέφ. Τραυματίζονται 5 άτομα.

ΣΟΜΑΛΙΑ
Έκρηξη βόμβας με στόχο περιπολικό μπάτσων γίνεται σε αγορά της πόλης Μπαϊντόα, όπου βρίσκεται το κοινοβούλιο της χώρας.

Πραγματοποιείται εμπρησμός σε γραφείο ευρέσεως εργασίας (της εταιρίας Adecco) στο Χαλάνδρι. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι «Εχθροί της Εργασίας».

πολλές απαγωγές και δολοφονίες αγωνιστών από τα «τάγματα θανάτου» στην Ινγκουσετία.

Πέμπτη 2 Οκτωβρίου
Καίγονται δυο ΚΑΦΑΟ καμερών, από 20-30 περίπου άτομα, στον Πειραιά, ενώ πετάγονται και τρυκάκια ενάντια στις κάμερες και στην επιτήρηση.

Παρασκευή 3 Οκτωβρίου
ΜΕΞΙΚΟ
Οι μπάτσοι **δολοφονούν** 4 έως 6 άτομα και τραυματίζουν με σφαίρες άλλα 20 κατά τη διάρκεια επιδρομής σε κατειλημμένο παραδοσιακό χωριό της Τσιάπας.

Παρασκευή 3 Οκτωβρίου
Ν. ΟΣΕΤΙΑ
Έκρηξη παγιδευμένου οχήματος κατά Ρώσων στρατιωτών κοντά στην πρωτεύουσα Τσχινβάλι, στη βάση του ρωσικού στρατού. Επτά νεκροί και επτά τραυματίες, όλοι μέλη της ρωσικής δύναμης.

Σάββατο 4 Οκτωβρίου
ΙΣΠΑΝΙΑ
Γίνεται **έκρηξη βόμβας** που έχει τοποθετηθεί από την ΕΤΑ κοντά σε δικαστήριο στην πόλη Τολόσα.

ΑΛΓΕΡΙΑ
Ένοπλοι ανοίγουν πυρ εναντίον οχήματος και σκοτώνουν 6 στρατιωτικούς. Την ευθύνη αναλαμβάνει η Αλ-Κάιντα στο Μαγκρέμπ.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Έκρηξη βόμβας σημειώνεται το πρωί στο πάρκινγκ κτιρίου της FSB (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ασφαλείας) στην πόλη Μαλγκομπεκ στην Ινγκουσετία, ενώ τις προηγούμενες ώρες έχουν πυρποληθεί μαγαζιά με αλκοόλ στην ίδια πόλη και στο χωριό Ordzhonikidzevskaya.

ΒΟΣΝΙΑ
Συλλαμβάνεται ο Βόσνιος Ιμαμ Αλ Χουσινί (Αμπού Χάμζα), συριακής καταγωγής, κατηγορούμενος για διασυνδέσεις με την Αλ-Κάιντα. Μεταφέρεται σε προάστιο του Σαράγεβο, όπου ξεκινάει απεργία πείνας.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Μαχητής ανατινάζεται έξω από το σπίτι του βουλευτή της αντιπολίτευσης Ρασίντ Ακμπαρ Χαν Ναουάνι στην επαρχία Punjab, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 15 άτομα και να τραυματιστούν πάνω από 50.

Τρίτη 7 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Γίνονται εμπρησμοί σε δύο ΑΤΜ τραπεζών στην οδό Μητροπόλεως και στην οδό Ρεμπέλου.

ΤΑΫΛΑΝΔΗ
Συγκρούσεις ξεσπούν έξω από το κοινοβούλιο της Μπανγκόκ όταν ανακοινώνεται το κυβερνητικό πρόγραμμα απ' τον πρωθυπουργό. Δυο νεκροί και 400 τραυματίες είναι σύμφωνα με τις αρχές τα θύματα των δυνάμεων καταστολής.

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου
Μπάτσοι του ΑΤ Αγ. Παντελεήμονα «τσακίζουν» έναν αφγανό μετανάστη που απλά κάθεται στη πλατεία. Η έλλειψη χαρτιών τον οδηγεί στο τμήμα και από εκεί στο… ΚΑΤ.

ΙΣΤΑΝΜΠΟΥΛ
Πεθαίνει στο νοσοκομείο όπου μεταφέρθηκε μετά από βασανιστήρια, που υπέστη στις φυλακές Μετρίς, ο 29χρονος Ενγκίν Τζεμπέρ. Ο αγωνιστής συνελήφθη ενώ μοίραζε μαζί με συντρόφους του το περιοδικό ΠΟΡΕΙΑ.

νατινάζεται.
Σε δρόμο κοντά στο Ντιρ Μπαλά, εκρήγνυται βόμβα την ώρα που περνάει φορτηγό της αστυνομίας που μεταφέρει κρατούμενους, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερεις μπάτσοι και τρεις κρατούμενοι.
Τις τελευταίες μέρες εκατοντάδες κάτοικοι περιοχών του Ουαζιριστάν έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους λόγω των βομβαρδισμών των αμερικανών που γίνονται σε συνεργασία με τις πακιστανικές αρχές.

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ
Γυναίκα - καμικάζι, μέλος των Τίγρεων Ταμίλ ανατινάζεται δίπλα σε όχημα που μεταφέρει τον υπουργό Γεωργίας Maithripala Sirisena και τραυματίζει 3 συνοδούς του.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ
Κάτοικοι κωμόπολης κοντά στο Κάιρο επιτίθενται και ξυλοκοπούν μπάτσους μετά το θάνατο μιας εγκύου γυναίκας από σπρώξιμο μπάτσου κατά τη διάρκεια έρευνας.

ΚΟΥΒΑ
Απόφαση αμερικανικού δικαστηρίου αναστέλλει προσωρινά την αποφυλάκιση 17 κινέζων μουσουλμάνων (Ουιγούρων) από τη βάση του Γουαντανάμο. Μόλις πριν δύο μέρες είχε αποφασιστεί η αποφυλάκισή τους μετά από 7 χρόνια.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Ανατινάζεται με νάρκη όχημα στο οποίο επιβαίνει ο αξιωματούχος της FSB Χαλίντ Αρκόγιεφ στην πόλη Μαγκάς της Ινγκουσετίας. Ο Αρκόγιεφ ήταν υπεύθυνος για πολλές απαγωγές και δολοφονίες μουσουλμάνων της περιοχής. Στην περιφέρεια Kurchaloi αντάρ-

κειται για πράξη αλληλεγγύης στο Β.Μποτζατζή και στους τρεις καταδιωκόμενους.

Δευτέρα 13 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Παρέμβαση αλληλεγγύης στους μετανάστες γίνεται στην Περιφέρεια Δ. Μακεδονίας.

Τρίτη 14 Οκτωβρίου
Δέκα περίπου άτομα, με καλυμμένα πρόσωπα, εξαπολύουν επίθεση σε παράρτημα του ΥΠΕΧΩΔΕ, που βρίσκεται στην Παναγή Τσαλδάρη 15. Προκαλούνται φθορές στην τζαμαρία του κτιρίου και σε πέντε κρατικά οχήματα που είναι σταθμευμένα στο δρόμο.
Η ενέργεια γίνεται σε ένδειξη αλληλεγγύης στους κατοίκους της Λευκίμης στην Κέρκυρα που αντιτίθενται στην εγκατάσταση ΧΥΤΑ.

Τετάρτη 15 Οκτωβρίου
Γίνεται αφαίρεση αγαθών από σούπερ μάρκετ «Μπαζάρ» στην οδό Προμηθέως και ακολουθεί διανομή σε λαϊκή αγορά των Πατησίων.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Μηχανοκίνητη πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες γίνεται από την Καμάρα, μετά από κάλεσμα αριστερών οργανώσεων.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ
Προσάγεται μαθητής κατειλημμένου σχολείου από μπάτσους, με το πρόσχημα της εξακρίβωσης στοιχείων.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Εξέγερση ξεσπά στις φυλακές Μαλίρ στο Καράτσι, όπου στοιβάζονται 4.000 άνθρωποι (η φυλακή χωράει 1.900). Κρατούμενοι παίρνουν ως ομήρους 4 μπάτσους και προσπαθούν να σπάσουν τις πύλες. Οι μπάτσοι πυροβολούν και

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

σκοτώνουν τρεις κρατούμενους.
Επίσης, σε επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο όχημα που γίνεται σε αστυνομικό τμήμα στην κοιλάδα Σουάτ στο Πακιστάν, σκοτώνονται τουλάχιστον 4 μπάτσοι και τραυματίζονται άλλοι 30.

Πέμπτη 16 Οκτωβρίου
Αφαίρεση αγαθών και διανομή σε περαστικούς γίνεται έξω από σούπερ-μάρκετ στην Ομόνοια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Πορεία αλληλεγγύης στους μετανάστες πραγματοποιείται από την Καμάρα. Καλούν οι καταλήψεις «Δέλτα» και «Φάμπρικα Υφανέτ» και αριστερές οργανώσεις. Κατά τη διάρκεια της πορείας σπάζεται μια κάμερα.

ΙΣΠΑΝΙΑ
Συλλήψεις υπόπτων για ισλαμική «τρομοκρατία» πραγματοποιούν οι μπάτσοι στην Καταλονία.

Παρασκευή 17 Οκτωβρίου
Πόνος και καϋμός...
...έπιασε τον Georgakis Παπανδρέου για την περιουσία και τα λεφτά (που δεν ήταν ποτέ) του λαού. Ζητά, λοιπόν, αμ' έπος, αμ' έργον προανακριτική επιτροπή. Για να οδηγηθούν, λέει, στο ειδικό δικαστήριο οι υπαίτιοι του σκάνδαλου του Βατο-παιδίου (ονομασία κι αυτή!).
Έλα όμως που στο σπίτι του κρεμασμένου δεν πρέπει να μιλάνε για σκοινί. Γιατί «περιουσία του λαού» δεν ήταν και τα κοντέινερ που φορτώθηκαν από το Τατόϊ, και παραδόθηκαν στην οικογένεια Γλύξμπουργκ (και νυν Ντελαγκρέτσια);
Ή μήπως ο προστάτης και νυν προστατευόμενος του Georgakis, Σημίτης, μετά της ανιψιάς του Πέτρου Γαρουφαλιά και νυν Δάφνης Σημίτη δεν ανήκαν στο ΠΑΣΟΚ;
Όσοι δεν έχουν λειψή μνήμη θα θυμηθούν τα σούρτα - φέρτα της τέως βασιλικής οικογένειας και την υποδοχή που τους έκανε

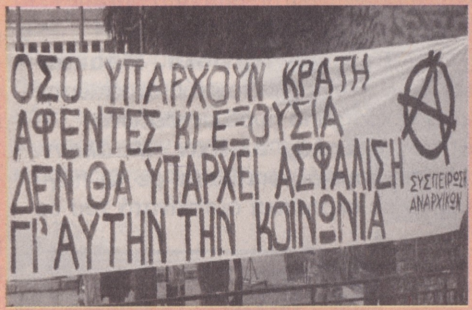
Κυριακή 19 Οκτωβρίου
Συζήτηση με θέμα «Τρώει ο καπιταλισμός τα παιδιά του; Η «οικονομική κρίση» και το πρόταγμα των αναρχικών» γίνεται στην Αναρχική Αρχειοθήκη Θεσσαλονίκης.

Δευτέρα 20 Οκτωβρίου
ΣΟΥΗΔΙΑ
Συλλαμβάνεται 29χρονος για την επίθεση με μολότοφ σε αστυνομικό τμήμα στο Karlstad, στη δυτική πλευρά της χώρας.

Σπάζονται τα τζάμια του αυτοκινήτου του βουλευτή του ΛΑΟΣ Κ. Βελόπουλου στην οδό Πραξιτέλους στην Αθήνα. Ο βουλευτής είχε σταθμεύσει το όχημά του επί της οδού Πραξιτέλους στο κέντρο της Αθήνας, έξω από τον τηλεοπτικό σταθμό «Τηλεάστυ», όπου θα παρευρισκόταν σε εκπομπή.

Τρίτη 21 Οκτωβρίου
Με γιαούρτια «στολίζεται» ο κυβερνητικός εκπρόσωπος που «τίμησε» με την παρουσία σε ταβέρνα των Εξαρχείων τη σημερινή απεργιακή μέρα.

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
Σε συγκέντρωση στο πεδίο του Άρεως και πορεία στο Σύνταγμα καλούν ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και διάφορες αριστερές και αριστερίστικες οργανώσεις.

Η Συσπείρωση Αναρχικών πραγματοποιεί **συγκέντρωση** στις 11 το πρωί έξω από το Πολυτεχνείο. Υπάρχει πανό που γράφει ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ, ΑΦΕΝΤΕΣ ΚΙ Ε-

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ, την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

πικής εξουσίας σκοτώνονται 12 ανδρείκε-

πος που φωτογραφιζόταν πάντα με το τσι-

Ελα όμως που στο σπίτι του κρεμασμένου δεν πρέπει να μιλάνε για σκοινί. Γιατί «περιουσία του λαού» δεν ήταν και τα κοντέινερ που φορτώθηκαν από το Τατόϊ, και παραδόθηκαν στην οικογένεια Γλύξμπουργκ (και νυν Ντελαγκρέτσια);
Ή μήπως ο προστάτης και νυν προστατευόμενος του Georgakis, Σημίτης, μετά της ανιψιάς του Πέτρου Γαρουφαλιά και νυν Δάφνης Σημίτη δεν ανήκαν στο ΠΑΣΟΚ;
Όσοι δεν έχουν λειψή μνήμη θα θυμηθούν τα σούρτα - φέρτα της τέως βασιλικής οικογένειας και την υποδοχή που τους έκανε η «κυρία επί των τιμών» Δάφνη μετά του συζύγου της, γνωστού και ως ...αναντικατάστατου.

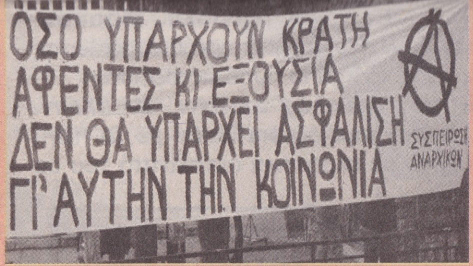
ΑΘΗΝΑ
Ξεκινά **διήμερο εκδηλώσεων** για τους μετανάστες. Γίνεται συγκέντρωση στην πλατεία Καπνικαρέας και ακολουθεί συζήτηση στο κτίριο των ΕΜΜΕ. Την επόμενη μέρα γίνεται συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή. Το διήμερο διοργανώνουν «σύντροφοι/ισσες από τον αναρχικό, αντιεξουσιαστικό, ελευθεριακό χώρο».

Ακολουθεί πολιτική διαφήμιση:
- Χλωρίνη ΚΛΙΝΕΞ! Καθαρίζει - λευκαίνει - απολυμαίνει!!! Και εξαφανίζει κάθε λεκέ και κάθε «μίασμα»!!!...

Την ευθύνη για τους εμπρησμούς σε 3 τράπεζες και σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων στο Ίλιον, για αλληλεγγύη στους τρεις καταδιωκόμενους της Θεσσαλονίκης, αναλαμβάνουν οι «Πυρήνες Ανομίας».

ΡΟΔΟΣ
Ομάδα 50 περίπου μαθητών επιχειρεί να καταλάβει σχολείο. Οι μπάτσοι συλλαμβάνουν 3 άτομα με την κατηγορία της κατοχής μολότωφ.

Σάββατο 18 Οκτωβρίου
ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Σε **επιθέσεις** ανταρτών εναντίον κομβόι ρώσων στα χωριά Γκαλάσκι, Μουζχίτσι, Αλχάστι, και Σουρχόχι της Ινγκουσετίας σκοτώνονται 50 κατοχικοί.

Η Συσπείρωση Αναρχικών πραγματοποιεί **συγκέντρωση** στις 11 το πρωί έξω από το Πολυτεχνείο. Υπάρχει πανό που γράφει ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΡΑΤΗ, ΑΦΕΝΤΕΣ ΚΙ ΕΞΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Στη διάρκεια της συγκέντρωσης, που διαρκεί μέχρι τη 1μμ, μοιράζονται αναρχικά έντυπα.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες σκοτώνουν τέσσερεις ρώσους κατοχικούς και ένα μπάτσο μέσα στο αυτοκίνητό του κοντά στην πόλη Μαχατσκαλά.

Τετάρτη 22 Οκτωβρίου
Αποσύρονται οι κατηγορίες εναντίον πέντε κρατούμενων του Γκουαντανάμο. Ανάμεσά τους βρίσκεται και ένας βρετανός ο οποίος είχε «ομολογήσει» ότι σχεδίαζε επίθεση με τοξική βόμβα. Αναμένονται πάντως εφέσεις εναντίον της απόφασης.

Πέμπτη 23 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εκδήλωση - βιντεοπροβολή για τους 3 διωκόμενους της υπόθεσης Μποτζατζή καλείται «Απ' τα μετόπισθεν».

Οι «αναρχικοί-ές από τις δυτικές συνοικίες της Αθήνας και του Πειραιά» διοργανώνουν, στο Πολυτεχνείο της Αθήνας, **εκδήλωση αλληλεγγύης** στον αγώνα των κατοίκων της Λευκίμμης.

ΚΑΥΚΑΣΟΣ
Αντάρτες επιχειρούν την εξόντωση ενός διοικητή - μαριονέτα στο χωριό Saadi-Kotar (Komsomolskaya). Δεν τον βρίσκουν όμως και καταστρέφουν το σπίτι του. Σε μάχη που ακολουθεί με συμμορίτες της τοπικής εξουσίας σκοτώνονται 12 ανδρείκελα.

...ΕΙΝΑΙ <u>ΚΑΙ</u> ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι, Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

Παρασκευή 24 Οκτωβρίου
ΠΑΤΡΑ
Πορεία αλληλεγγύης στο Β. Μποτζατζή και τους 3 καταδιωκόμενους καλούν αναρχικές και αντιεξουσιαστικές ομάδες.

Είκοσι εκατομμύρια απολύσεις σκλάβων ανά τον κόσμο προβλέπουν οι αφεντάδες, στην κατεύθυνση της αναπροσαρμογής - ανακατανομής των πολυποίκιλων δεσμών, πλαστών και μη.

Ταμείο πρόνοιας δημοσίων υπαλλήλων: έχει ρευστό λέει μόνο για 55 άτομα και οι αιτήσεις για συνταξιοδότηση φτάνουν τις 15.000… Μπορεί να πει κανείς ότι το κράτος από καταβολής του δεν είναι μεγάλος εφευρέτης; Με τέτοιες «εφευρέσεις», όπως τα οποιαδήποτε ταμεία που κατασκεύασαν τα τσιράκια του οι συνδικαλιστές από τον περασμένο αιώνα, πώς να μην του δώσουμε βραβείο ευρεσιτεχνίας!! Πλήρωνε κορόιδο…

Στρατιωτική Παρέλαση ένεκα της επετείου του υποτιθέμενου ΟΧΙ του γερμανοτσολιά (και επίσης δικτάτορα) Μεταξά στις δυνάμεις του άξονα, με προσκεκλημένο λέει και τον ιταλό πρέσβη για πρώτη φορά. Δηλαδή τις προηγούμενες χρονιές του κρατούσαν μούτρα επειδή ο προ-προ-προ...κατοχός του έκανε τον ταχυδρόμο κι έδωσε το αναγγελτήριο πολέμου στον κολλητό; Ε, μην τρελαθούμε κιόλας!...
[Μεταξάς είναι εκείνος ο «ανθυγιεινός» τύπος που φωτογραφιζόταν πάντα με το τσιγάρο στο χέρι (τότε που το κάπνισμα ήταν in), ο οποίος εγκαθίδρυσε το περίφημο 8ωρο (μιλάμε για ευεργέτη των μισθωτών σκλάβων, άσχετα αν και τότε, όπως και τώρα, είναι μόνο στα χαρτιά) καθώς και το γνωστό και μη εξαιρετέο ασφαλιστικό ταμείο ΙΚΑ.]

Κι ένα δημώδες, πάντα επίκαιρο:

Μας λες να στείλουμ' όργανα αγαπητέ Γιαννούλη
και με μεγάλη μας χαρά θα σας τα στείλουμ' ούλοι.
Πρωτίστως, όμως, θα σου πω για να μη βγούμε ψεύτες
Εμείς διαθέτουμ' όργανα κι όχι οργανοπαίχτες...

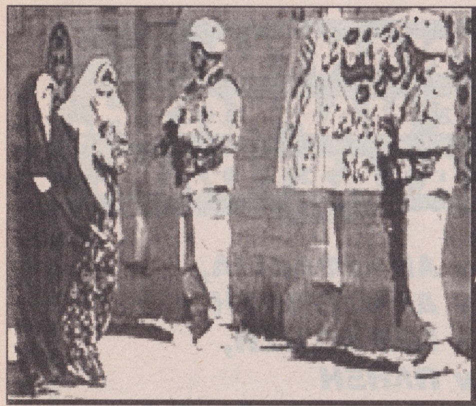
Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

θα τα ξαναπούμε στο επόμενο φύλλο της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Να είστε όλοι και όλες καλά

Κύκλος Σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΙΡΑΚ

27-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Βόμβα, που έχει στόχο περίπολο του ιρακινού στρατού κοντά στην πόλη Μπάλαντ Ρουζ, σκοτώνει δύο στρατιώτες και τραυματίζει άλλους 14.

28-9 - Βαγδάτη. Αντάρτης-ελεύθερος σκοπευτής σκοτώνει 2 ιρακινούς στρατιώτες και άλλο ένα άτομο σε σημείο ελέγχου στην ανατολική περιοχή Ζαγιούνα.
- Σααντίγια. Βόμβα τοποθετημένη στην άκρη δρόμου τραυματίζει τον κούρδο δήμαρχο της πόλης τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του από το σημείο.
- Τικρίτ. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αυτοκινητοπομπής του κυβερνήτη της επαρχίας Σαλαχουντίν, τραυματίζοντας τρεις από στους σωματοφύλακές του, βόρεια της πόλης.
Κιρκούκ. Αντάρτες επιτίθενται σε περιπολικό της ιρακινής αστυνομίας στα νότια της πόλης και τραυματίζουν έναν από αυτούς.

29-9 - Βαγδάτη. Αμερικανική στρατιωτική περίπολος δέχεται επίθεση από αντάρτες στα ανατολικά της πρωτεύουσας. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης.
- Σαμάρα. Βόμβα τραυματίζει το δήμαρχο της πόλης, Μαχμούντ Καλίφ και 4 από τους σωματοφύλακές του στο κέντρο της πόλης.

3-10 - Αμερικανική στρατιωτική περίπο-

πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων και σκοτώνει ένα από αυτούς, ενώ τραυματίζεται άλλος ένας.
- Μοσούλη. Μικτή περίπολος κατοχικών και ιρακινών ερευνά σπίτι, όπου, κατά πληροφορίες, μέλος της αλ-Κάιντα ζωσμένος με εκρηκτικά βρίσκεται μέσα. Πέφτουν όμως σε παγίδα των ανταρτών και δέχονται τα απελευθερωτικά πυρά τους. Σκοτώνονται ένας αμερικανός στρατιώτης και ένας ιρακινός μπάτσος.

8-10 - Ρασιντίγια. Έκρηξη βόμβας σκοτώνει τρεις ιρακινούς μπάτσους και τραυματίζει άλλους 6.

9-10 - Βαγδάτη. Αντάρτες στήνουν ενέδρα με παγιδευμένη μοτοσυκλέτα, την οποία έχουν παρκάρει σε δρόμο απ' όπου περνά η αυτοκινητοπομπή του μέλους του κοινοβουλίου Σαλίκ Αλ-Ουγκαλί, που πρόσκειται στον Σαντρ. Σκοτώνονται επιτόπου 2 σωματοφύλακές του και τραυματίζονται 4 ακόμη, μεταξύ των οποίων θανάσιμα και ο βολευτής, ο οποίος μετά πεθαίνει στο νοσοκομείο.
- Μοσούλη. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα. Σκοτώνεται ένας μπάτσος.
- Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αντάρτης καμικάζι έχει βάλει στόχο το αρχηγείο της μπάτσικης ταξιαρχίας αλ-Σουμπταγίν στην περιοχή Χαμπανίγια, 13 μίλια δυτικά της Φαλλούτζα. Τραυματίζει 8 μπάτσους, 3 από τους οποίους θανάσιμα. Σοβαρές ζημιές προκαλούνται στο κτίριο του αρχηγείου.

11-10 - Επαρχία Μαϊσάν. Βόμβα σκάει στο πέρασμα εποχούμενης αμερικανικής

στην παλιά ιρακινή αεροπορική βάση στη συνοικία Μπάλαντ.
- Βαγδάτη. Στρατιώτης μέλος της πολυεθνικής κατοχικής δύναμης υποκύπτει από τα τραύματα που του προκαλέσε επί-

θεση ανταρτών στην περίπολο στην οποία συμμετείχε.
- Μοσούλη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινής περιπόλου μπάτσων στη δυτική πόλη, τραυματίζοντας δύο από αυτούς.

16-10 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Πολυεθνικός κατοχικός στρατιώτης πέφτει νεκρός από πυρά ανταρτών.
- Επαρχία Σαλάχ αλ-Ντιν. Μπάλαντ. Αντάρτης καμικάζι επιτίθεται με το παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε

τιώτης τραυματίζεται από πυρά αντάρτη ελεύθερου σκοπευτή σε σημείο ελέγχου στη συνοικία αλ-Μπεκρ.

23-10 - Ο υπουργός Μαχμούντ Μοχάμεντ αλ-Ραχντί είναι στόχος αντάρτη καμικάζι, ο οποίος οδηγεί το παγιδευμένο όχημά του εναντίον του υπουργείου εργασίας και κοινωνικών υποθέσεων. Σκοτώνονται 13 άτομα και τραυματίζονται περισσότεροι από 20, οι περισσότεροι μπάτσοι.
- Μπαϊτζί. Βόμβα σκοτώνει 2 ιρακινούς μπάτσους, φύλακες των διυλιστηρίων στην πόλη Φάθα.

24-10 - Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου κοντά στην πόλης Τουζ Κουρμάτο, βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώνοντας έναν ιρακινό στρατιώτη.

25-10 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι πέφτουν νεκροί από πυρά ανταρτών στη ανατολική συνοικία αλ-Καραμά.

Κιρκούκ. Αντάρτες επιτίθενται σε περιπολικό της ιρακινής αστυνομίας στα νότια της πόλης και τραυματίζουν έναν από αυτούς.

29-9 - Βαγδάτη. Αμερικανική στρατιωτική περίπολος δέχεται επίθεση από αντάρτες στα ανατολικά της πρωτεύουσας. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης.
- Σαμάρα. Βόμβα τραυματίζει το δήμαρχο της πόλης, Μαχμούντ Καλίφ και 4 από τους σωματοφύλακές του στο κέντρο της πόλης.

2-10 - Αμερικανική στρατιωτική περίπολος πέφτει σε βόμβα στην πόλη Αλ-Αμάρα. Σκοτώνεται ένας στρατιώτης.
- Δυτική Βαγδάτη. Αντάρτης-καμικάζι οδηγεί το φορτωμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του εναντίον κομβόι αμερικανικών στρατιωτικών οχημάτων και τραυματίζει 4 στρατιώτες.

3-10 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Πεζή περίπολος ιρακινών μπάτσων πλησιάζει στο σπίτι συναδέλφου τους που έχει δεχθεί επίθεση με αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό στην περιοχή Μπαμπ Λακά, στο κέντρο της πόλης. Δυστυχώς, η μοίρα τους επιφυλάσσει την ίδια τύχη. Σκοτώνονται 2 από αυτούς και τραυματίζεται άλλος ένας.

4-10 - Βαγδάτη. Δύο αμερικανικά στρατιωτικά ελικόπτερα τύπου Black Hawk συγκρούονται, υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες, κατά τη διάρκεια της προσγείωσης σε στρατιωτική βάση στην περιοχή της Αζαμίγια. Ανακοινώνεται ότι σκοτώνεται ένας ιρακινός στρατιώτης και τραυματίζονται 4 άτομα, μεταξύ των οποίων δύο αμερικανοί, χωρίς να δημοσιοποιηθεί ο αριθμός των επιβαινόντων.

5-10 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν το χαμό ενός ακόμη παλικαριού τους, που συμμετείχε στην επιχείρηση Απελευθέρωσης του Ιράκ και τραυματίστηκε θανάσιμα από επίθεσηανταρτών. Ο Αλλάχ ας τον συγχωρέσει...

7-10 - Ισκανταρίγια. Βόμβα σκάει στο

πό τους οποίους θανάσιμα. Σοβαρές ζημιές προκαλούνται στο κτίριο του αρχηγείου.

11-10 - Επαρχία Μαϊσάν. Βόμβα σκάει στο πέρασμα εποχούμενης αμερικανικής

στρατιωτικής περιπόλου νότια της πόλης Αμάρα. «Απελευθερώνεται» 1 στρατιώτης.

12-10 - Βαγδάτη. Αντάρτης ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και σκοτώνει επιτόπου δύο ιρακινούς στρατιώτες στην κεντροδυτική συνοικία Μανσούρ.
- Σουλεϊμάν Πεκ. Βόμβα, τοποθετημένη στην άκρη κεντρικού δρόμου, σκάει στο πέρασμα ιρακινής περιπόλου και τραυματίζει ένα λοχαγό.
- Βαγδάτη. Περίπολος ιρακινών μπάτσων πέφτει σε βόμβα στην ανατολική περιοχή της Νέας Βαγδάτης,. Τραυματίζονται 5 μπάτσοι και άλλα 2 άτομα.. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στη συνοικία Καχίρα, τραυματίζονται από ανάλογη αιτία 3 μπάτσοι και ένα ακόμη άτομο.

14-10 - Επαρχία Σαλάχ αλ-Ντιν. Οκτώ βλήματα όλμου προσγειώνονται στην αμερικανική βάση Ανακόντα που βρίσκεται

16-10 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Πολυεθνικός κατοχικός στρατιώτης πέφτει νεκρός από πυρά ανταρτών.
- Επαρχία Σαλάχ αλ-Ντιν. Μπάλαντ. Αντάρτης καμικάζι επιτίθεται με το παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητό του σε περίπολο και παίρνει μαζί του 3 ιρακινούς μπάτσους.

18-10 - Βαγδάτη. Έκρηξη βόμβας κοντά σε σημείο ελέγχου στην περιοχή αλ-Αμερίγια σκοτώνει έναν ιρακινό στρατιώτη και τραυματίζει άλλους δύο.

21-10 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Τρεις ιρακινοί στρατιώτες τραυματίζονται από έκρηξη βόμβας τη στιγμή που περνά κομβόι στρατιωτικών οχημάτων κοντά στη γέφυρα. Αλ-Γκαμπάτ στη βόρεια συνοικία αλ-Αραμπί. Ένας ακόμη ιρακινός στρα-

- Μπαϊτζί. Βόμβα σκοτώνει 2 ιρακινούς μπάτσους, φύλακες των διυλιστηρίων στην πόλη Φάθα.

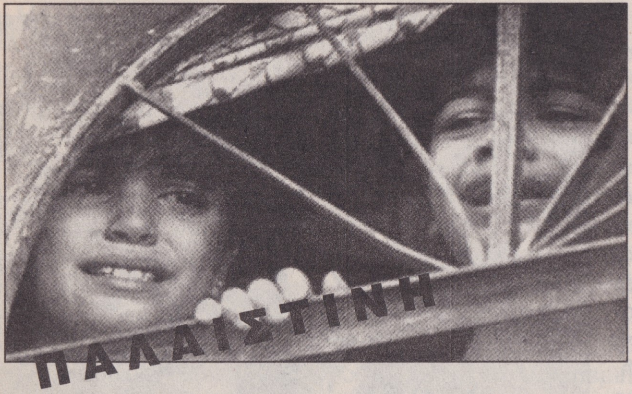
24-10 - Αντάρτες επιτίθενται σε σημείο ελέγχου κοντά στην πόλης Τουζ Κουρμάτο, βόρεια της Βαγδάτης, σκοτώνοντας έναν ιρακινό στρατιώτη.

25-10 - Επαρχία Νίνγια. Μοσούλη. Δύο ιρακινοί μπάτσοι πέφτουν νεκροί από πυρά ανταρτών στη ανατολική συνοικία αλ-Καραμά.
- Βαγδάτη. Αντάρτες παγιδεύουν το αυτοκίνητο ταξιάρχου, στην περιοχή Καράντα και σκοτώνουν τον οδηγό-σωματοφύλακά του, ενώ τραυματίζεται και ο ίδιος. Σε άλλο σημείο της πρωτεύουσας, στην οδό Παλεστάιν, 2 ιρακινοί στρατιώτες σκοτώνονται από έκρηξη βόμβας και άλλοι 3 τραυματίζονται.

26-10 - Επαρχία Νίνγια. Ανατολική Μοσούλη. Αντάρτες επιτίθενται σε περίπολο ιρακινών μπάτσων και σκοτώνουν 1 μπάτσο. Σε άλλο σημείο της πόλης, νότια, βόμβα σκάει στο πέρασμα ιρακινής περιπόλου, αφήνοντας δύο από αυτούς τραυματίες.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ · ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Ενώ η ηγεσία της Χαμάς προετοιμάζεται για διάλογο με τη Φατάχ, οι συμμορίες της τελευταίας συνεχίζουν να απαγάγουν και να βασανίζουν αντιφρονούντες.

28/9: Παλαιστίνιος βοσκός δολοφονείται από εποίκους κοντά στο χωριό Aqraba

29/9: Ένας νεαρός παλαιστίνιος από τη Ραμάλα πεθαίνει από τα τραύματά του, που προκλήθηκαν από τους βασανιστές του Αμπάς, στις φυλακές της Ιεριχώ.

4/10: Καταγγέλλεται από παλαιστινιακές οργανώσεις ότι τον τελευταίο μήνα οι κατοχικοί, κατά τη διάρκεια εισβολών σε σπίτια, σκίζουν το Κοράνι και πετούν τα σκισμένα κομμάτια σε τουαλέτες σε μια προσπάθεια να σπάσουν το ηθικό και να εξευτελίσουν τους παλαιστίνιους.

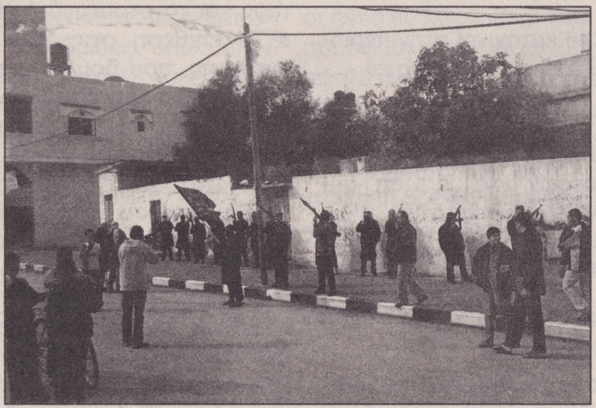
5/10: Ισραηλινοί στρατιώτες πυροβολούν εναντίον ψαράδων στην ακτή της Ράφα και τραυματίζουν έναν απ' αυτούς. Η Χαμάς αποδοκιμάζει τη σύλληψη του γιου ενός μέλους του νομοθετικού σώματος.

6/10: Οι αιγυπτιακές αρχές συλλαμβάνουν αιγύπτιους αγωνιστές και πολιτικούς που προσπαθούν να προσεγγίσουν τη Λωρίδα της Γάζας.

9/10: Επιθέσεις δέχονται παλαιστίνιοι στην πόλη Akka της βόρειας Παλαιστίνης.

10/10: Έποικοι από τον οικισμό Yetzhar επιτίθενται σε παλαιστίνιους καλλιεργητές στο χωριό Bourin. Εξτρεμιστές ισραηλινοί διαδηλώνουν στην πόλη Akka φωνάζοντας «θάνατος στους άραβες» και επιτίθενται σε σπίτια παλαιστινίων.

13/10: Τουλάχιστον ένας παλαιστίνιος τραυματίζεται όταν ισραηλινοί στρατιώτες ανοίγουν πυρ εναντίον πλήθους που περιμένει στην ουρά στο φυλάκιο Hawara

14/10: Δολοφονείται 17χρονος από κατοχικούς κοντά στον καταυλισμό Jalazon.

15/10: Η ΠΑ (Παλαιστινιακή Αρχή) στη Δ. Όχθη δίνει πληροφορίες στους ισραηλινούς σχετικά με ένα τούνελ που σκάφτηκε από σπίτι στην περιοχή.

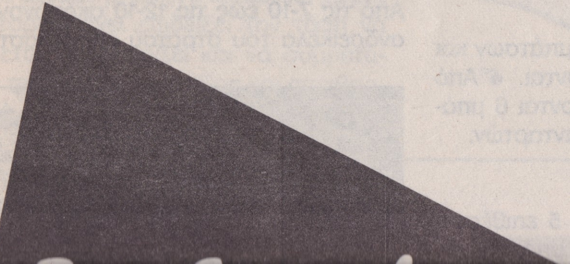
18/10: Έποικοι επιτίθενται σε παλαιστινίους στην Ιερουσαλήμ. Επιθέσεις γίνονται και στο χωριό Kaft Qaddoum, όπου συλλαμβάνονται και 4 γάλλοι αγωνιστές. Σε περιο-

χή της Ναμπλούς, φασιστοειδή του Ισραήλ επιτίθενται σε 63χρονο παλαιστίνιο, τον ληστεύουν και τον αφήνουν βαριά τραυματισμένο.

19/10: Οι αιγυπτιακές αρχές κλείνουν τρία τούνελ που χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά τροφίμων και καυσίμων από την Αίγυπτο στη Λωρίδα. Φασιστοειδή του Ισραήλ κλείνουν το πέρασμα του Καρμ Αμπού Σάλεμ.

21/10: Η Χαμάς καταγγέλλει την απόπειρα δολοφονίας του στελέχους των Ταξιαρχιών Αλ-Κασάμ με βόμβα που είχε τοποθετηθεί έξω από το σπίτι του Αμπού Αλ-Ναγιά, ανατολικά του Καν Γιουνίς. Η βόμβα θα ενεργοποιούνταν με κινητό τηλέφωνο και απενεργοποιήθηκε από μαχητές της οργάνωσης. Η οργάνωση Ταξιαρχίες Αλ Αβντά της Φατάχ απειλεί τη Χαμάς σε ανακοίνωσή της και ομολογεί τη συμμετοχή της στις δολοφονίες παλαιστινίων στην παραλία της Γάζας.

τότε που οι ΗΠΑ εισήγαγαν τη «δημοκρατία» στο Ιράκ – λέγεται ότι είναι εξεγερμένοι, στους οποίους εφαρμόζεται η «δικαιοσύνη» ...

«Έσκαψαν το πάτωμα για να μεγαλώσουν το χώρο επειδή ο μελλοθάνατος μπορούσε να σταθεί όταν τον έσπρωχναν από τον πάγκο. Αλλά πάλι δεν έγινε τίποτα, έτσι τον πήγαν στη γωνία και τον πυρο-

6/10: Οι αιγυπτιακές αρχές συλλαμβάνουν αιγύπτιους αγωνιστές και πολιτικούς που προσπαθούν να προσεγγίσουν τη Λωρίδα της Γάζας.

18/10: Έποικοι επιτίθενται σε παλαιστίνιους στην Ιερουσαλήμ. Επιθέσεις γίνονται και στο χωριό Kaft Qaddoum, όπου συλλαμβάνονται και 4 γάλλοι αγωνιστές. Σε περιο-

Φατάχ απειλεί τη Χαμάς σε ανακοίνωσή της και ομολογεί τη συμμετοχή της στις δολοφονίες παλαιστινίων στην παραλία της Γάζας.

Φυλακές στο ΙΡΑΚ

Οι θάλαμοι θανάτου του Ιράκ

Κρατούμενοι εκτελούνται με συνοπτικές διαδικασίες στο κυβερνητικό κέντρο κράτησης υψηλής ασφαλείας στη Βαγδάτη.

(αποσπάσματα από δημοσίευμα του Ρόμπερτ Φισκ στην εφημερίδα Independent όπου παρατίθενται δηλώσεις ΝΑΤΟικών αξιωματούχων)

Το δημοσίευμα αποκαλύπτει πως συνεχίζονται οι μυστικές εκτελέσεις (δολοφονίες) κρατουμένων στις φυλακές της «δημοκρατικής» κυβέρνησης μαριονεττών Νουρί αλ-Μαλίκι.

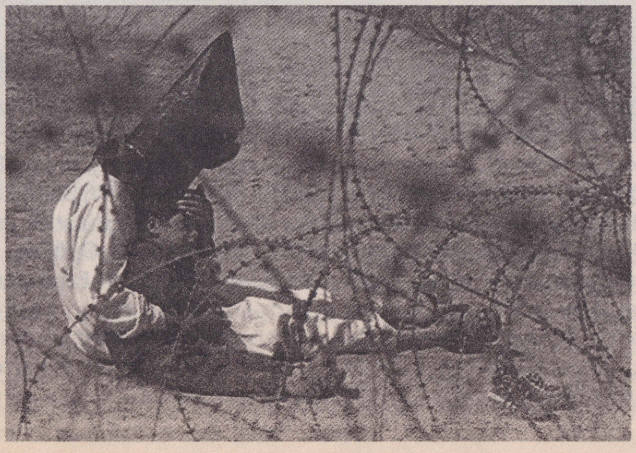
«Απαγχονισμοί γίνονται συχνά - από ξύλινα παγκάκια σε ένα μικρό κελί - στο παλιό αρχηγείο των υπηρεσιών πληροφοριών του Σαντάμ στο Καζιμίγια. Δεν υπάρχει αρχείο όπου καταγράφονται αυτές οι δολοφονίες στο μέρος αυτό, που τώρα ονομάζεται «κέντρο κράτησης υψηλής ασφαλείας», αλλά τα πιο πολλά από τα θύματα – και είναι εκατοντάδες από τότε που οι ΗΠΑ εισήγαγαν τη «δημοκρατία» στο Ιράκ – λέγεται ότι είναι εξεγερμένοι, στους οποίους εφαρμόζεται η «δικαιοσύνη» ...

«Έσκαψαν το πάτωμα για να μεγαλώσουν το χώρο επειδή ο μελλοθάνατος μπορούσε να σταθεί όταν τον έσπρωχναν από τον πάγκο. Αλλά πάλι δεν έγινε τίποτα, έτσι τον πήγαν στη γωνία και τον πυροβόλησαν στο κεφάλι»

....

«Ένας Τσετσένος κρατούμενος κατάφερε να δραπετεύσει με έναν άλλο άτομο, αφού βρέθηκε στην κατοχή τους ένα πιστόλι. Σκότωσαν δύο φύλακες. Οι αρχές φώναξαν τους αμερικανούς για να τους βοηθήσουν να τους πιάσουν. Οι αμερικανοί σκότωσαν τον έναν και πυροβόλησαν τον τσετσένο στο πόδι. Αυτός αρνήθηκε την ιατρική βοήθεια και έπαθε γάγγραινα. Στο τέλος, οι ιρακινοί τον εγχείρησαν και του έβγαλαν τα κόκαλα από το πόδι. Περπατούσε με πατερίτσες με το δεξί του πόδι να κρέμεται χωρίς κόκαλα».

....

Σε πολλές περιπτώσεις, οι ιρακινοί δεν δίνουν κανένα στοιχείο με τα ονόματα των εκτελεσμένων. Για χρόνια οι αμερικανοί - υπεύθυνοι των διαβόητων φυλακών του Αμπού Γκράιμπ έξω από τη Βαγδάτη - δεν ήξεραν την ταυτότητα των κρατούμενών τους.

....

«Ψάχναν κάποιον ιρακινό επιστήμονα με PhD (ντοκτορά). Στο τέλος οι αμερικανοί τον βρήκανε. Απλά ήταν ένας μικρής κλίμακας επιστήμονας. Οι ιρακινοί δεν ήξεραν να φτιάχνουν πυρηνικούς πυραύλους ούτε είχαν την ανάλογη οικονομική υποστήριξη. Απλά ήταν στα όνειρα του Σαντάμ...
Με τους αγγλο-αμερικάνους στη Βαγδάτη, η δίκη του Σαντάμ ήταν μια τρομακτική εμπειρία που έληξε αηδιαστικά. Το σκεπτικό της δίκης του Σαντάμ δεν ήταν να φέρουν πρώην στελέχη του καθεστώτος στη δικαιοσύνη, αλλά να δείξουν στους ιρακινούς πως λειτουργεί η δικαιοσύνη...»

....

«...ήθελα να δω πως φερόταν ο Σαντάμ στα θύματά του - κοιτούσα ένα μικρόκοσμο όλων των θανάτων στο Ιράκ. Αλλά, η εκτέλεσή του έγινε με τόση αγριότητα...»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

Τις τελευταίες μέρες του Σεπτεμβρίου δυτικά ΜΜΕ κυκλοφόρησαν τη φήμη ότι οι Ταλιμπάν διαπραγματεύονται την αποχώρηση των κατοχικών με την... αρωγή της Σαουδικής Αραβίας και της Βρετανίας σε ... ρόλο νταβατζή. Σε ανακοίνωσή του το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν διαψεύδει αυτά τα δημοσιεύματα, αναφέροντας ότι είναι ενδεχόμενο κάποιοι που έχουν συλληφθεί ή συνεργάζονται με τους κατοχικούς να χρησιμοποιούνται για να προκληθεί σύγχυση. Αυτοί, εννοείται πως, δεν αποτελούν κομμάτι των Ταλιμπάν, οι οποίοι διαβεβαιώνουν ότι ο αγώνας τους θα συνεχιστεί μέχρι την ολοκληρωτική αποχώρηση των κατοχικών δυνάμεων.

Είναι οι ίδιες μέρες που σαρώνονται τα χρηματιστήρια στις ΗΠΑ και η κυβέρνηση Μπους δηλώνει ότι «θέλει το Μπιν Λάντεν» μέχρι τις αρχές Νοεμβρίου (εκλογές στις ΗΠΑ), ενώ η CIA συγκεντρώνει επίλεκτους Τζεημσμπόντηδες απ' όλο τον κόσμο στα σύνορα Πακιστάν-Αφγανιστάν. Όλα αυτά κάτω από τη μαύρη σκιά της ανακήρυξης του 2008 ως τη χειρότερη χρονιά για τις «ειρηνευτικές» δυνάμεις... Ο εκπρόσωπος των εξεγερμένων Qari Muhammad Yussef

Επαρχία Bamean
6-8: Σκοτώνονται 4 μπάτσοι σε ενέδρα.

Επαρχία Farah
25-9: Γίνεται επίθεση με 6 όλμους στο αεροδρόμιο της Farah. Σε 4 επιθέσεις των ανταρτών από τις **7-10 έως τις 15-10** σκοτώνονται 4 αμερικανοί, 14 μπάτσοι και 7 ανδρείκελα του στρατού. **22-10:** Ανατινάζεται κατοχικό τανκ και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

Επαρχία Fariab
5-10: Σκοτώνονται 16 κατοχικοί στην περιοχή Naghari της περιφέρειας Chahilgazi.

Επαρχία Ghazni
25-9: Αιχμαλωτίζονται 4 μπάτσοι. **29-9:** Διοικητής των μπάτσων μαζί με 4 απ' αυτούς προσχωρούν στους αντάρτες. Σε τέσσερεις επιθέσεις από τις **5-10 έως τις 11-10** σκοτώνονται 14 μπάτσοι και 5 πολωνοί κατοχικοί.

Επαρχία Ghor
Σε δύο επιθέσεις από τις **8-10 έως τις 10-10** σκοτώνονται ένας διοικητής και ένα ανδρείκελο του στρατού.

Επαρχία Helmand
Σε 12 επιθέσεις από τις **28-9 έως τις 21-10** σκοτώνονται 88 βρετανοί, 66 μπάτσοι, 39 ανδρείκελα του στρατού, ενώ χάνονται στις μάχες και 4 αντάρτες. Επίσης, δύο μπάτσοι

Επαρχία Kapisa
Σκοτώνονται 8 γάλλοι μετά από επίθεση ανταρτών στις 28-9.

Επαρχία Khost
26-9: Ο μαχητής Rasul Muhammad πηγαίνει σε κτίριο μυστικών υπηρεσιών στην περιφέρεια Zazimedan, ανατινάζεται παίρνοντας μαζί του στο θάνατο 20 αξιωματικούς και τραυματίζοντας πολλούς άλλους, ανάμεσά τους και το στρατηγό Azizullah. Σε επίθεση στις **28-9** ένας αντάρτης, που δούλευε, εσκεμμένα ως μεταφραστής των αμερικανών, ανοίγει πυρ εναντίον τους και κατά τη διάρκεια της μάχης που κρατά μισή ώρα καταφέρνει και σκοτώνει 12 απ' αυτούς πριν πέσει νεκρός. Στις **5-10** εκτοξεύονται όλμοι εναντίον του αεροδρομίου του Khost. Στις **10-10** ο μαχητής Hafez Mohammad εισβάλλει σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών πληροφοριών στην περιφέρεια Bak και ανατινάζεται παίρνοντας μαζί του 11 πράκτορες. Στις **16-10** ένας μαχητής ανατινάζεται δίπλα στην είσοδο βάσης και παίρνει μαζί του 11 αμερικανούς και 5 ανδρείκελα του στρατού. Σε 4 επιχειρήσεις των ανταρτών από τις **28-9** έως τις **21-10** σκοτώνονται πάνω από 20 μπάτσοι. **22-10:** Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων και σκοτώνονται 12 απ' αυτούς.

Επαρχία Kunar
Σε εννέα επιθέσεις των ανταρτών από τις **28-9 έως τις 15-10** σκοτώνονται πάνω από 26 αμερικανοί και αρκετοί μπάτσοι.

Επαρχία Kunduz
26-9: Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. Από τις **7-10 έως τις 12-10** σκοτώνονται 6 μπάτσοι σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Laghman
Από τις **25-9 έως τις 5-10**, σε 5 επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 9 μπάτσοι και

Επαρχία Nangarhar
25-9: Επίθεση γίνεται στο αρχηγείο της περιφέρειας Darinor. Σε 2 επιθέσεις από τις **5-10 έως τις 9-10** σκοτώνονται 3 κατοχικοί, 8 μπάτσοι και 4 μαριονέττες του στρατού.

Επαρχία Noristan
9-10: Μετά από μάχη 3 ημερών, η αμερικανική βάση στην περιοχή Gurdesh της περιφέρειας Kamdesh πέφτει στα χέρια των ανταρτών.

Επαρχία Paktika
21-10: Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων στην περιφέρεια Kherkot και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

Επαρχία Takhar
31-8: Ανατινάζονται δύο γερμανικά τανκ και 12 στρατιώτες των δυνάμεων κατοχής σκοτώνονται.

Επαρχία Uruzgan
Από τις **7-10 έως τις 12-10** σκοτώνονται 12 ανδρείκελα του στρατού και καταστρέφο-

δεν αποτελούν κομμάτι των Ταλιμπάν, οι ο- ποίοι διαβεβαιώνουν ότι ο αγώνας τους θα συνεχιστεί μέχρι την ολοκληρωτική αποχώ- ρηση των κατοχικών δυνάμεων.
Είναι οι ίδιες μέρες που σαρώνονται τα χρηματιστήρια στις ΗΠΑ και η κυβέρνηση Μπους δηλώνει ότι «θέλει το Μπιν Λάντεν» μέχρι τις αρχές Νοεμβρίου (εκλογές στις ΗΠΑ), ενώ η CIA συγκεντρώνει επίλεκτους Τζεημσμπόντηδες απ' όλο τον κόσμο στα σύνορα Πακιστάν-Αφγανιστάν. Όλα αυτά κάτω από τη μαύρη σκιά της ανακήρυξης του 2008 ως τη χειρότερη χρονιά για τις «ειρηνευτικές» δυνάμεις... Ο εκπρόσωπος των εξεγερμένων Qari Muhammad Yussef δηλώνει: ***«Αυξήσαμε τις επιθέσεις μας εναντίον Καναδών, λόγω των εκλογών, με σκοπό να ασκήσουμε πίεση για να αποσύρουν τις δυνάμεις τους»***.
Την ίδια ώρα ο βρετανός πρεσβευτής στην Καμπούλ, προφανώς σε κρίση ειλικρίνειας, στέλνει ένα κείμενο στο οποίο ομολογεί την ήττα των κατοχικών δυνάμεων και αναφέ- ρει μεταξύ άλλων: «οι κυβερνήσεις συμμα- χίας πρέπει να προετοιμάσουν την κοινή γνώμη να δεχτεί σαν μόνη ρεαλιστική λύση έναν αποδεκτό δικτάτορα» και «η ενίσχυση της στρατιωτικής παρουσίας θα δείξει πιο καθαρά ότι είμαστε κατοχική δύναμη και θα πολλαπλασιάσει τους στόχους για τους ε- ξεγερμένους».
Δημοσιεύματα αμερικανικών εφημερίδων εμπλέκουν τον αδερφό του προέδρου-μα- ριονέτα Καρζάι σε εμπόριο ηρωίνης, σε ένα ρεσιτάλ δακρύβρεχτης δημοσιογραφίας.

Επαρχία Badghis
Στις **6-10 έως τις 6-10**, σε 2 διαφορετικές ε- πιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 7 αμε- ρικανοί, 8 μπάτσοι και 6 ανδρείκελα του στρατού. Επίσης, προσχωρούν στους α- ντάρτες 50 στρατιώτες και ο διοικητής τους, παραδίδοντας τον οπλισμό τους. **21-10:** Γίνεται επίθεση σε φυλάκιο των μπάτσων στην περιφέρεια Ghormach και αιχμαλωτίζονται 4 μπάτσοι. **23-10:** Στήνε- ται ενέδρα σε αμερικανικό κομβόι. Κατα- στρέφονται 4 τανκ και σκοτώνονται 12 κα- τοχικοί στρατιώτες και 6 αντάρτες. Αργότε- ρα η περιοχή βομβαρδίζεται και σκοτώνο- νται άμαχοι και αντάρτες.

μάχες και 4 αντάρτες. Επίσης, 300 μπάτσοι

και 4 ανδρείκελα του στρατού αιχμαλωτίζο- νται. Στις **11-10** οι κατοχικοί, με την αρω- γή των δυτικών ΜΜΕ, ισχυρίζονται ότι σκό- τωσαν 100 αντάρτες σε μάχες στο νότιο Αφγανιστάν, ενώ στην πραγματικότητα οι πιο πολλοί ήταν άμαχοι.

Επαρχία Herat
Στις 5-10 ο μαχητής Abdul Rahman ανατινά- ζεται σκοτώνοντας 10 μπάτσους και 4 κατο- χικούς. Στις **11-10** το αρχηγείο της περι- φέρειας Poshkohna πέφτει στα χέρια των ανταρτών. Στις **13-10** σκοτώνονται 3 μπά- τσοι μετά από επίθεση σε φυλάκιο. Στις **16-10** γίνεται επίθεση σε φυλάκιο των μπά- τσων στην περιφέρεια Guzar. **21-10:** Με- τά από επίθεση σε φυλάκιο των μπάτσων, στην περιφέρεια Chesht, αιχμαλωτίζονται 8 μπάτσοι.

Επαρχία Kabul
27-9: Ανατινάζεται βυτιοφόρο στην πρω- τεύουσα.

Επαρχία Kandahar
26-9: Καταρρίπτεται ελικόπτερο και σκοτώ- νονται 25 αμερικανοί. Σε 13 επιχειρήσεις των ανταρτών από τις **28-9 έως τις 13-10** σκοτώνονται 22 μπάτσοι, 23 ανδρείκελα του στρατού, 20 καναδοί και ο βοηθός του κυβερνήτη της επαρχίας Zabul. **23-10:** Γί- **νεται επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο της Κανταχάρ, όπου διαμένουν πολλοί κα- ναδοί εισβολείς. Στην περιφέρεια Dand σκοτώνονται 11 μπάτσοι σε έκρηξη.**

Επαρχία Kunar
Σε εννέα επιθέσεις των ανταρτών από τις **28-9 έως τις 15-10** σκοτώνονται πάνω από 26 αμερικανοί και αρκετοί μπάτσοι.

Επαρχία Kunduz
26-9: Ανατινάζεται όχημα των μπάτσων και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. Από τις **7-10 έως τις 12-10** σκοτώνονται 6 μπά- τσοι σε δύο επιχειρήσεις των ανταρτών.

Επαρχία Laghman
Από τις **25-9 έως τις 5-10**, σε 5 επιθέσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 9 μπάτσοι και καταρρίπτεται αμερικανικό ελικόπτερο (ό- λοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται). Στις **14-9** γίνεται επίθεση των ανταρτών εναντίον αμερικανικής βάσης στην περιφέρεια Ali- shang, όπου αργότερα οι κατοχικοί δολο- φονούν 6 αμάχους. **21-10:** Σκοτώνονται 3 μπάτσοι και 2 τραυματίζονται σε επίθεση σε φυλάκιο στην περιφέρεια Qarghio.

Επαρχία Logar
Σε 12 επιθέσεις από τις **26-9 έως τις 16-10** σκοτώνονται πάνω από 11 αμερικανοί, άλλοι 7 κατοχικοί, 18 ανδρείκελα του στρατού και 10 μπάτσοι. Στις **6-10** εκτοξεύονται και 10 όλμοι σε αμερικανική βάση και στις **9-10** άλ- λοι 20 όλμοι εκτοξεύονται σε γραφεία των **PRT (Επαρχιακές Ομάδες Ανασυγκρότη- σης)**. **23-10:** Εκτοξεύονται 3 όλμοι ενα- ντίον κατοχικής βάσης. Γίνεται επίθεση στο αρχηγείο των μπάτσων στην περιφέρεια Char και σκοτώνονται 4 μπάτσοι, ενώ το κτί- ριο πυρπολείται.

31-8: Ανατινάζονται δύο γερμανικά τανκ και 12 στρατιώτες των δυνάμεων κατοχής σκο- τώνονται.

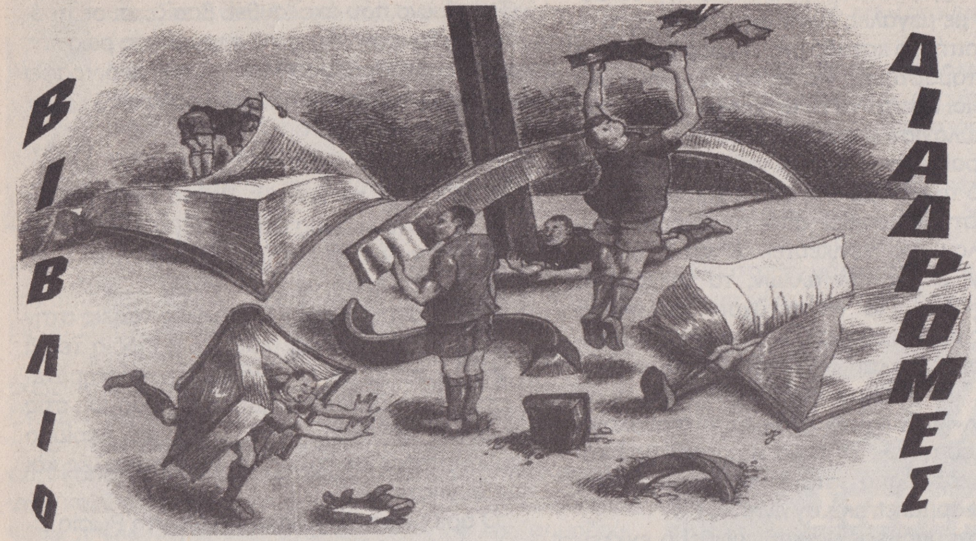
Επαρχία Uruzgan
Από τις **7-10 έως τις 12-10** σκοτώνονται 12 ανδρείκελα του στρατού και καταστρέφο-

νται 4 οχήματα των αυστραλών κατοχικών, σε 3 επιθέσεις των ανταρτών. **22-10:** Γίνε- ται επίθεση σε τρία φυλάκια των μπάτσων στην περιφέρεια Shekzi. Σκοτώνονται 17 απ' αυτούς και συλλαμβάνονται τρεις. Αρ- γότερα οι δυνάμεις κατοχής βομβαρδίζουν την περιοχή, σκοτώνοντας 7 αντάρτες και πολλούς αμάχους.

Επαρχία Wardak
26-9: Γίνεται επίθεση στο σπίτι του κυβερ- νήτη, το αρχηγείο των μπάτσων και τα γρα- φεία του PRT, όπου διαμένουν πολλοί αμε- ρικανοί εισβολείς. Σε 6 επιθέσεις από τις **5-10 έως τις 10-10** σκοτώνονται 7 μπάτσοι και άγνωστος αριθμός αμερικανών. **23- 10:** Καταστρέφονται δύο οχήματα υποστή- ριξης αμερικανικού κομβόι.

Επαρχία Zabul
Από τις **8-9 έως τις 20-10**, σε 8 επιχειρήσεις των ανταρτών, σκοτώνονται 38 μπάτσοι, 13 ανδρείκελα του στρατού, άγνωστος αριθ- μός αμερικανών και ένας αφγανός πράκτο- ρας. **23-10:** Στήνεται ενέδρα σε ΝΑΤΟικό κομβόι και ανατινάζονται 3 τανκ. Όλοι οι ε- πιβαίνοντες σκοτώνονται, ενώ τραυματίζο- νται και τρεις αντάρτες.

μεσα σε άλλες που έχουμε κατά νου αποτέλεσε η πρώτη «επέτειος» του κύκλου των φοιτητικών κινητοποιήσεων της διετίας 2006 - 2007, που συνέπεσε και με την παρέλευση σαράντα ετών από τον Μάη του 1968.

Ως Συσπείρωση Αναρχικών εδώ και είκοσι χρόνια προσπαθούμε να συμβάλλουμε, ιδιαίτερα μετά και την δημιουργία της Αναρχικής Αρχειοθήκης, στην κατεύθυνση της καταγραφής τόσο των αναρχικών απόψεων και πρακτικών όσο και συνολικότερα των κοινωνικών αγώνων, που συνεχίζουν να αντιπαλεύουν τις κυριαρχικές επιδιώξεις. Είναι μια επιλογή που ουδέποτε διαπραγματευθήκαμε, μια επιλογή που ουδέποτε «απαλλοτριώσαμε» στ' όνομα άτυπων ή μη ιεραρχήσεων των μορφών της κοινωνικής σύγκρουσης ή χάριν προσωπικών γνωριμιών, φιλιών ή «κοινωνιστικών» σχέσεων.

Δεν αγνοούμε ότι τα ιερατεία της «ιστορικής αλήθειας» είναι βεβαίως σε πολλά πράγματα ικανά. Ξέρουν να επιμένουν, όταν οι «απουσίες» μέσω της σιωπής δεν είναι καθησυχαστικές, όταν δεν επαρκούν οι βεβαιώσεις τους ότι «δεν υπάρχει τίποτα που να χρειάζεται να εξηγηθεί περαιτέρω». Συνηθίζουν να κομπάζουν ότι ο «ορθός λόγος» τελικά θα θριαμβεύσει σκεφτόμενοι και την ανταμοιβή τους κάθε φορά που το επιτυγχάνουν. Τότε είναι που ο «ορθός λόγος» τους γίνεται κατακλυσμιαίος, αφού και η υποψία ακόμη διατάραξης της περιφοράς κάθε νεκρής «μνήμης» από αιρετικούς «ψιθύρους», θεωρείται ενοχλητική και επικίνδυνη. Γιατί το προβάδισμα πρέπει να διατηρηθεί και οι «αγγελιοφόροι» του μηνύματος της κοινωνικής μνήμης να φιμωθούν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Γι' αυτό η έκδοση αυτή εκτός των άλλων αφιερώνεται σ' όλους τους νέους που συμμετείχαν στην ξέφρενη μαθητική εξέγερση της δεκαετίας του '90. Σ' όλους εκείνους που αρνήθηκαν τον ρόλο του εκπαιδευόμενου, που αρνήθηκαν να προσφέρουν τις ζητούμενες απαντήσεις, που συμμετείχαν στις «μεγάλες» ή «μικρές» καταστροφές της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Σ' εκείνους που το μόνο που παραχώρησαν ήταν η «μικρότερη δυνατή προσπάθεια», σ' όλους ε-

θρώπινες κοινωνίες μ' αφορμή τις λεγόμενες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

Σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση και σε σχέση με τις συγκεκριμένες πρόσφατες φοιτητικές κινητοποιήσεις αποστασιοποιούμαστε από την λογική εκείνη που θέτει και αναζητά απαντήσεις καταφατικές ή αρνητικές σε ερωτήματα του τύπου αν αυτές οι κινητοποιήσεις «προχώρησαν τα πράγματα μπροστά ή τα πήγαν πίσω». Είναι για εμάς μια λογική που μοιάζει να θεωρεί τους κοινωνικούς αγώνες επιχειρήσεις που έκλεισαν και οφείλει κάποιος να προχωρήσει σε λογιστικό απολογισμό κερδών και ζημιών για να βγάλει το ανάλογο πόρισμα.

Το αν αυτοί ή οι οποιοιδήποτε αγώνες καταλήγουν στην επαναφομοίωση, αναστέλλουν ή αναιρούν διαδικασίες ενσωμάτωσης είναι για εμάς ζητούμενο μιας ευρύτερης κοινωνικής διεργασίας και αντιπαράθεσης με τις συνολικότερες δυνατότητες επιβολής της εξουσίας. Άλλωστε, ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι, δυστυχώς, το αποτέλεσμα τόσων και τόσων απεργιών στους εργατικούς χώρους, που πρόβαλλαν μισθοδοτικά αιτήματα, τελικά είναι το επιθυμητό για την εξουσία;

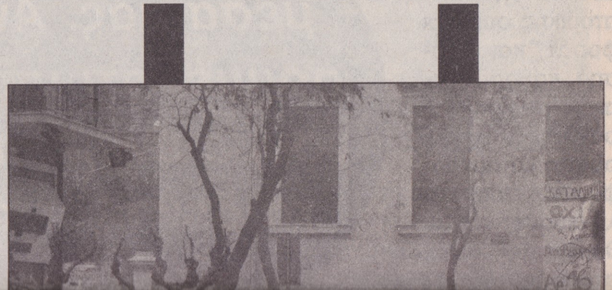
Ποιος μπορεί να αρνηθεί ότι μεγαλύτεροι μισθοί σημαίνουν και μεγαλύτερη κατανάλωση; Ποιος μπορεί να αγνοήσει ότι η μείωση των ωρών εργασίας μπορεί να υιοθετηθεί από την εργοδοσία που θα καλύψει τις ανάγκες της με την εντατικοποίηση, την μεγαλύτερη παραγωγικότητα, την «ορθολογικοποίηση» και τον εκσυγχρονισμό των επιχειρήσεων;

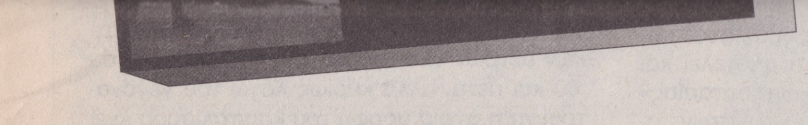
Ποιος μπορεί να παραβλέψει τις αφομοιωτικές ικανότητες της κυριαρχίας όπως αυτές αναδείχτηκαν μετά το ξέσπασμα κοινωνικών εκρήξεων το Μάη του 1968, όπου μεταξύ άλλων η αμφισβήτηση της θέσης της γυναίκας, η αμφισβήτηση των δοσμένων αυθεντιών ή των οικονομικών μοντέλων αποτέλεσαν καύσιμη ύλη για την μετάλλαξη της εξουσίας και την χάραξη νέων καινοτόμων και επαναστατικών γι' αυτήν δρόμων;

Μέσα από την ιστορική αναδρομή, που παρατίθεται, μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει, ότι είναι αδύνατον να μιλά κανείς για υπεράσπιση των φοιτητικών συμφερόντων ορίζοντας και διαφοροποιώντάς τα από εκείνα του κράτους.

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ
Φοιτητικές Κινητοποιήσεις

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ
ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Φοιτητικές Κινητοποιήσεις 2006 -2007

Έκδοση
ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ

Ισχυρίζονται πολλοί, ότι οι νέοι που έχουν την τάση να πιστεύουν πως κάθε συμβιβασμός υποδηλώνει έλλειψη «ακεραιότητας», πως είναι ανέντιμος και ύπουλος, οδηγούνται σ' αυτή τους την πεποίθηση λόγω παρόρμησης και ανωριμότητας. Υπερθεματίζουν συνήθως στην συνέχεια επικαλούμενοι την «πείρα» τους λέγοντας, ότι ο συμβιβασμός είναι μέσα στην «ζωή», που επιφυλάσσει «μικρές» ή «μεγάλες» παραδόσεις και μάλιστα πολλές φορές δίχως όρους.

Δεν παραλείπουν, βέβαια, να αναγνωρίσουν με περίσσια συγκατάβαση ότι ο συμβιβασμός δεν είναι ποτέ ευχάριστος, αφού κάποιος θυσιάζει κάτι, που θεωρεί δίκαιο και πολλές φορές απαραίτητο για να συνεχίζει να ζει. Γι' αυτό και ανακάλυψαν την έκφραση «ευτυχής συμβιβασμός». Επίσης «ανακάλυψαν» ότι τα αντίθετα της λέξης συμβιβασμός είναι ο φανατισμός, η ιδεολογία, η στενότητα σκέψης και η ανούσια αδιαλλαξία.

Το συμπέρασμα τους τελικά είναι ότι οι νέοι πρέπει να γνωρίζουν πως η ορμητικότητα είναι απλά γνώρισμα της ηλικίας τους, κάτι σαν αναγκαίο κακό, είναι παροδική, και μπορεί να χρησιμεύει μόνο, όταν οι νεανικές εξεγέρσεις αφήνουν τα περιθώρια είτε άμεσα είτε έμμεσα για εκείνες τις περίφημες «συναντήσεις» εκεί «κάπου στην μέση» της διαδρομής...

Και η εκπαίδευση; Η απαρχή της «αναγκαιότητάς» της στηρίχθηκε ακριβώς στις προηγούμενες διαπιστώσεις, αφού κάθε εξουσία μέχρι και σήμερα θεωρεί τους παιδευόμενους νέους μια άμορφη, αλλά εύπλαστη μάζα, την οποία οφείλουν να διαχειριστούν οι συμμορφωτές, αναμορφωτές, διαμορφωτές και επιμορφωτές τους.

Αφορμή για να προκρίνουμε την παρούσα έκδοση ανάπου ο «ορθός λόγος» τους γίνεται κατακλυσμιαίος, αφού και η υποψία ακόμη διατάραξης της περιφοράς κάθε νεκρής «μνήμης» από αιρετικούς «ψιθύρους», θεωρείται ενοχλητική και επικίνδυνη. Γιατί το προβάδισμα πρέπει να διατηρηθεί και οι «αγγελιοφόροι» του μηνύματος της κοινωνικής μνήμης να φιμωθούν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Γι' αυτό η έκδοση αυτή εκτός των άλλων αφιερώνεται σ' όλους τους νέους που συμμετείχαν στην ξέφρενη μαθητική εξέγερση της δεκαετίας του '90. Σ' όλους εκείνους που αρνήθηκαν τον ρόλο του εκπαιδευόμενου, που αρνήθηκαν να προσφέρουν τις ζητούμενες απαντήσεις, που συμμετείχαν στις «μεγάλες» ή «μικρές» καταστροφές της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Σ' εκείνους που το μόνο που παραχώρησαν ήταν η «μικρότερη δυνατή προσπάθεια», σ' όλους εκείνους που δεν σταμάτησαν να γοητεύονται από κάθε παράβαση των κανόνων, που επέμειναν πεισματικά να μην συμμετέχουν στην κατασκευή «καινούργιας γνώσης» στην θέση της υπάρχουσας «κοινής».

Και τέλος, σ' όλους αυτούς που ροκάνισαν τον «εκπαιδευτικό χρόνο». Σκαστοί ακόμα και αν «παρευρίσκονταν», ενθουσιασμένοι μπροστά σε κάθε προοπτική απόδρασης, αναιδείς και καχύποπτοι μπροστά σε κάθε εκδημοκρατισμό της βαρεμάρας και της πλήξης που υποχρεώθηκαν να καταναλώνουν, αρνητικοί στο χτίσιμο της «επικοινωνίας και του διαλόγου», επιρρεπείς στην συλλογική αντιπαράθεση με την εκπαιδευτική εξουσία.

Η έκδοση περιλαμβάνει πλήθος ανέκδοτων φωτογραφιών, χρονικά και κείμενα για τα γεγονότα και τις κινητοποιήσεις, από το Μάιο του 2006 έως τον Απρίλιο του 2007. Υπάρχει, επίσης, μία αναδρομή στην πρώιμη μεσαιωνική εποχή, όπου συναντούμε την εμφάνιση του πανεπιστημίου, ενώ ταυτόχρονα σκιαγραφούνται οι συνολικότερες συνθήκες, τα χαρακτηριστικά που είχαν τα πρώτα πανεπιστήμια, η επίδραση της εκκλησίας, και οι εξελισσόμενες κυριαρχικές ανακατατάξεις, που σημαδεύτηκαν σε βάθος χρόνου από την ακμή και την παρακμή αυτοκρατοριών όπως η ρωμαϊκή, την συγκρότηση των πόλεων και αργότερα του έθνους - κράτους.

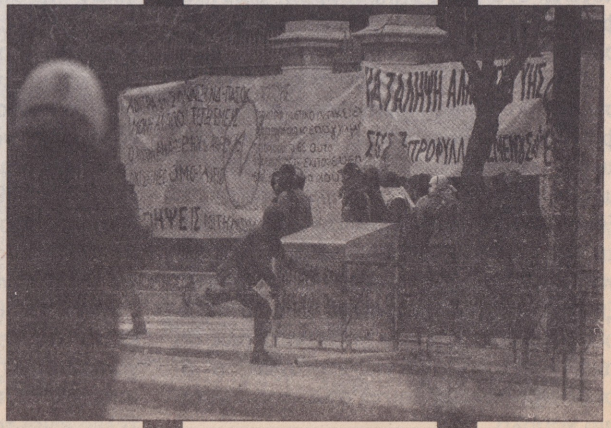
Καταγράφεται επίσης, εκτός των άλλων, ο ρόλος και η επίδραση της Μεταρρύθμισης και της Αναγέννησης. Στην συνέχεια υπάρχει συνοπτική αναφορά σ' ό,τι αφορά τον ελλαδικό χώρο κατά την προεπαναστατική περίοδο για να παρακολουθήσουμε κατόπιν την ίδρυση του ελληνικού κράτους, του πρώτου πανεπιστημίου και κάθε μεταρρύθμισης μέχρι τις ημέρες μας, προσπαθώντας να δίνουμε πάντα τα συνολικότερα χαρακτηριστικά κάθε περιόδου στην οποία συναντάμε εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις κυρίως, αλλά όχι μόνο, για τα πανεπιστήμια.

Ευελπιστούμε να έχουμε κινηθεί με λειτουργικό τρόπο στην κατεύθυνση της αποσαφήνισης, όσο μας ήταν δυνατόν, της αλληλουχίας και της αλληλεπίδρασης των τρόπων και των μορφών επιβολής της κυριαρχίας πάνω στις αν-

μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει, ότι είναι αδύνατον να μιλά κανείς για υπεράσπιση των φοιτητικών συμφερόντων ορίζοντας και διαφοροποιώντας τα από εκείνα του κράτους.

Οι κρατούντες μέσω των συνθηκών κυριαρχίας και εκμετάλλευσης, που έχουν επιβάλλει, απαιτούν την ολοένα και μεγαλύτερη από-ανθρωποποίηση. Προωθούν τον διαρκή εξευτελισμό και τη σταδιακή μείωση του αυτοσεβασμού, μέχρι το σημείο της εξαφάνισής του.

Είναι δεδομένο πως αυτές οι συνθήκες κατασκευάζουν ένα πνεύμα αλληλοϋπονόμευσης, επιβουλών και μια σειρά από ελεεινές σκέψεις και πρακτικές. Μέσα σ' αυτή την πραγματική κόλαση για τους ανθρώπους το να προτάσσεται το ήθος και ο αυτοσεβασμός, ισοδυναμεί με την πραγματοποίηση άθλου.

Άλλωστε αυτό το αντιλαμβάνεται ο καθένας διαπιστώνοντας πόσο εύκολα κάποιοι συμπεριφέρονται σαν ανθρωποειδή μόλις διαπιστώσουν πως διαθέτουν κάποια ίχνη ισχύος είτε σε ατομικό, είτε στο αγελαίο επίπεδο.

Φυσικά η προβολή και η ανάδειξη δεν προϋποθέτει μόνο τον ευτελισμό της κάθε ανθρώπινης οντότητας που θα εκθέσει την «ψυχολογία» της στο αδηφάγο-πλην κενό- βλέμμα του κοινού. Υπάρχει η πλήρης απαξίωση και αποτίμηση σε χρήμα των «κατάλληλων» να αποτελέσουν πηγή κέρδους για τους «παραγωγούς» και παράδειγμα προς μίμηση για όσο το δυνατόν περισσότερους.

Είναι γνωστοί οι κραυγαλέοι εξευτελισμοί που έγιναν σε κάποιους από τους συμμετέχοντες σ' αυτά τα παιχνίδια. Μ' αυτό τον τρόπο προσπάθησαν να μετατοπιστεί η γενική ξευτίλα σε μεμονωμένα περιστατικά. Αλλά και να προετοιμάσουν το έδαφος για τα χειρότερα.

Άλλωστε τίποτε δεν γίνεται τυχαία μέσα στο σύστημα της μεθοδευμένης επιβολής και της αγκαλυμμένο είναι η διευκόλυνση, το δάνειο με μεγάλες ευκολίες. Ο χαφιές, ο υποκριτής, ο καταδότης, ο προδότης και ο ψευτομάρτυρας για να καταξιωθούν σαν τέτοιοι πρέπει να είναι οικείοι, «κολλητοί» ή τουλάχιστον αρκετά γνωστοί.

Προκειμένου λοιπόν να εδραιωθεί όλο αυτό το πνεύμα της αποδοχής πρέπει να αποστασιοποιηθεί από το άμεσο περιβάλλον. Να γενικευτεί. Σ' αυτό συντελούν, εκτός των άλλων, τα τηλεοπτικά παιχνίδια. Για να πετύχουν το σκοπό τους πρώτα έβαλαν κίνητρα αξιοσύνης, ικανοτήτων και «αντοχής» στον εγκλεισμό. Η βαρβαρότητα του εγκλεισμού στον «Μεγάλο αδελφό» και στα ανάλογα «τηλεοπτικά» κατασκευάσματα βρισκόταν κάτω από ιατρική παρακολούθηση και φαρμακευτική αγωγή.

Έτσι μπόρεσε να καθιερωθεί ο εγκλεισμός σαν κάτι το φυσικό και η διαρκής παρακολούθηση σαν κάτι μη επιλήψιμο. Θα έλεγε μάλιστα κάποιος ότι αποτελεί και τρόπο «προστασίας» των έγκλειστων, αφού με την συνεχή παρακολούθησή τους αποφεύγονται αρνητικές καταστάσεις και ατυχήματα. Προστάτες και προστατευόμενοι, παρατηρητές και παρακολουθούμενοι. Με

Η «στιγμή της αλήθειας»

Σε γενικές γραμμές, το ζήτημα της ατομικής συμπεριφοράς και στάσης καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Η τεράστια καταστροφή κάθε είδους ειλικρινούς και αυθόρμητης συναναστροφής των ανθρώ-

«Δεν μπορούν να μπουν μέσα μας. Αν μπορούμε να νιώσουμε, ότι μπορούμε να παραμείνουμε άνθρωποι, ακόμα και αν αυτό δεν έχει κανένα αποτέλεσμα, τότε τους έχουμε νικήσει»

(Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται σε πρόσφατη δημοσίευση στο ίντερνετ της ρωσικής αυτόνομης ομάδας Avtonom και περιγράφει την κατάσταση στις ρωσικές φυλακές.)

Μέχρι το 2001, η Ρωσία ήταν πρώτη στον κόσμο στον αριθμό φυλακισμένων ανά κάτοικο, κι από τότε είναι δεύτερη μετά τις ΗΠΑ. Οι φυλακές αντανακλούν τις γενικές τάσεις στην κοινωνία και μιας και η Ρωσία τείνει προς τον έλεγχο και την αυστηρότερη διακυβέρνηση, ο πληθυσμός στις φυλακές αυξάνεται ξανά, μετά από περίοδο χαλαρότητας σε σχέση με τις αναστολές και τις αμνηστίες.

Ο αριθμός των φυλακισμένων στη Ρωσία είναι πάνω από 700.000. Η οικονομική εκμετάλλευση των κρατούμενων δεν έχει αναπτυχθεί τόσο πολύ, ενώ αντίθετα, η έλλειψη εργασίας είναι μεγαλύτερο πρόβλημα. Η αύξηση του αριθμού των κρατουμένων, αυτή την περίοδο, δεν είναι αποτέλεσμα της πίεσης του κεφαλαίου αλλά του κράτους.

Οι ρωσικές φυλακές έχουν ζήσει τις πιο πολλές εξεγέρσεις στον κόσμο. Μια μορφή παράδοσης είναι η «υποκουλτούρα Blatnoy» (ΣτΜ: μαφιόζικος, εγκληματικός σε γλώσσα αργκό) των φυλακισμένων, που αρνείται κάθε συνεργασία με τις αρχές. Η «κουλτούρα Blatnoy» σχηματίστηκε βαθμιαία. Κάποια στοιχεία πηγάζουν από εποχές πριν την Οκτωβριανή επανάσταση, αλλά το ζενίθ της ήταν στην τελευταία φάση της Σοβιετικής Ένωσης, από τη δεκαετία του '60 και μετά. Από τότε έχει εξασθενίσει κάπως, λόγω των καταπιεστικών μέτρων των αρχών από τη δεκαετία του '80 και μετά, αλλά κυρίως λόγω του γεγονότος ότι η άγρια μορφή του καπιταλισμού έχει εισβάλει και στις φυλακές. Έτσι, τώρα τα λεφτά μετράνε, συνήθως, πιο πολύ από τις παραδόσεις.

Αλλά η κατάσταση είναι διαφορετική απ' ό,τι σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ. Η «κουλτούρα» αυτή με τους κανόνες της είναι ακόμα ζωντανή, όπως η πολύπλοκη δομή των καστών των φυλακών, στην κορυφή της οποίας βρίσκονται οι «Vory v Zakone» «οι Νόμι-

αυτή την πραγματική κόλαση για τους ανθρώπους το να προτάσσεται το ήθος και ο αυτοσεβασμός, ισοδυναμεί με την πραγματοποίηση άθλου.

Άλλωστε αυτό το αντιλαμβάνεται ο καθένας διαπιστώνοντας πόσο εύκολα κάποιοι συμπεριφέρονται σαν ανθρωποειδή μόλις διαπιστώσουν πως διαθέτουν κάποια ίχνη ισχύος είτε σε ατομικό, είτε στο αγελαίο επίπεδο.

Σε γενικές γραμμές, το ζήτημα της ατομικής συμπεριφοράς και στάσης καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Η τεράστια καταστροφή κάθε είδους ειλικρινούς και αυθόρμητης συναναστροφής των ανθρώπων είναι γεγονός. Το ζητούμενο είναι η επαναφορά τους στο προσκήνιο και η επαναοικειοποίησή τους από τους ανθρώπους.

Κάθε τέτοια προσπάθεια, όμως, μέσα στο υπάρχον περιβάλλον και τις εχθρικές προς τον άνθρωπο και την ελευθερία συνθήκες, που έχουν κατασκευάσει οι εξουσιαστές κι εκμεταλλευτές, μοιάζει περισσότερο με καρικατούρα. Εκτός απ' αυτό, στην πράξη ευνοεί τους εχθρούς της ελευθερίας. Επειδή πολύ απλά, απλούστατα, τους δίνει την δυνατότητα να έχουν μεγαλύτερο έλεγχο του κοινωνικού χώρου και των ανθρώπων.

Αυτό τους κάνει ακόμα πιο ικανούς να χειρίζονται τους ανθρώπους και να κα-

αυτό τον τρόπο προσπάθησαν να μετατοπιστεί η γενική ξευτίλα σε μεμονωμένα περιστατικά. Αλλά και να προετοιμάσουν το έδαφος για τα χειρότερα.

Άλλωστε τίποτε δεν γίνεται τυχαία μέσα στο σύστημα της μεθοδευμένης επιβολής και της απαξίωσης της ανθρωπινότητας. Έτσι αναδεικνύονται σε «ανακουφιστικά» οι δημόσιες εξομολογήσεις και η διαρκής παρακολούθηση (Big Brother). Έπειτα έρχεται η αχαλίνωτη καταρράκωση του κάθε υποψηφίου για τραγούδι ή χορό στα επόμενα «ριάλιτις». Σ' όλα τον κυρίαρχο λόγο κατέχει η κακεντρέχεια και η αλληλοφαγωμάρα που σκεπάζεται από την υποκρισία, αφού οι κάμερες είναι και ένα εργαλείο που την απαιτεί.

Η «στιγμή της αλήθειας»

> **«Δεν μπορούν να μπουν μέσα μας. Αν μπορούμε να νιώσουμε, ότι μπορούμε να παραμείνουμε άνθρωποι, ακόμα και αν αυτό δεν έχει κανένα αποτέλεσμα, τότε τους έχουμε νικήσει».**

κανοτήτων και «αντοχής» στον εγκλεισμό. Η βαρβαρότητα του εγκλεισμού στον «Μεγάλο αδελφό» και στα ανάλογα «τηλεοπτικά» κατασκευάσματα βρισκόταν κάτω από ιατρική παρακολούθηση και φαρμακευτική αγωγή.

Έτσι μπόρεσε να καθιερωθεί ο εγκλεισμός σαν κάτι το φυσικό και η διαρκής παρακολούθηση σαν κάτι μη επιλήψιμο. Θα έλεγε μάλιστα κάποιος ότι αποτελεί και τρόπο «προστασίας» των έγκλειστων, αφού με την συνεχή παρακολούθησή τους αποφεύγονται αρνητικές καταστάσεις και ατυχήματα. Προστάτες και προστατευόμενοι, παρατηρητές και παρακολουθούμενοι. Με την θέλησή τους και έναντι αμοιβής.

Και η πορεία συνεχίζεται.

Το τελευταίο επίτευγμα για το οποίο θα πρέπει να νοιώθουν περήφανοι οι εξουσιαστές είναι το «παιγνίδι» που φέρει τον τίτλο «Η στιγμή της αλήθειας» με παρουσιάστρια τη σύζυγο του γνωστού, βουλευτή του ΛΑΟΣ, Άδωνη Γεωργιάδη.

Εδώ πλέον είναι χαρακτηριστικό το προχώρημα της αλλοτριωτικής διαδικασίας. Η ανάκριση σ' όλη της την έκταση. Εδώ πλέον οι ανακρινόμενοι πρέπει να πουν την αλήθεια και να πάρουν το αντίτιμο του εξευτελισμού (που δεν είναι μόνο ατομικός).

Μ… κοινωνία και μιας και η Ρωσία τείνει προς τον έλεγχο και την αυστηρότερη διακυβέρνηση, ο πληθυσμός στις φυλακές αυξάνεται ξανά, μετά από περίοδο χαλαρότητας σε σχέση με τις αναστολές και τις αμνηστίες.

Ο αριθμός των φυλακισμένων στη Ρωσία είναι πάνω από 700.000. Η οικονομική εκμετάλλευση των κρατούμενων δεν έχει αναπτυχθεί τόσο πολύ, ενώ αντίθετα, η έλλειψη εργασίας είναι μεγαλύτερο πρόβλημα. Η αύξηση του αριθμού των κρατουμένων, αυτή την περίοδο, δεν είναι αποτέλεσμα της πίεσης του κεφαλαίου αλλά του κράτους.

Οι ρωσικές φυλακές έχουν ζήσει τις πιο πολλές εξεγέρσεις στον κόσμο. Μια μορφή παράδοσης είναι η «υποκουλτούρα Blatnoy» (ΣτΜ: μαφιόζικος, εγκληματικός σε γλώσσα αργκό) των φυλακισμένων, που αρνείται κάθε συνεργασία με τις αρχές. Η «κουλτούρα Blatnoy» σχηματίστηκε βαθμιαία. Κάποια στοιχεία πηγάζουν από εποχές πριν την Οκτωβριανή επανάσταση, αλλά το ζενίθ της ήταν στην τελευταία φάση της Σοβιετικής Ένωσης, από τη δεκαετία του '60 και μετά. Από τότε έχει εξασθενίσει κάπως, λόγω των καταπιεστικών μέτρων των αρχών από τη δεκαετία του '80 και μετά, αλλά κυρίως λόγω του γεγονότος ότι η άγρια μορφή του καπιταλισμού έχει εισβάλει και στις φυλακές. Έτσι, τώρα τα λεφτά μετράνε, συνήθως, πιο πολύ από τις παραδόσεις.

Αλλά η κατάσταση είναι διαφορετική απ' ό,τι σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ. Η «κουλτούρα» αυτή με τους κανόνες της είναι ακόμα ζωντανή, όπως η πολύπλοκη δομή των καστών των φυλακών, στην κορυφή της οποίας βρίσκονται οι «Vory v Zakone» «οι Νόμιμοι Κλέφτες» - βασιλιάδες του υπόκοσμου που χρίζονται σε τελετές.

Η «κουλτούρα» της φυλακής επηρεάζει και την επικρατούσα. Αυτό εξηγείται από το γεγονός πως ένα μεγάλο μέρος του ανδρικού πληθυσμού της χώρας έχει περάσει κάποιο χρόνο σε συνθήκες προφυλάκισης ή κράτησης.

Το στυλ «Blatnyak», μια μορφή ποπ μουσικής (ΣτΜ: ανάλογο της μουσικής γκάνγκστερ ραπ -gangsta rap) που αναφέρεται στο έγκλημα και τη φυλακή είναι πολύ δημοφιλές αυτές τις μέρες, και πολλές εκφράσεις σλανγκ της φυλακής έχουν ενσωματωθεί στην καθομιλουμένη. Ακόμα και μια από τις διάσημες φράσεις του Πούτιν («θα ρίξουμε τους τσετσένους στην τουαλέτα και θα τραβήξουμε το καζανάκι») έχει παρθεί από την αργκό της φυλακής.

διαθέτουν κάποια ίχνη ισχύος είτε σε ατομικό, είτε στο αγελαίο επίπεδο.

> **«Δεν μπορούν να μπουν μέσα μας. Αν μπορούμε να νιώσουμε, ότι μπορούμε να παραμείνουμε άνθρωποι, ακόμα και αν αυτό δεν έχει κανένα αποτέλεσμα, τότε τους έχουμε νικήσει».**

Σε γενικές γραμμές, το ζήτημα της ατομικής συμπεριφοράς και στάσης καθορίζεται από πολλούς παράγοντες. Η τεράστια καταστροφή κάθε είδους ειλικρινούς και αυθόρμητης συναναστροφής των ανθρώπων είναι γεγονός. Το ζητούμενο είναι η επαναφορά τους στο προσκήνιο και η επαναοικειοποίησή τους από τους ανθρώπους.

Κάθε τέτοια προσπάθεια, όμως, μέσα στο υπάρχον περιβάλλον και τις εχθρικές προς τον άνθρωπο και την ελευθερία συνθήκες, που έχουν κατασκευάσει οι εξουσιαστές κι εκμεταλλευτές, μοιάζει περισσότερο με καρικατούρα. Εκτός απ' αυτό, στην πράξη ευνοεί τους εχθρούς της ελευθερίας. Επειδή πολύ απλά, απλούστατα, τους δίνει την δυνατότητα να έχουν μεγαλύτερο έλεγχο του κοινωνικού χώρου και των ανθρώπων.

Αυτό τους κάνει ακόμα πιο ικανούς να χειρίζονται τους ανθρώπους και να κατευθύνουν στάσεις και συμπεριφορές. Αυτό το τελευταίο, γίνεται με πολλούς τρόπους. Ένας απ' αυτούς είναι τα τηλεοπτικά «παιχνίδια», αφού η τηλεόραση αποτελεί ένα μέσο επηρεασμού, διαστροφής και ελέγχου της ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Είναι γνωστός ο ρόλος αυτών των μέσων επιβολής που αποτελούν «κοινωνικό φαινόμενο» σύμφωνα με τους ειδικούς - κι όχι μόνο αυτούς- της τηλεθέασης. Η μετατροπή, βέβαια, μιας κατάστασης εξευτελισμού του ανθρώπου σε «κοινωνικό φαινόμενο» περνά μέσα από ορισμένες διαδικασίες. Η προβολή και η ανάδειξη είναι ένα από τα κίνητρα που προσφέρονται. Αυτά είναι που υποτίθεται πως θα ανοίξουν το δρόμο της επιτυχίας, σ' όσους σύρουν τον εαυτό τους όσο γίνεται πιο χαμηλά.

παξίωσης της ανθρωπινότητας. Έτσι αναδεικνύονται σε «ανακουφιστικά» οι δημόσιες εξομολογήσεις και η διαρκής παρακολούθηση (Big Brother). Έπειτα έρχεται η αχαλίνωτη καταρράκωση του κάθε υποψηφίου για τραγούδι ή χορό στα επόμενα «ριάλιτις». Σ' όλα τον κυρίαρχο λόγο κατέχει η κακεντρέχεια και η αλληλοφαγωμάρα που σκεπάζεται από την υποκρισία, αφού οι κάμερες είναι και ένα εργαλείο που την απαιτεί.

Υπάρχουν όμως σημεία του ανθρώπινου πλούτου που δεν έχουν αλωθεί; Πάντοτε θα υπάρχουν. Γι' αυτό και η επίθεση θα συνεχίζεται με έντονο τρόπο. Οι πειραματισμοί των ψυχολόγων και των ειδικών της καταστολής της ανθρώπινης φύσης δεν έχουν τελειωμό. Ο «νέος άνθρωπος», που θέλουν οι εχθροί του ανθρώπινου γένους δεν θα βγει μόνο μέσα από τα πειραματικά εργαστήρια. Πρέπει να αλωθεί, να κουρελιαστεί, να χάσει ην ικανότητα να προβάλει αντιστάσεις. Πρέπει να χτυπηθεί πολύπλευρα η εσωτερική του υπόσταση, ο ψυχισμός, η «ψυχολογία» του, ό,τι συνιστά την προσωπικότητα και θεμελιώνει τον αυτοσεβασμό.

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο μέσα στο κλίμα του ψεύδους, της υποκρισίας, του χαφιεδισμού και της ψευδομαρτυρίας να υπάρχει πάντα κάποιο κίνητρο. Το πιο ευτελές είναι το χρήμα. Το αμέσως πιο συ-

ση σαν κάτι μη επιλήψιμο. Θα έλεγε μάλιστα κάποιος ότι αποτελεί και τρόπο «προστασίας» των έγκλειστων, αφού με την συνεχή παρακολούθησή τους αποφεύγονται αρνητικές καταστάσεις και ατυχήματα. Προστάτες και προστατευόμενοι, παρατηρητές και παρακολουθούμενοι. Με την θέλησή τους και έναντι αμοιβής.

Και η πορεία συνεχίζεται.

Το τελευταίο επίτευγμα για το οποίο θα πρέπει να νοιώθουν περήφανοι οι εξουσιαστές είναι το «παιγνίδι» που φέρει τον τίτλο «Η στιγμή της αλήθειας» με παρουσιάστρια τη σύζυγο του γνωστού, βουλευτή του ΛΑΟΣ, Άδωνη Γεωργιάδη.

Εδώ πλέον είναι χαρακτηριστικό το προχώρημα της αλλοτριωτικής διαδικασίας. Η ανάκριση σ' όλη της την έκταση. Εδώ πλέον οι ανακρινόμενοι πρέπει να πουν την αλήθεια και να πάρουν το αντίτιμο του εξευτελισμού (που δεν είναι μόνο ατομικός).

Βέβαια η αλήθεια από το ψέμα διακρίνεται μέσα από μηχανικούς ελέγχους κι όχι μόνο. Εδώ πλέον οι μηχανισμοί ανάκρισης πρέπει να γίνουν αποδεκτοί από το φιλοθεάμον κοινό. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Τα μεγέθη της ειλικρίνειας και της αλήθειας απέχουν πολύ, αφού η αλήθεια και το ψέμα πάντα αλληλοπλέκονται ανάλογα με το επιδιωκόμενο συμφέρον και το όριο ξετσιπωσιάς και κολακείας του κομιστή της «αλήθειας».

Η επιβράβευση της ρουφιανιάς, της κατάδοσης και της προδοσίας ήταν πάντα η πρώτη φροντίδα των εξουσιαστών.

Τώρα έχουν βρει και τα μέσα να το διατυμπανίζουν και να κάνουν τις θλιβερές εξαιρέσεις κανόνα ζωής για τους εξουσιαζόμενους.

Α. - Γ.

από τη δεκαετία του '60 και μετά. Από τότε έχει εξασθενίσει κάπως, λόγω των καταπιεστικών μέτρων των αρχών από τη δεκαετία του '80 και μετά, αλλά κυρίως λόγω του γεγονότος ότι η άγρια μορφή του καπιταλισμού έχει εισβάλει και στις φυλακές. Έτσι, τώρα τα λεφτά μετράνε, συνήθως, πιο πολύ από τις παραδόσεις.

Αλλά η κατάσταση είναι διαφορετική απ' ό,τι σε χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ. Η «κουλτούρα» αυτή με τους κανόνες της είναι ακόμα ζωντανή, όπως η πολύπλοκη δομή των καστών των φυλακών, στην κορυφή της οποίας βρίσκονται οι «Vory v Zakone» «οι Νόμιμοι Κλέφτες» - βασιλιάδες του υπόκοσμου που χρίζονται σε τελετές.

Η «κουλτούρα» της φυλακής επηρεάζει και την επικρατούσα. Αυτό εξηγείται από το γεγονός πως ένα μεγάλο μέρος του ανδρικού πληθυσμού της χώρας έχει περάσει κάποιο χρόνο σε συνθήκες προφυλάκισης ή κράτησης.

Το στυλ «Blatnyak», μια μορφή ποπ μουσικής (ΣτΜ: ανάλογο της μουσικής γκάνγκστερ ραπ -gangsta rap) που αναφέρεται στο έγκλημα και τη φυλακή είναι πολύ δημοφιλές αυτές τις μέρες, και πολλές εκφράσεις σλανγκ της φυλακής έχουν ενσωματωθεί στην καθομιλουμένη. Ακόμα και μια από τις διάσημες φράσεις του Πούτιν («θα ρίξουμε τους τσετσένους στην τουαλέτα και θα τραβήξουμε το καζανάκι») έχει παρθεί από την αργκό της φυλακής.

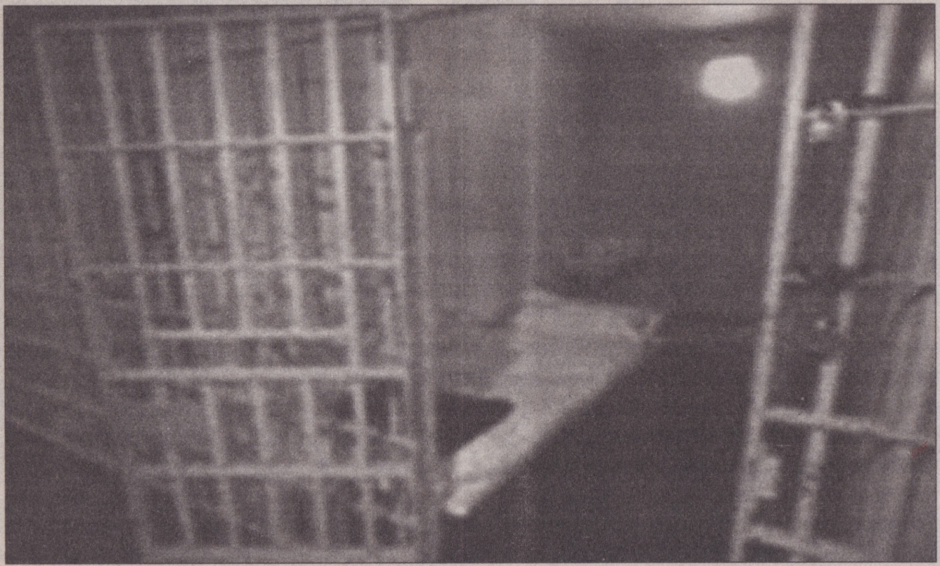
Οι αρχές κάνουν ό,τι μπορούν για να ξεριζώσουν τους κανόνες των «blatnoy» (μαύρων) από τις φυλακές. Ο πληθυσμός των φυλακών διαιρείται σε 4 κάστες - οι «μαύροι-blatnoy», οι «lads-γκρι» που είναι η πλειοψηφία των φυλακισμένων, οι «goats-κόκκινοι ή ακτιβιστές», που είναι οι ρουφιάνοι και όσοι ενεργά συνεργάζονται με τις αρχές, και οι «roosters», που είναι οι παθητικοί ομοφυλόφιλοι και όσοι έχουν παραβεί τους κανόνες των «μαύρων» (όπως να χρωστάνε λεφτά από ναρκωτικά).

Οι φυλακές διαιρούνται σε δύο ομάδες: στις «μαύρες» φυλακές όπου οι «μαύροι» κάνουν κουμάντο, ενώ οι «κόκκινες» είναι αυτές στις οποίες το κουμάντο κάνουν οι ρουφιάνοι. Στις «μαύρες» φυλακές το αλκοόλ και τα ναρκωτικά κυκλοφορούν ελεύθερα και οι αρχές δεν μπαίνουν καν μέσα. Στις «κόκκινες» φυλακές η ζωή είναι μια κόλαση για όλους εκτός α-

πό τους «κόκκινους». Πολλές διαμαρτυρίες στις φυλακές μπορούν να εξηγηθούν από τη διαμάχη για εξουσία ανάμεσα στους «μαύρους» και τους «κόκκινους».

Η πιο πρόσφατη έκρηξη έλαβε χώρα την Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου, στις σκληρές φυλακές Νο 6 της περιοχής Samara, που «φιλοχαιριές. Την επόμενη μέρα αποκαλύφθηκε ότι ένας κρατούμενος κάηκε ζωντανός και άλλοι 74 μεταφέρθηκαν με τρένο σε άλλες φυλακές.

Ακόμα πιο βίαιες συμπλοκές μεταξύ των «μαύρων» και των «κόκκινων» έλαβαν χώρα 4 χρόνια πριν, στις 29 Αυγούστου 2004

να πύργο σημάτων. Οι ειδικές δυνάμεις «Typhoon» κατέστειλαν τους στασιαστές, ενώ τα ΜΜΕ δεν έγραψαν τίποτα για τις τιμωρίες των συμμετεχόντων στην εξέγερση.

Στις 25 Σεπτεμβρίου 2007, στις φυλακές της Αγ. Πετρούπολης Νο 5 («Metallostroy»), 50 κρατούμενοι εξεγέρθηκαν διαμαρτυρόμενοι για τον ξυλοδαρμό άλλων κρατουμένων, επιτέθηκαν στους φύλακες και έκαψαν ένα θάλαμο. Οι φύλακες σκότωσαν έναν κρατούμενο. Ξανά τα ΜΜΕ σιώπησαν.

Στις 17 Οκτωβρίου 2007, πενήντα ανήλικοι κρατούμενοι προσπάθησαν να αποδράσουν από τις φυλακές Kirovgardskiy Νο 2. Επιτέθηκαν στους φύλακες και έκαψαν το σχολείο και κάποιες εγκαταστάσεις. Οι φύλακες άνοιξαν πυρ και τελικά δύο κρατούμενοι και ένας φύλακας σκοτώθηκαν. Κατηγορήθηκαν 40 ανήλικοι, για την τύχη των οποίων δεν έγινε τίποτα γνωστό.

Πάντως η πλειοψηφία των διαμαρτυριών σε φυλακές στη Ρωσία είναι μη-βίαιες, είτε απεργίες πείνας, είτε αυτο-τραυτους. Υπάρχει ένας αριθμός οργανώσεων, όπως το «Κίνημα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» που δουλεύει γι' αυτά τα ζητήματα. Έχουν κατηγορηθεί ότι καλύπτουν τη μαφία και ότι χρηματοδοτούνται απ' αυτήν. Αλλά αυτές οι οργανώσεις έχουν ένα συγκεκριμένο τρόπο δράσης. Αντιλαμβάνονται την «αποστολή» τους σαν «ουδέτερη» παρακολούθηση των παραβιάσεων των δικαιωμάτων και δεν παίρνουν ποτέ θέση σε σχέση με τις διαμαρτυρίες. Η δουλειά των οργανώσεων αυτών βοηθάει στη διάδοση της πληροφορίας και την παροχή νομικής βοήθειας, αλλά δεν τάσσονται ποτέ υπέρ της διαμαρτυρίας.

Πέρα απ' αυτά, καμία άλλη ομάδα ή οργάνωση δεν ασχολείται με τα θέματα των φυλακισμένων. Όταν πολλοί Εθνικιστές - Μπολσεβίκοι φυλακίστηκαν στη Μόσχα, προσπάθησαν να οργανώσουν μια απεργία πείνας με στόχο την απελευθέρωσή τους, αλλά έβαλαν και κάποια γενικά αιτήματα, με σκοπό να κερδίσουν τη συμπάθεια και των υπόλοιπων κρατουμένων. Όταν όμως έκαναν όλοι απεργία πείνας, οι «Νόμιμοι Κλέφτες» διέταξαν τους Εθνικι-

Για την κατάσταση στις φυλακές στη Ρωσία

ξενεί» περίπου 2.000 κρατούμενους. Αυτές οι φυλακές είναι από τις πιο διάσημες «κόκκινες». Πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις δέχονταν καταγγελίες για το δεσποτισμό των «κόκκινων», που ήταν εκτός ελέγχου.

Τελικά, πολλοί κρατούμενοι δεν άντεξαν άλλο και γύρω στις 8.30 εκείνο το βράδυ περισσότεροι από 100 επιτέθηκαν στους

στις φυλακές Novokuybyshevskaya Νο 3 στη Samara. Περίπου 1.000 άτομα έλαβαν μέρος στις συμπλοκές, κατά τις οποίες σκοτώθηκε ένας κρατούμενος και 5 τραυματίστηκαν σοβαρά. Η εξέγερση σταμάτησε όταν έφθασε ο εισαγγελέας και υποσχέθηκε να συγκεντρώσει τις καταγγελίες των κρατουμένων. Τελικά έγιναν συστάσεις στη διοίκηση των φυλακών και οι ορ-

στις φυλακές στη Ρωσία

ξενεί» περίπου 2.000 κρατούμενους. Αυτές οι φυλακές είναι από τις πιο διάσημες «κόκκινες». Πολλές ανθρωπιστικές οργανώσεις δέχονταν καταγγελίες για το δεσποτισμό των «κόκκινων», που ήταν εκτός ελέγχου.

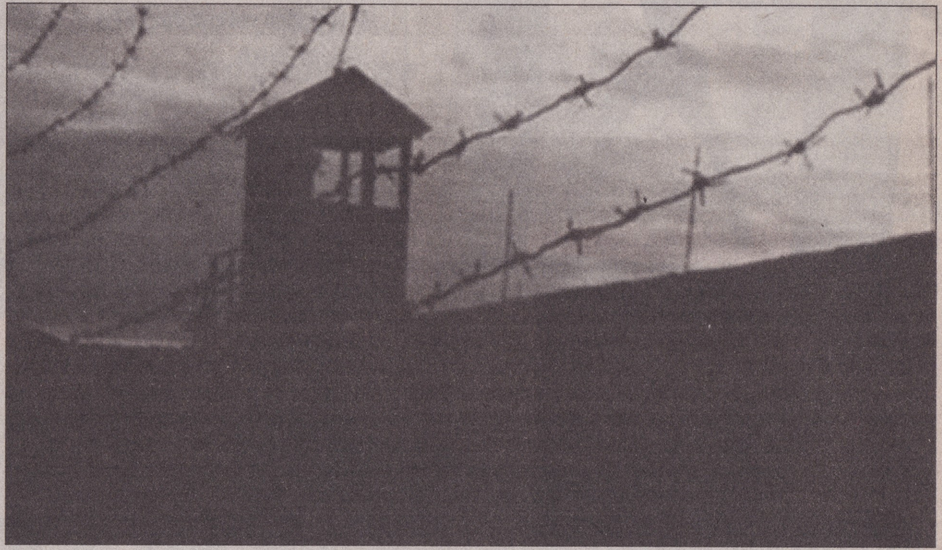
Τελικά, πολλοί κρατούμενοι δεν άντεξαν άλλο και γύρω στις 8.30 εκείνο το βράδυ περισσότεροι από 100 επιτέθηκαν στους «κόκκινους». Σε μισή ώρα η εξέγερση απλώθηκε σε όλη τη φυλακή. Τα φυλάκια ελέγχου δέχθηκαν επίθεση και πυρπολήθηκαν και οι «ακτιβιστές» ξυλοφορτώθηκαν. Καταστράφηκαν οκτώ πύργοι, όπως και το απόθεμα λαχανικών και το παλιό κτίριο της διοίκησης, όπου γίνονταν διάφορες δραστηριότητες κρατούμενων. Σ' αυτές τις δραστηριότητες δεν μπορούσαν να συμμετέχουν οι «μαύροι», (το απαγορεύει η «κουλτούρα blatnoy», όπως και την εργασία στις φυλακές).

Όταν έφτασαν οι πυροσβέστες, οι εξεγερμένοι διαλύθηκαν και επέστρεψαν στις θέσεις τους. Τραυματίστηκαν συνολικά 31 κρατούμενοι και 3 φύλακες. Οι 25 νοσηλεύτηκαν με εγκαύματα, εκδορές και μαστις φυλακές Novokuybyshevskaya No 3 στη Samara. Περίπου 1.000 άτομα έλαβαν μέρος στις συμπλοκές, κατά τις οποίες σκοτώθηκε ένας κρατούμενος και 5 τραυματίστηκαν σοβαρά. Η εξέγερση σταμάτησε όταν έφθασε ο εισαγγελέας και υποσχέθηκε να συγκεντρώσει τις καταγγελίες των κρατούμενων. Τελικά έγιναν συστάσεις στη διοίκηση των φυλακών και οι οργανωτές των ταραχών τιμωρήθηκαν με επί πλέον ποινές από 18 έως 23 χρόνια.

Στις 4 Σεπτεμβρίου 2006, στις φυλακές Chagino, τρεις κρατούμενοι πήραν 15 ομήρους, ανάμεσά τους και το διοικητή. Απαίτησαν καινούριες δίκες. Οι ειδικές δυνάμεις εφόρμησαν. Ο οργανωτής της εξέγερσης τιμωρήθηκε με ισόβια.

Στις 11 Απριλίου 2007, πενήντα κρατούμενοι εξεγέρθηκαν στο χωριό Vinzili, στην περιφέρεια Tyumen. Οι ειδικές δυνάμεις κατέστειλαν την εξέγερση. Δεκατρείς εξεγερμένοι τιμωρήθηκαν με επί πλέον ποινές από 2 έως 10 χρόνια.

Στις 20 Σεπτεμβρίου 2007, στις φυλακές «Kresty» της Αγ. Πετρούπολης, 17 κρατούμενοι έδειραν δύο φύλακες και έκαψαν έ-

ματισμοί (όπως η κατάποση λεπίδων ή άλλων αιχμηρών αντικειμένων ή το κόψιμο κομματιών του σώματος). Οι λόγοι που συνήθως το προτιμούν αυτό οι κρατούμενοι είναι προφανείς - για μη-βίαιες διαμαρτυρίες μπορεί να χτυπηθείς άγρια, να χάσεις όλα τα προνόμιά σου, να σταλείς σε άλλες φυλακές και να μην πάρεις ποτέ αμνηστία ή αναστολή πριν εκτίσεις την ποινή σου, αλλά τουλάχιστον δε θα φας 20 χρόνια. Οι μη-βίαιες διαμαρτυρίες συχνά συντονίζονται ταυτόχρονα σε πολλές φυλακές, και έχουν τη συμμετοχή πολλών χιλιάδων. Αλλά η γενική τάση είναι η βίαιη καταστολή, γι' αυτό ακούμε συχνά για κρατούμενους που κάνουν πράξεις απελπισίας.

Σε ένα βίντεο, στο ιντερνέτ (www.youtube.com/watch?v=kOmCd McZz80), μπορεί να δει κάποιος τις ειδικές δυνάμεις να εξευτελίζουν και να δέρνουν κρατούμενους μετά από μια διαμαρτυρία σε φυλακές του Αικατερίνμπουργκ. Το βίντεο είναι από το 2006 και διέρρευσε στο «Κίνημα για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα».

Δυστυχώς, οι κρατούμενοι είναι μόνοι στές - Μπολσεβίκους να σταματήσουν τη διαμαρτυρία. Τώρα αυτοί στηρίζουν μόνο τους πολιτικούς κρατούμενους. Έτσι η μαχητική αντίσταση στη φυλακή δε βρίσκει καμία υποστήριξη απ' έξω.

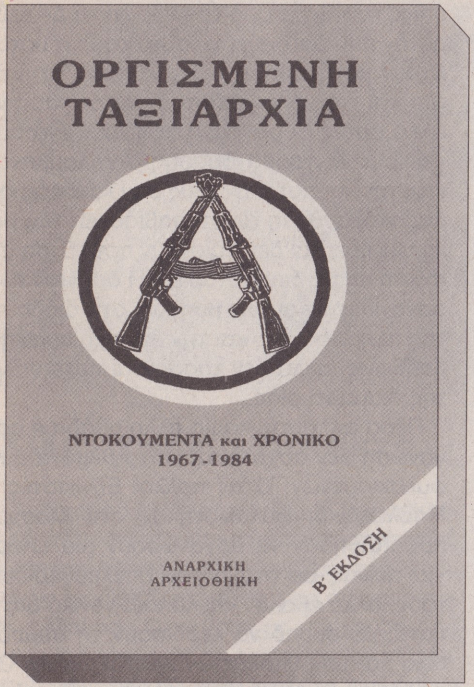
Στους αναρχικούς κύκλους μπορεί να βρει κανείς συχνά αρκετά αφελείς και εξιδανικευμένες θέσεις για την κουλτούρα «blatnoy».

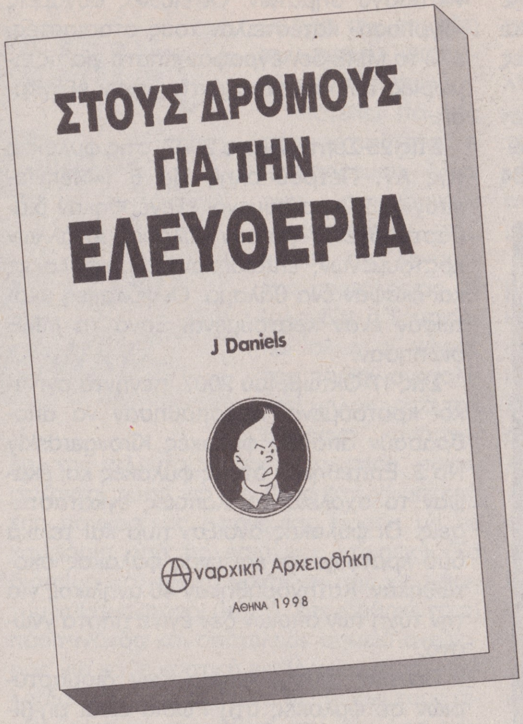
Έχουν γίνει, ακόμα, κάποιες προσπάθειες, με την εξαίρεση μιας δράσης πριν από λίγα χρόνια σε συνεργασία με το Μέτωπο AIDS, για την υποστήριξη κρατούμενων με AIDS και την παροχή φαρμάκων σ' αυτούς.

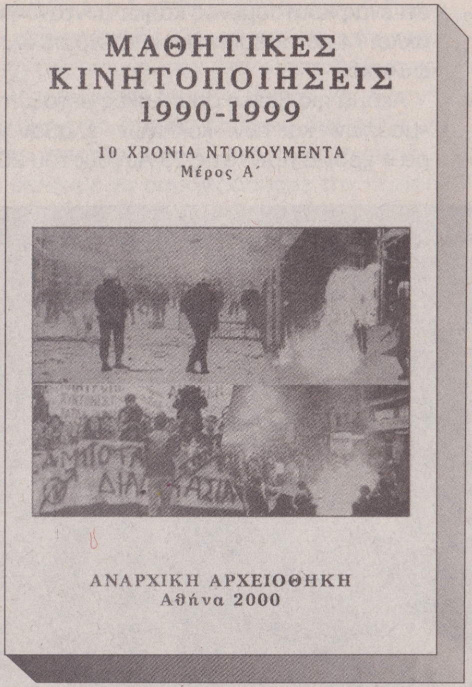
Όσο περισσότεροι αντιφασίστες και αναρχικοί οδηγούνται στις ρωσικές φυλακές στις μέρες μας, τόσο το αναρχικό κίνημα αρχίζει να δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον για το ζήτημα των φυλακών.

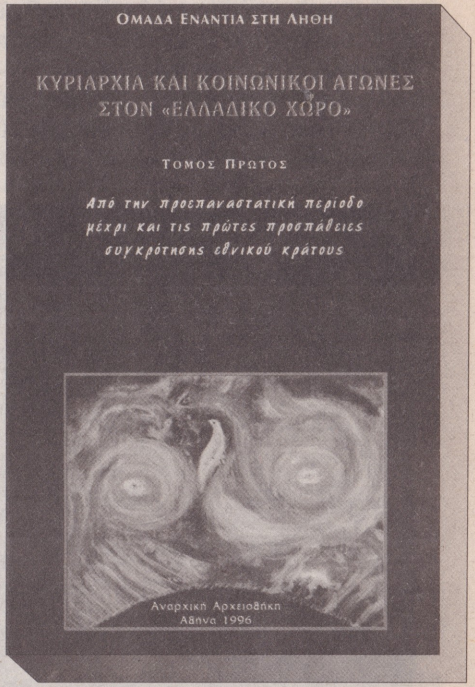
Πάντως έχει πολύ δρόμο ακόμα για να συναντηθεί με τις διαμαρτυρίες στις φυλακές…

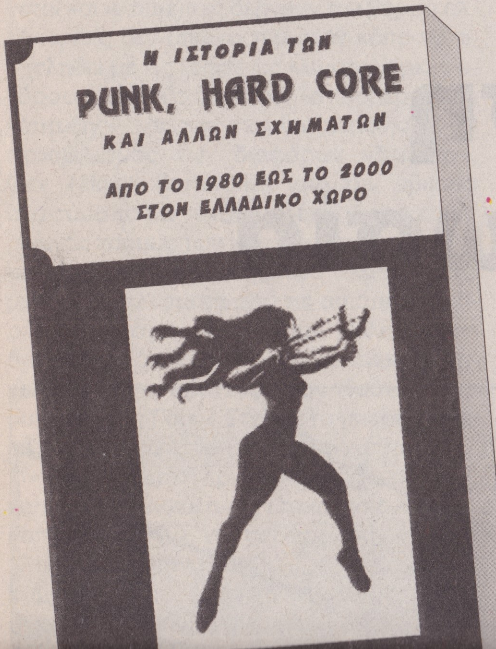
Μετάφραση - απόδοση:
ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΟΡΓΙΣΜΕΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ και ΧΡΟΝΙΚΟ
1967-1984
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
Β' ΕΚΔΟΣΗ

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
J Daniels
Αναρχική Αρχειοθήκη
Αθήνα 1998

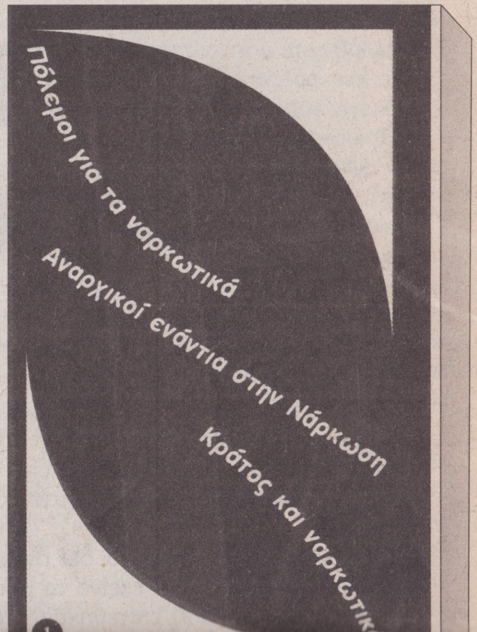

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
1990-1999
10 ΧΡΟΝΙΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ
Μέρος Α΄
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
Αθήνα 2000

ΟΜΑΔΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΛΗΘΗ
ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟΝ «ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ»
ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ
Από την προεπαναστατική περίοδο μέχρι και τις πρώτες προσπάθειες συγκρότησης εθνικού κράτους
Αναρχική Αρχειοθήκη
Αθήνα 1996

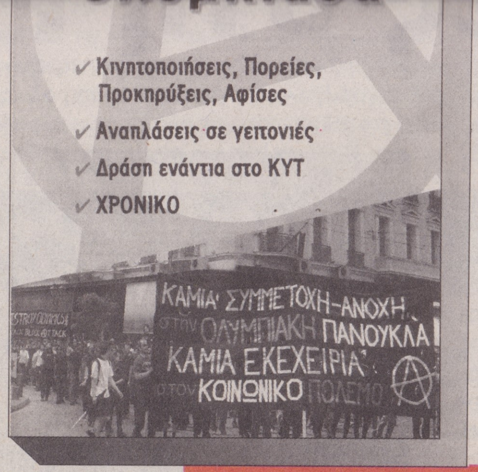

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ
PUNK, HARD CORE
ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΟ 1980 ΕΩΣ ΤΟ 2000
ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ

Ενάντια στην Ολυμπιάδα
Κινητοποιήσεις, Πορείες, Προκηρύξεις, Αφίσες
Αναπλάσεις σε γειτονιές
Δράση ενάντια στο ΚΥΤ
ΧΡΟΝΙΚΟ
ΚΑΜΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ-ΑΝΟΧΗ
ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΑΝΟΥΚΛΑ
ΚΑΜΙΑ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ
ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

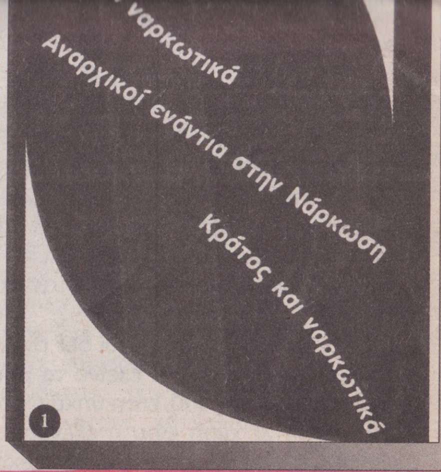

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 1985
Αυτές οι Νύχτες είναι του Μιχάλη...
Β' ΕΚΔΟΣΗ

Πόλεμοι για τα ναρκωτικά
Αναρχικοί ενάντια στην Νάρκωση
Κράτος και ναρκωτικ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗΣ

